

Het leven en bedrijf van de wyze gek Klaas Nar

bron

Het leven en bedrijf van de wyze gek Klaas Nar. Gerrit de Groot, Amsterdam 1736

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_lev020leve01_01/colofon.php

© 2017 dbnl

't LEVEN en BEDRYF VAN DEN WYSEN-GECK CLAES-NAR
AERDIGE VERTELLINGE

Het Leven en Bedryf van Klaas Nar. Eerste Deel.

KLaas Nar, binnen Ranstad in Meissen, van arme en eenvoudige Lieden gebooren, was tot het hoeden der Ganzen, daar meê zich de Boeren dier Landstreek veel enneeren, geschikt. Het geschiede dat zyne Keur-Vorstelyke Doorluchtigheid, Hartoog Frederik, togenaamt: de Wyze, reizende door Meissen, zich vond in het zelve Dorp, daar de Ouderen van Klaas hunne Wooning hadden, zo haast vertrok zich zyne Doorluchtigheid niet buiten den Slagboom, of Klaas, vernemende het gedraaf der Kleppers, en Koetspaarden, wierd met lust ontsteken, om te zien wat daar te doen zou vallen: Maar, overwegende dat zyn Ganzen hem onderwyl lichtelyk konden ontvliegen en ontloopen, besloot eindelyk dit ongeluk voor te komen, met de zelve op te van-

gen, en onder zyn gordel te steken. Terstondt was hy rondom het lyf met Ganzen, als een St. Jacobs Broeder met Schulpen behangen; en in deze gestalte voegt hy zich aan de Heyrbaan, daar het gedrang was, op zyn stok te leenen. De Vorst, den getrouwen Ganzehoeder beschouwende, en daar over verwondert zynde, liet aan de Boeren vragen, wat voor een Poehaan dien begansden Pelgrim was. Terstondt kreeg zyne Doorluchtigheid van alles bericht; en den Vader, op zyn ontbodt, voor de Koets; zeggende tegen dezelve. Wat dunkt u Huis-man, zou het ook tegens uwen dank zyn, dat ik dezen Gast, wyzende op Klaas, meê nam, en aan mijn Hof, eerlyk onderhoud verzorgde? Den Boer had dit verzoek naauw half gehoord, of het was by hem al toegestaan; invoegen dat hy dus uitvoer: Och, wou uwe Genade dat doen! Ik zou my van veel verdriets verlost zien, want hy is nergens toe nut, dan om niet alleen myn huis, maar het gantsche Dorp in rep en roer te stellen. Dus nam de Vorst Klaas na zich, en beschonk de Boeren, voor de Ganzen die Klaas onder zijn gordel verstikt en gedood had, met twintig guldens, en den Vader met een eerlyke gift.

Eerste toeval.

ZO haast was Klaas, door de verhaalde geschiedenis, niet aan het Keur-vorstelyk Hof gekomen; of een van de Hovelingen voer dus uit: Hoor hier eens plompen ezel, zeg; hoe is uwen naam? terstond gaf Klaas tot antwoord: Ik hiet, als gy, dat is; als gy my noemd: en meer kan ik u niet zeggen; doch zyt gy daar meê niet te vreden, zo vraag 't myne Moeder, die weet en kan het beter, dan ik het u te pypen, of als gy het veedelen kunt.

Tweede Toeval.

EEn ander vroeg daar na aan hem: Wie is uwe Vader? daar op Klaas weêrom: wie is uwe Vader? daar op zei den ander: Myns Moeders Man. Wel, vervolgde Klaas, die is myn Vader ook, dat moogt gy vry gelooven; doch echter zyn wy geen twee gebroeders.

Derde Toeval.

EEn snapagtige Hoveling, zei op een tyd tegens hem: Klaas, ik geloof vastelyk dat gy een Speelkind zyt. Ja, antwoorde hy: Ik weet niet wie ik ben;

doch wanneer gy myne en uwe Moeder vraagde, die zou 't u kunnen berichten, wat wy voor twee Ruiters zijn.

Vierde Toeval.

OP een tyd vond Klaas een volle Kruik Wyns, die hy heel gierig in 't lyf goot. Zo haast begonze in zyn Kop niet te werken, of hy riep: O wee my elendig mensch! de Dood was in de Kruik! en ik hebze opgezoopen: Och, nooit word ik 'er van verlost; want zy zal my gewis verdrenken of verstikken.

Vijfde Toeval.

ALs hy eens een deel zuure Miericheek gegeeten had, en derhalven een geweldige kitteling en hitte in de neus vernam, zo begon hy luidskeels te kryten: O! vuur, vuur, vuur, is 'er in myn neus ontsteken; wie wil het dempen of lesschen, eer het my de gantsche Kop verbrand?

Zesde Toeval.

TEgens een Hond, die zyn honger met een goedt stuk Vleesch te vreden stelde, voer hy dus uit: Muisje, eet Brood toe, eet Brood toe; of gy moet het daar na, alsje geen Vleesch hebt, alleen eeten.

Zevende Toeval.

EEn Kok begon, over de Doodt van een goedaardige Vorst, in de Kookken, dapper te wee-klagen; des Klaas, om hem te troosten, zei: Gy houd u dapper euvel, om de dood van een Vorst, daar uw Vader, die een Vorsten Kok was, en zeer lekkere Soppen kon maken, zelfver sterven moest.

Achtste Toeval.

HY zag een Hof-hond zeer naerstig aan een stuk van een gebraden Schaape-schouder, zonder een mond vol Brood te nutten, kluiven; des hy zeer minlyk tegens het Beest uitvoer, zeggende: Och! myn vrome Wachter, leg uw Gebraad doch op een Taaffel-bordt, en laat my uwe Gast zyn: wanneer ik op een ander tyd ook wat heb, dan zal ik uwer wederom genadelyk gedenken.

Negende Toeval.

OP een tydt met hout-dragen bezig zynde, ontviel hem iets, met een groot geluit, door d'achterdeur, in de Broek; des hy terstondt begon te roepen: Help, help, myn lieve Broeders, help: de vyant

is in myn Broek, en zal het daar zo euvel aanstellen, dat gy al te zamen over hem zult vergrammen.

Tiende Toeval.

WAnneer hy de Runderen zag slachten, en de zwarte eerst aangrypen, dan voer hy gewoonlyk dus uit: Wie zal de Ossen betalen. ik wil daar van niet eeten, om niet mede te gelden; want ik wil myn geld wel beter, dan aan zulke groote Dieren, besteeden, en de Kookken bezorgen met kleine Vogeltjens, en kleine Visjens, die zyn immers ook goedt, en beter dan die groote Ossen.

Elfde Toeval.

HY liet een gloeiende Kool Vuurs, die op zyn Rok gesprongen was, zo lang leggen, tot datze door het Laken, en op zyn Vel begon te branden, die hy ze weg schudde, en dus uitvoer: Dat is uwes monds schuld; want hadje niet gebeten, gy laagt nog wel op myn Rok, en niemandt had u verdreven; maar nu moestje u wegpakken, en in het Vuur verbranden.

Twaalfde Toeval.

HY was begeerig om een Zoetemelks-Zop te eeten; doch den Kok schafte hem een van goede Rynsche-Wyn; des begon hy dus de Tong te roeren: Ik weet niet wat ik gegeten heb; tot Ranstadt smaakten de Melk-Zoppen als Melk-Zoppen; maar, ik kan my hier na de Melk-zoppen niet schikken: het moeten gewis bonte Koeijen zyn, die zulke gekkelyke Melk geven.

Dertiende Toeval.

OP een tydt viel hem de Hoedt van het Hoofd, de Trappen af; terstont vreezende, dat het eelste deel van 't Lyf volgen zoude, hieldt hy het Hoofd met beide zyn handen vast, en begon de Hoedt, als een Hond, te lokken; zeggende, Hoedtje, Hoedtje, koom weêrom; doch merkende dat hy geen gehoor kreeg, zo begon hy dapper straf te zien, en deze woorden te uitten: Ik wil u, wanneerje ook over de Muur sprong, niet nalooopen; wyl ik zie datje mynent-halven niet eens omziet.

Veertiende Toeval.

ZIende van de Slots-Tooren over de Stadt, voer hy dus uit: Dat is een groot Huis, ik heb myn dagen noch geen grooter gezien: Daar in moeten geweldige groote Lieden wonen; en my verwondert hoeze tot zulke kleine Poorten uit en in kunnen komen.

Vijftiende Toeval.

EEn groote Klok gaf zo haast geen geluidt, of hy begon dus zyn Tong te roeren: Daar hoor ik een groote Bel klinken; het moet wel een groote Kop en geweldige Ooren zyn waar aan dat ding hangt.

Sestiende Toeval.

ZIende dat de Kok het eeten bedorven, en derhalven niet opdisschen dorst, zei hy tegens de verlegene Gast: Laat de Broeders eerst ter deeg hongerig worden, zo zal hen deze Spys zo wel smaken ofze met Hof-Nagelen bestrooit, en heel wel gepepert was.

Zeventiende Toeval.

OP een tydt zag hy een Hof-Dienaar, in een Kleedt van verscheide Verwen, door de Stadt gaan; des hy een der Burgeren aansprak, vragende: Wat is dat voor een bonte Vogel? Ik weet hem aan zyne Vederen niet te kennen; maar begon hy eens te zingen, zo zoud ik terstondt horen van wat Eijeren hy gebroedt is.

Achttiende Toeval.

EEn Hond, hebbende een gebraden Kalfskop in de Bek, liep verby des Vorsten Hof: Fluks begon Klaas te roepen: Zie, lieve Landslieden, zie; dien Rekel heeft het Kalf, tot de Kop, die hem noch tot den Muil uitsteekt, opgegeeten; want de Staart van het verslonde Beest valt hem by brokken uit de Achterpoort.

Negentiende Toeval.

EEn Kok, ruikende dat het Eeten aangebrandt was, begon zyn Knecht wakker te bekyven: Het geschiede daar na dat dezen Smeerbol de Schootel vol heete Bry over zyn Voeten storte, en zich dapper verbrandde; des Klaas, hebbende het eerste en leste gezien en gehoord, dus uitvoer:

Waarom rookje 't niet, wylje een goede Hondsnus hebt, ofje uwe Beenen zoudt verbranden of niet.

Tweede Deel.

Inhoudende veel Zeldzame en Leerryke Potzen.

DEn aardigen Tydtverdryver, ziende dat men des Hartogs toekomende Gemalin ten Hoove brogt, en de pronkeryen van de Wagen droeg; begon, half weenende, dus uit te varen: Potslever! wat is my dat een Huwelyk? de Bruid brengd immers niet een Schotel-korf, noch niet een Booter-doos by den Bruidegom; wy willen toezien waar van zich de goede Lieden erneeren en behelpen zullen.

Tweede Toeval.

OP een tydt ontbonden zynde om voor zyn Keurvorstelyke Doorluchtigheid te komen, gaf hy met een statige Trony, tot antwoord: Ik heb by de Vorst niets te doen; doch heeft hy iets by my te doen, zo zeg dat hy by my komt; licht dat wy in de zaak wel haast eens worden.

Derde Toeval.

EEn Molenaar dreef vier Ezels door de Stadt; des Klaas het voorbeeld der rechtvaardigheid aansprak, vragende: Hoe veel Ezels zyn hier by elkander? het antwoord was, vier. Dagt ik het niet dat gy 'er zonder liegen niet af zoud komen, want ik tel 'er zes. Hier onder sloot hy de Molenaar, en dan noch een grove kinkel, die genoeg voor een Ezel in de monstering door mogt.

Vierde Toeval.

HY voegde zich, op een morgen, onder een deel arme Lieden, die men voor de Poort spysde; zeggende, terwyl hy van hunne Kost proefde: Hier smaakt het Eeten en Drinken beter dan elders; want de Lieden zyn hongerig en belust.

Vijfde Toeval.

EEn Hoveling, ziende dat Klaas het roode zweet by de Neus neêr droop, gebod den Bootzemaker na de Schout te gaan, en verklagen de Man die hem geslagen had. Ik ben, zei Klaas, niet geslagen; maar ik stiet my tegen een Hout; des mag de Neus, die de smart lyd, klagen; wat my aangaat, ik zal de mond wel toe-houden.

Zesde Toeval.

ZIende een deel Grundels, en andere kleine Vischjens, die hy voor Wormen aanzag, Eeten; voer hy dus uit: Nu zie ik, dat de kleine Wormen met 'er tydt groote en vette Wormen Eeten; want voor dezen zag ik, dat de oude Kaas en het oude Spek der Wormen Banquet was.

Zevende Toeval.

EEN Hoveling, vragende: hoe 't quam dat hem de oogen zo rood en betraand waren, kreeg tot antwoord: Ga in de Kookken by het groene Hout, en vraag 't het Vuur, daar zult gy gewaar worden waar van men de roode Oogen krygt. Ik heb het niet kunnen leeren, schoon ik daar een zeer lange poos by gezeten heb.

Achtste Toeval.

HY riep, ziende de Stadt op eene oort in de Brandt staan: Koom hier myn verkleumde en bevrooze Broeders, warm u nu; want men zal zulk een groot Vuur, binnen acht dagen, in de Stadt niet stoken; doch, geschied het wat dikwils, zo zal ik my buiten de Poort moeten begeven.

Negende Toeval.

KLaas hadt de gewoonte van alle vreemde Ruiters welkom te hieten; doch hy wou de hand van een groot Heer niet ontfangen, zeggende: De Vorst zal u, met meerder eerwaardigheid, dan ik, ontfangen. Wilt gy my uwe Hand, wyl gy een groot Heer, en grooter handen hebt dan ik ooit had, geven? dat dunkt my gantsch niet te sluiten.

Tiende Toeval.

HY had het besteldt dat de Boerinnen Eijeren, Booter en Kaas in het Slot hadden gebragt; doch als men haar betalen zou, toen was 'er niemant die Geld gaf. Zyn Keurvorstelyke Doorluchtigheid, ziende dit gespuis daar zitten, vraagde: Waar na wachten deeze Wyven? fluks zei Klaas: Beveeld dat men haar geeft wat 'er toekomt, en geloof datze haast vertrekken, en u ongemaant zullen laten.

Elfde Toeval.

GEvraagt zynde, hoe oudt hy was? gaf tot antwoord: Ik meen dat ik zo oudt ben als myn Neus; doch is myn Neus ouder dan ik, zo zalze gewis ook wyzer zyn

dan ik ben; hoewel ik anders niet veel wyze Neuzen heb gezien.

Twaalfde Toeval.

ZIende dat een redelyk Man, van een Deugniet, de guig na gesteken en bespot wierd, zei hy: Vriend, keer u om, want daar is een Wolf achter u, die wil u de ooren aftrekken, en van de trappen stooten.

Dertiende Toeval.

EEn uitnemende groote Hondt, komende dagelyks op het Hof, deê Klaas dikwils verschrikken. Op een tydt, dit Beest met verwondering beschouwende, zei hy: Help Mercur, wat een groote Vrouw moet uw Moeder geweest zyn; my dunkt het zeer vreemt dat gy haar niet opgegeten hebt.

Veertiende Toeval.

EEn groote Steen, leggende op het midden van de straat, rolde hy in een hoek, en ging daar na zynes weegs; zeggende: Wat gelt het, dat ik myn voet aan deeze steen niet stooten, noch over dezelve vallen zal.

Vijftiende Toeval.

ZIende een dikke Vrouw Wynbeziën met Zuiker eeten, zo begon hy te smakmonden, als of hy 'er een gast was, zeggende: Och! hoe wel smaakt die spys, schoon ik dezelve niet gekookt hebbe.

Zestiende Toeval.

ZIttende by een Kagchel-oven te zwieten, nam een ander hem de Hoed van 't Hoofd, om dezelve aan een Spyker op te hangen; maar hy dit ziende, zei: Laat Dieven en Schelmen met u aan de Galg hangen; daar na, hang, wanneer 'er noch plaats is, myn Hoed benevens u.

Zeventiende Toeval.

ALs men ten Hoove Visch bestelde, en zommige uit het Kaar in de Stroom ontquamen, zei hy: Is dat niet jammer dat de Visschen zo elendig verdronken zyn! doch wat zal men zeggen; een Paerd zou in zo veel waters om den hals raken.

Achtiende Toeval.

ZIende een Touwslager bezich met het maken van Klokzeelen, zo vroeg hy: Wat maakt gy daar voor grof Garen? het

is, zei de Touwslager, geen Garen, maar Klapkoorden aan de Zweepen. Potsduizend, zei Klaas: Dat zyn geweldige Klapkoorden; nooit heb ik zulke groote te koop gezien. Gy zult, als gy het stuk om een oortje geeft, haast uit verkoopen.

Negentiende Toeval.

EEn Oojevaar, hebbende zyn Nest op een Huis gemaakt, wierd zo lang van de Sparwers en andere Vogels geplaagt, tot dat hy zyn Nest verlaten moest. Des Klaas dit ziende, dus uitvoer: Is dat niet een wonderlyke zaak, dat den Oojevaar van den Sparwer verbeterd is? moet nu de Waard ook voor de Gasten wyken, wat zal dat een heerlyk huishouden geven.

Twintigste Toeval.

OP een tydt vond hy een ledige Kruiwagen, deeze schoof hy eerst een stukweegs voort, daar na zat hy 'er een wyl tyds in; eindelyk quam hy gantsch bezweet aan de Stadt, zeggende: Ik heb my half moe gegaan en half moe gereeden, zo dat ik gantsch moe hier gekomen ben.

Derde Deel.***Inhoudende veel Kortswylige en Leerlyke Potzen.***

EEn Hooveling voegde zich by den Tydverdryver, omtrent een uur of twee na dat men de Sint Martens Gans gekloven had, zeggende: Klaas, wy hebben Sint Martens Gans verteert, en lustig by den drank geweest. Wat hebben wy, begon Klaas te vragen, de goede Man daar voor gegeven? Hy wou, zei d'ander, daar gen Geldt voor hebben. Waarop Klaas antwoorde: Ei wat, dan had men ook den milden Vriend daar by moeten nooden, want aan de Taaffel was immers plaats genoeg; licht had hy ons op een ander tydt, weêr met een vette Gans beschonken.

Tweede Toeval.

ZO haast was de Sint Martens Gans niet genut, of de Keurvorst gaf aan 't Hof-gezin verlof om te drinken en vrolyk te zyn; zeggende tegens Klaas: Dezen Avond willen wy al de Most opdrinken, en niet een Glas vol overlaten. Fluks voegde hy zich by den Kelder-bewaarder, zeggende:

Neem de Sleutels uyt het Slot, en leg u op het Bed tot slaapen, want de Vorst heeft gezeid, dat zy deeze Nacht al de Most zullen uitdrinken; sluit de Deur toe, en stoor u aan geen kloppen nog geroep, want men moet morgen ook een Dronk hebben.

Derde Toeval.

ZIende dat de Keurvorst het Nieuwe-Jaars Geschenk aan zyne Hovelingen uitdeelde, en hen tot getrouwigheid vermaande; zo voegde zich Klaas terstond by zyn Genade, vragende aan hem: hoe dikwyls komt het Nieuwe-Jaar wel in een Jaar? niet meer zei de Vorst dan eenmaal. Dat is voor uw Doorluchtigheid, antwoorde Klaas, heel goed; want kwam het dikwyls, zo zoud gy, dus doende, niet veel behouden.

Vierde Toeval.

DE Vorst zei: Klaas, wy willen u ook met het Nieuwe-Jaar beschenken: zeg maar wat gy begeert. Waarom, vroeg Klaas, wilt gy my het Nieuwe-Jaar geven? Het antwoord was: Om dat gy, gelyk andere goede Hof-Dienaren, vroom en gehoorzaam zult zyn. Klaas begon hier over te lagchen en te zeggen: Is 't anders niet? zo behoeft gy my met geen Nieuw-Jaar te

beschenken, want ik wil behalven dat, wel vroom zyn, en my na u voegen; wyl gy doch begeert dat men vroom zy, en zich na uw believen schikken zal.

Vijfde Toeval.

ALS men in een Woud eenige verkeerde Scheidssteenen zocht op zyn behoorlyke plaats te leggen, zo zei Klaas: Wanneer één Man alleen Heer over het gantsche Woud was, dan behoefde men zulk een moeite niet te doen; derhalven dunkt my dat het best waar, dat een alleen het zelve koft. Waar (zei een Hier hier op) zou één Man het geldt van daan halen, om zulk een groot Bosch te betalen? Men geeft, vervolgde Klaas, voor ieder Stam een Ey, zo word het Woud betaalt. Waar zou men, vraagde de Heer, zo veel Eyeren krygen? Fluks zegt Klaas: In de Waereldt zyn Eyeren genoeg. Wanneer ieder Man een paar daar toe geeft, zo wil ik 'er alle dagen een paar by brengen, om het getal te eerder vol te krygen.

Zesde Toeval.

VAN de Keurvorst gevraagd zynde, of hy hondert Florynen tot een Nieuw-Jaars-Gift begeerde, zeide hy: Wat zou ik

met dezelve uitrechten? hondert guldens slecht Geld zou even veel doen, wanneer ik daarom tot een Boef zou worden. Doch heeft myn Heer Frederik anders iets dat hem bezwaart, en dat hy niet kan behouden, zo geef my maar een Korf met Steenen, dat ik de Sparwers van den Haver-Akker jaage, daar mede zal ik meer dan met honderd guldens kunnen verrichten.

Zevende Toeval.

OP een tyd voegde hy zich by een aanzienlyk man, die een groot krakkeel hadt, daar toe hy geen byleggen wist te vinden. Des hy hem vraagde: Wat hy te doen hadt, dat hy alle dagen aan 't Hof quam? Waar 't niet beter dat gy thuis by uw ampt en goederen bleef, dan dat gy hier komt, en ons verlooren arbeid maakt? Ik wou, gaf den Edelman tot antwoord, dat ik hier nooit een voet gezet hadt; doch nu kan ik niet rusten, voor dat ik myn zaak tot een endt gebracht heb. Dat zult gy, vervolgde Klaas, in dit jaar niet doen; derhalven wilje wel doen, zo ga nu heen, en kom over honderd jaren eens weêr, ik verzeker u gy zult goed bescheidt krygen.

Achtste Toeval.

MEen heeft in 't Pausdom de gewoonte dat men het Gezin, op der Onnozelen-Kinderen-dag, met de Roede opwekt; dies men dit aan Klaas ook zegt te plegen; maar hy opspringende, begon te vragen: Zyn 'er wederom Kinderen vermoord? Het antwoord was Neen; maar men geesseld u om der Onnozelen Kinderen wil, die door Herodes Wreedheid wel eer vermoord zyn. Daarom zei Klaas met een vergramt gezicht, heeft men my voorleden Jaar gegeesseld; laat my derhalven kort met vreden, of het zal niet wel afloopen, want gy moet alle Jaren aan my geen Gek hebben.

Negende Toeval.

TOt een Ruiters zeide hy: Vriend men zal voortaan geen meer Licht in de Stal geven. Myn lieve Klaasje, zei d'ander, dat schaadt niet; want de Heer zal voortaan zelfs in alle hoeken lichten. (Verstaande hier by dat den Dag zou lang worden.) Dit was zo haast niet gesproken, of Klaas antwoorde: Wat zegt gy, zal myn Heer u zelfs lichten? dat zou wat wonders zyn. Ik ben zo edel en geleert als gy kunt zyn; maar ik heb myn Heer, om my te lichten, nooit weten te beweegen.

Tiende Toeval.

OP een Vasten-Avond, had de Vorst in zyn Hof, een deel Boeren vergaderd, die, om hem te vermaken, tegen elkander om Prys, die de Vorst ophing, te winnen, moesten rennen en steeken. Onder al het opgehangen Tuig was 'er een groote Tasch; dies Klaas dus tegens een der Boeren zeide: Wilt gy wel doen, zo hang deeze Tasch voor op uw Schild, zo zult gy geen noodt hebben; want de Steek zal daarop afwyken; voornamelyk, wanneerze met eenige goede guldens is gevuld, wyl geld zich niet licht laat omstoten.

Elfde Toeval.

EEN Hoveling had hem met een geverfd Paasch-Ey beschonken, dat hy dapper prees, zeggende: Wat schoon is dat moet men pryzen; maar wat recht en goed is, noch wel de helpt hooger looven.

Twaalfde Toeval.

EEN Monnik verhaalde in zyn Predikatie, dat Christus van de Jooden was gemartelt, gekruist en gedood; Klaas dit gehoord hebbende, hem, toen hy in 't Klooster quam, by de Mouw greep, vragende: Lieve Heer,

zyn de Schelmen, die zulk een Moord gedaan hebben, ook weder gericht? het antwoord was: Ja Klaas, zy zyn alreeds al te zamen gericht; doch ze zweven nog hier en daar door 't Land, wyl 't nu niet meer dan onreine Geesten zyn. Fluks voegde zich Klaas tot het Volk, dat op die tydt in de Kamer was, zeggende: Gestrenge Heeren, welaan, vervolg de Moorders zo lang tot datze gekregen en na styl van Regt, gerabraakt worden.

Dertiende Toeval.

DEs Vorsten Hofmeester vraagde aan de Stalknechts, wyl zyn Doorluchtigheid uitryden zou, of de Paarden wel gevoedert wierden; Fluks gaf men hem tot antwoord: Ja Heer, zy worden wel gevoert, en eeten ook hart. Zo haast had Klaas dit niet gehoord, of hy zei: Dyne Knechts liegen; want ik heb, nu omtrent een jaar voorleden, in de kribbe gezien, toen lach 'er Hooy en Haver, en ander voer hebbenze niet. Wat mag uw Knecht dan zeggen; want daar legt noch yzer, noch staal voor haar. Geloofje my niet, zo kom zelf en beziet het.

Veertiende Toeval.

MEn maakte, op een Goeden-Vrydag, in de Kerk, een dapper gerommel en gestommel; dies Klaas met zyn houten Zabel in de Vuist, uit het Gestoelte voor den dag sprong, en heel vergramd dus uitvoer: Wat wilt gy Paapen aanrichten, zullen wy onder elkander om een Veeft, een Oorlog voeren? Zo vindt gy hier een Man die 't met u wagen zal. Doch ik raad het u, houd Vreede, of de Hessen zullen zich zo laten hooren, dat elk wel gewaar zal worden wat het voor syne Gezellen zyn.

Vijftiende Toeval.

KLaas ziende dat men na de Peinxter-Vogel schoot, en dat d'eene de Vleugel en den ander met een stuk van de Staart, in de Tent ging, riep luid-keels: Kom hier alle gy Helden, die Boogen en Pylen hebben, en zie wat het voor een Vogel is, die zulke harde Vederen heeft. Help Sint Joost! wat moet dat ding een hard en wreed vleesch op de ribben hebben, wyl men 'er zo veel Pylen na verschiet. Zeper, ik geloof, dat men in zyn smeer, geen vette zoppen zou maken; al ving en schootje

een wagen vol van zulke Vogels, zo zulje 'er, meen ik wel, zo veel vets niet by vînden, dat men 'er een paar schoenen meê smeeren kan; en of het dier aan 't spit al gebraden was, zo zou ik de beste beet die daar aan is, niet voor myn mond begeeren.

Zestiende Toeval.

ZIende dat men, om Vreugde-vuuren te maken, van d'allergrootste Bier-vaten in de brand stak, en de vlam tot boven de huizen deê lichten, zo begon hy, wanende dat de Vaten vol waren, dus zyn tong te roeren: Het is schaâ en zonde, dat men zo veel goed Bier verbrand; heeft het onrecht gedaan, zo zou men het de kop afhouden, en laten het voort loopen: wat voordeelt het u dat gy het zo veel pyns aandoet?

Zeventiende Toeval.

ZIttende op een hooge Zolder, zo liet hy een Schroef-vlesch vol Wyns, uit zyn handt, de trappen af vallen; deeze klonk in 't rollen niet anders, dan help, help, help. Des Klaas dus uitvoer: Ik wil u garen helpen; maar gy moest zo rad niet lopen, dat ik u niet volgen kan.

Achttiende Toeval.

TEgens een Boer, die hem dreigde op te eeten, zei hy: Zyt gy hongerig, zo vret een Schaap, en laat my gaan; want ik kan het kauwen niet verdragen.

Negentiende Toeval.

HEt schort, zei hy, als 't Vrydag of Zaterdag was, aan niemand, dan aan de Koks, dat wy geen vleesch ter disch krygen; want die Zielen willen geen vuur boeten, vreezende dat hen de rook byten, of dat de vlam hen verdrenken zou.

Twintigste Toeval.

ZIende, terwyl hy met de Vorst om een pleiziertje reedt, de Huislieden met ploegen, eggen en spitten bezig zyn, zo voer hy dus uit: Zie, edele Frederik, de Boeren ryden, voor een goed maal, ook om een pleiziertje, als ze t'huis komen dan zullen ze eeten dat ze hebben, en drinken dat ze vinden.

Een-en-twintigste Toeval.

EEN Vrouw sprak haar kranke Dochter dus aan: Myn hartje, wat schort u? wat wilje hebben? zeg; Vader zalje aller-

hande mooie dingen koopen. Nu zeg; wat zal Vader voor je koopen? Zuiker, Kapittelstokken, of Amandelen? Doch het kranke Meisje kon niet zeggen, dan neen. Wilje, zei de Moeder, een Roozenhoedje hebben? O neen, zei het Dochtertje! een Roozenhoedje kan my niet vermaken. Klaas, al dit bedryf gehoort hebbende, voegde zich by de Vrouw, zeggende: Vraag haar of ze een Ruitertje of een Schryvertje begeert. Zo haast hadt de Moeder dit niet gedaan, of het Dochtertje begon met een vrolyk gelaat te zeggen: Och ja Moeder! och ja! een Ruitertje, of een Schryvertje zou ik zeer garen hebben: laat Vader zo veel Ruitertjes en Schryvertjes koopen als hy krygen kan; want op de waereld is geen ding daar ik beter zin in heb.

Twee-en-twintigste Toeval.

HOorende dat men veel van een Maagd, die met de Mars voor ging, en zich schaamde om haar Waar in 't openbaar ter markt te brengen, de mond roerde, zei hy: Bekommer u daar meê zo zeer niet, het zal met die Maagd wel beter worden; want het is, na dat ik verstaan heb, met andere Maagden voor deezen meer geschied; doch

ze zyn aan zulke gezwellen niet gestorven; of men heeft 'er in 't water gesmeten.

Vierde Deel.

Vol vermakelyke Kluchten en Schimpreeden.

DE Keur-Vorst, zynde dapper met buik-pyn geplaagt, liet, door de kracht van eenige kruiden, een passelyke wind, des den Arts zei: Die is tien guldens waardt. Klaas dit gehoord hebbende, liet een weinig tyds daar na zulk een buldergeest springen, dat het te verwonderen was, zeggende daarop: Heer Doctor, was dat kleintje van myn genadige Heer tien guldens waard, zo behoort ik voor zulk een groote wel hondert guldens te ontfangen.

Tweede Toeval.

HY zag een Boer met een voer Hooy door de Stad ryden, en het zelve voor een gulden verkoopen. Daar na komt 'er een ander met een malder Tarwe op een kar, daar hy drie guldens voor gegeven had. Des hy dus daar over uitvoer: Wat of de

Heeren toch bedryven? zouwen ze op zodanige dingen geen oogmerk hebben, en zulk een onbillykheid afschaffen. Het is immers al te ongelyk, dat men voor een klein voer Tarwe, drie, en voor een groot voer Hooy maar een gulden geeft.

Derde Toeval.

HY vraagde aan de Vorst, gaande voorby het Beeld van den grooten Kristoffel: Wat draagt de man die daar aan de Tooren staat? Fluks gaf de Vorst tot antwoord: Hemel en Aarde. Daarop Klaas dus vervolgde; zo mogt ik, wyl hy de Aarde op zyn hals heeft, wel weten, waar op de Karel, met zulk een geweldige last, gaat.

Vierde Toeval.

SLaande zyn oogen na den Hemel, begon hy te zuchten, en te vragen: hoe hoog den Hemel wel boven de Aarde was? het antwoord was: Veel duizendmael duizend mylen. Daar op Klaas: Hoe kan God, wanneer wy hem roepen, ons dan hooren?

Vijfde Toeval.

HY vraagde aan de Houtvester en Jagermeester, waarom zy zo dikwils, in 't woud, uit jagen gingen? het antwoord was: Om het schadelyk Wilt te vangen, en te dooden. Blyf, zei Klaas, dan vry in de Steeden en Dorpen, en vang, en hang die looze vagebonden, en schelmsche Hovelingen, die daar, in een maand, meer schade doen dan het Wilt, in 't Wout, in een gantsch jaar.

Zesde Toeval.

DAnssende, ontging hem een darmgeest, die terstond de neus van een Dansserin zo bestormde, dat ze daar over op Klaas begon te schelden; doch hy kreunde zich daar aan zeer weinig, zeggende: Ik had dien radden vogel niet by den toom, gelyk ik myn Paart doe als ik het bery, noch niet by de hand, gelyk men u doet, als men met u danst. Ook mogt gy uw neus, als je geen plaats hebt om zulke gasten te huisvesten, by tyds toesluiten.

Zevende Toeval.

EEn Vorstelyke Hof-Raad had veel van zyn makkers te gast gehad, en bedank-

te in 't scheiden, dezelve voor d'eer en vriendschap, die zy aan hem, door hunne tegenwoordigheid, hadden bewezen: Des morgens toen men weder, om het overschot tot een ontbyt op het eeten, zou verschynen, wou Klaas, die des anderen daags daar meê geweest had, niet mede gaan, zeggende: Den Raadsheer heeft u al te zamen voor uw moeiten bedankt, en my over 't hoeft gezien, daar ik nochtans myn best, alzo wel als iemand, om de spyse te orberen heb gedaan. Had hy my, in den afscheid, nevens u geëert, ik had hem nu, nevens u, ook vriendschap komen bewyzen: maar nu wil ik aan myn Hond geen verlof geven om by hem te gast te gaan.

Achtste Toeval.

MEEn begon in een gezelschap, onder andere dingen voor te stellen, waarom des Bisschops Myter in 't midden gespleten, en twee tippen had; d'eene zei: Het beduid Hemel en Aarde; een ander waande dat het leven en sterven; doch de derde verstond dat het rykdom en armoede betekende. Klaas dit hoorende, zei: geen van u allen heeft de waarheyd gezegt; derhalven moet ik u uit den droom helpen: Het zyn twee Jonkvrouwen, een die kookt, en een die wascht.

Negende Toeval.

VAn zommige Edel-lieden gevraagd zynde: of men, om 't joks, met stompe Lancen Tornoyen, of uit ernst, met scharpe Speeren, op elkander rennen zou? gaf tot antwoord: Ernst is beter dan Jok; doch wilje wel doen, zo laat te vooren een graf graven; want of het by ongeluk quam dat 'er iemand dood bleef, zo weet men terstond waar men met het lyk heen zal.

Tiende Toeval.

HY sloeg op een tyd de Trom; des hy, merkende dat 'er terstond een zeer groot gevolg van menschen achter hem was, dus uitvoer: Zie, een Gek kan een gants Slot vol Gekken te zamen brengen. Ik geloof niet dat tien Doctoren, trommelende van den ochtend tot den avond, zo veel geleerde Doctoren zoude te zamen brengen.

Elfde Toeval.

HOorende dat zommige wyze Lieden, met opgepronkte woorden, van 't Huwlyk spraken, en onder andere verhaalden, dat Man en Vrouw niet meer dan een lichaam was, zo voer hy, daar tegen, dus uit: Hoe

kan dat waarachtig zyn, wanneer de Man de Ooster- en de Vrouw de Wester-poort uitgaat.

Twaalfde Toeval.

ZIende in de Hof-stoof een marmer-steene Beeld voor een naakte en levendige man aan, begon hy dus zyn tong te roeren: Ik schaamde my, moest ik zo, als dien vleegel doet, voor de lieden staan, zonder hembd of iets om 't lyf te hebben; hy mogt ten minsten een hoed op zetten, of een paar schoenen aantrekken, zo zag men dat 'er noch eenige eerbaarheid omtrent was.

Dertiende Toeval.

OMtrent een Galg, die met allerhande tuig verçiert was, zei hy: Beter hier Dieven, dan in de Stad; want daar doen ze niets dan deuren en vensters opbreken.

Veertiende Toeval.

RYdende voorby een ledige Galg, zei hy: Hier moet een arme, of gierige Richter zyn: invoegen dat hy de Paarden voor de Dieven neemt, en laat de Paarden met de Dieven loopen.

Vijftiende Toeval.

HY riep, toen men hem, om dat hy van boven neêr langs de trappen had gepist, dreigde te geesselen: O neen! ô neen! wilt niet my, maar myne schoenen geesselen; wyl ze my, op datze niet nat zouden worden, geboden langs de trappen te pissen; want zonder dat, ik waar gewis afgegaan en had myn blaas tegen de trap uitgepomt.

Zestiende Toeval.

EEn Hofjonker, zynde met hem in twist, zei: De Zaalstroom is waterryker dan de Ilme. Ja, vervolgde Klaas, de Ilme heeft ook waters genoeg, wanneer uw Moeder en Zuster daar in maar verdronken waren.

Zeventiende Toeval.

EEn Kalen-bloed hielt zich zo trots, dat men hem qualyk mogt aanspreken, of men had ten minsten een graauw, of een donker gezicht te verwachten; des Klaas dit van zyn tong liet rollen: Deeze Zot, en myn Hond hebben eenerley aart en zinnen; want geen van beiden kan een goed woord in de weereld brengen.

Achttiende Toeval.

ZO haast vernam hy niet dat men te ver van de waarheid schoot, en onvertzaagt voort loog, of hy riep een klein Hofhondje, genaamt Bezyden-om, zeggende: Bezyden-om Beestje, bezyden-om is ook een weg; of hy riep: Maak deuren en poorten op, dat die groote leugen ter venster uitvliegt, want de leugen is zo groot als de leugenaar zelfs.

Negentiende Toeval.

DE Vorst, bemerkende dat Klaas, zittende in de Koets, door het schudden, iets in zyn broek had laten vallen, dat een zeltzame lucht van zich gaf, zei tegens een voornaam Heer die by hem zat: Wat gelt het, Klaas heeft iets in zyn broek gedaan, dat geen van ons beiden zou durven doen. Fluks riep de Tydverdryver: Genadigste Heer, wed vry, wed vry, ik staatje half; want zo veel kuntschap heb ik al reê, dat ik van de winst verzekert ben.

Twintigste Toeval.

DE Keurvorst leide zyn Reispaaarden vry diep, in een sterk-dryvende stroom, te water; maar Klaas bleef met zyn Pas-

gangertje aan den Oever; des de Vorst tegens hem zei: Kom myn Klaasje, ry tot hier toe in de stroom, en doe als ik doe; want in de vloed is 't voor de beesten best. Fluks geeft Klaas tot antwoord: Toef, toef myn genadige Heer Frederik, toef: wanneer myn Paartje het water hier aan den Oever heeft uitgedronken, dan zal ik midden in de stroom ryden.

Een-en-twintigste Toeval.

EEn Hoveling, verwondert zynde hoe het quam dat hy by wel-leven en overvloed van spys en drank al even mager bleef, kreeg van Klaas tot antwoord: Verwonder u des niet; want als het eene voeder in het ander komt, dan word het eene voeder van het ander verteert; bleven wy by eenerley voeder, al was het ook noch zo slecht, wy zouden als mest-varkens groeyen.

Twee-en-twintigste Toeval.

EEn eerlyk Burger vertoonde aan Klaas een glas vol goede Wyn; vragende, of hy het van zyn hand begeerde te ontfangen? Neen, zei den Tydverdryver, ik begeer het niet; want ik drink met gene Schalken. Daarop d'ander: Wel Klaasje drink dan met my, ik ben geen Schalk. Fluks nam Klaas

het glas, zeggende: Ik weet wel dat gy geen Schalk zyt; maar ik vrees dat 'er na u Schalken zullen komen.

Drie-en-twintigste Toeval.

IN 't Sermoen van een Klooster-Preker gehoord hebbende, dat Christus van Judas verraden, en van Petrus verzaakt was, zo quam hy den Munnik, half vergramt, aan boord, vragende: Wat zyn het voor twee Boeven die zo onredelyk gehandelt hebben? het antwoord was: Twee van des Heeren Jongeren. O wee! vervolgde Klaas, gaat het zo in de wereld, dat de kinderen niet goeds doen, wat zal men dan op de oude vertrouwen.

Vier-en-twintigste Toeval.

ZIende dat een Smit, van een Paard, dat hy een nieuw Hoef-yzer meende onder de achterste voet te leggen, zo dapper wierd geslagen dat hy daar heen rolde, zo zei hy: Dat Paard heeft myn zin; ik sloeg zelfs, met voeten en met vuisten, de Karel voor de kop, wanneer hy my de schoenen zo begon aan te trekken.

Vijf-en-twintigste Toeval.

EEN Raadsheer voegde zich des morgens vroeg, om zyn Keurvorstelyke Doorluchtigheid te spreken, ten Hove; vindende omtrent de Zaal-deur niemand dan de op-

rechte Klaas; fluks vraagt hy aan dezelve, of de Vorst al uitgeslapen had, en opgestaan was? Hoe, zei Klaas, zou zyn doorluchtigheid noch slapen! wie zou dan voor zyn Landen en Lieden waken? Een Vorst moet waken, op dat wy luye en dronke Zotten vredig mogen slapen.

Zes-en-twintigste Toeval.

ZIende des Keurvorsten Disch heerlyk toegericht, en met schoon Tarwen-brood belegt, zei hy: Tarwen-brood, daar toe eet men varsche Boter; doch als men 't niet beter hebben kan, zo is Wit-brood goed Brood, en hoe blanker het is, hoe 't my beter gevalt.

Zeven-en-twintigste Toeval.

VERstaan hebbende dat de Keurvorst zekere Landscheiding en Erfdeeling had voorgenomen, zo sneed hy een brave Paltsrok aan kleine stukken, en voegde zich daar mede voor zyne Doorluchtigheid, zeggende; Gunstige Heer, deeze rok, zynde noch heel en ongesneden, was zeer bequaam om een Man te bekleeden; maar nu onbequaam tot broek of koussen. Laat dan't Land heel en ongedeelt leggen; want al waarje met u vieren, zo hebj'er ruimte genoeg om te wonen.

Acht-en-twintigste Toeval.

STookende des Vorsten Kachel-Oven, lei hy het groen- boven op het dorre-hout.

Zo haast had de vlam de overhand niet genomen, of hy riep: Zie daar wat wysheid en raad vermag; het dorre hout ligt onder, en verteert de groene spruiten.

Negen-en-twintigste Toeval.

HY voegde zich onder een Brug, en liet zich daar niet van daan praten. Een Edelman, dit ziende, onderwondt zich met vragen achter de waarom van dit bedryf te komen; doch Klaas gaf geen ander antwoord, dan: Zwyg stil, zwyg stil, ik wil de Vorst uit zyn Slot hongeren; ja ik zal van deeze plaats niet gaan, voor dat ik 'er al te zamen van het Slot gehongert heb. De Vorst, dit hoorende, voegde zich met zyn gevolg te Paart, en reedt over de voornoemde Brug. Fluks stak Klaas het hoofd in de lucht, en begon luid-keels te roepen: Daar, daar, daar, hoe nu toe gy Helden? zo moest men u uitlokken, en tot den Veldslag ophitzen.

Dertigste Toeval.

Vernemende dat des Vorsten Raad, om een quade zaak tot een goed eind te brengen, vergadert was, en alreê, zonder iets te verrichten, verscheide uuren versleten hadden; zo voegt hy zich in de Raadkamer, vragende met een stemmig wezen: Lieve Heeren, wat is uw Radt? De ge-

leerde Heeren zwegen stil, en doen Klaas uit de Zaal vertrekken. Op de Hofplaats gekomen zynde, voegde hy zich by een party Hovelingen, vragende aan dezelve: Wat is uwe Radt? Fluks gaf een gesleepe Gast, merkende dat de Potzemaker dit in de Raadkamer ook had gevraagd, tot antwoord: Ons Radt is een Ploegradt. Zo moet, zei Klaas, het Radt in de Raadkamer een Wagenradt zyn, dat kan ik by myn zelven wel afmeten; want zy hebben daar aan lang gearbeid: maar wyl 't zulk een groot Radt is, zo kunnen ze daar meê zo knap niet gereed zyn, als gy met uw Ploegradt.

Een-en-dertigste Toeval.

EEn arme en onnozele Hoveling was zo zwaar beschuldigt, dat den Hofmeester voorgenomen had, hem met roeden van 't Hof te jagen; maar de andere Hovelingen baden om zyn genade, zeggende: Het is een vroome en arme duivel. Klaas, dit hoorende, smeed daarop deeze woorden onder den hoop te grabbel: Nu heb ik van al myn dagen noch van geen vroome duivel gehoord: maar d'arme duivel ken ik wel; want die woont hier niet wyt van daan, in de Bedelaars-straat.

Twee-en-dertigste Toeval.

GEhoort hebbende dat men een Struikroover, om dat hy twee jonge Vorsten van Saxen weggevoerd had, de Kop afhieuw, zeide: Men doet den Schalk recht; men zou het my ook niet ten goeden houden, als ik met zulk een Buit myn biezen gepakt had.

Drie-en-dertigste Toeval.

OP een tydt voegde zich syne Doorluchtigheid by den oprechten Tydtverdryver, zeggende: Wel Klaasje, wat raad, wy hebben geen Geld, en echter moeten wy tot nut van 't Roomsche Ryk en onze eigen Erflanden, dagelyks van d'een of d'and're plaats reizen, en op de Ryksdagen verschynen; het welke ons heel lastig valt en niet wel te dragen is. Fluks geeft Klaas tot antwoord: Genadige Heer Frederik, ik weet u geen beter weg te wyzen, dan datje een Schryver word, want die vergaderen gewoonlyk in weinig tyds een zeer grooten Rykdom.

Vier-en-dertigste Toeval.

DE Vorst, hebbende des Avonds al te grooten Slaapdrank ingenomen, klaagde 's Morgens over een geweldige Pyn in het Hoofd. Klaas dit hoorende, zei: Weder

aan Heer Frederik, weder aan. De Vorst wederom: Wel Klaas, wat zou daar op het lest van worden? Fluks antwoorde Klaas: Niet anders, genadigste Heer, dan een Gek, gelyk ik lang geweest ben.

Vijf-en-dertigste Toeval.

ZYn Doorluchtingheid klaagde andermaal, dat hy Geld gebrek had; kreeg van Klaas tot antwoord: Dit hebt gy my al meer gezegt, en daarom heb ik Geldzaat (verstaande daar by een deel Penningkjes) in 't Kruithof gezaaid; wanneer deeze wel gedeijen, dan zullen wy Gelds genoeg in-oogsten en te zamen brengen.

Zes-en-dertigste Toeval.

Dikwils voegde hy zich by de Raadsheeren, wanneer dezelve van de Raadkamer of Canzelrye quamen, zeggende: Daar komen wy Heeren, en hebben een langen tydt in den Raadt gezeten; doch wy zouden wel eer uitgeraden hebben, hadden wy niet na de Kok, en zo lang tot dat den Hoftrompetter ons ten Disch blies, moeten wachten.

Zeven-en-dertigste Toeval.

DE Keurvorst had een Vogel, die hy, wylze uitnemende schoon zong, voor geen honderd guldens wilde geven; doch Klaas dit hoorende, zei: Genadigste Heer, als 'er een Koopman komt zo neemt Geld; want ik verzeeker u, dat men wel honderd andere voor minder waarde zal kunnen krygen.

Acht-en-dertigste Toeval.

HOorende dat de Vorst klaagde dat 'er geen Geld in de Schatkamer was, zeide hy: Genadige Heer, waarom hebt gy geen drie of vier zakken vol voor een Swaardgros (dit is een klein stuk Gelds) gekoft, wyl men dat Geld niet beter zou kunnen aanleggen?

Negen-en-dertigste Toeval.

OP een Morgen vroeg opgestaan, gelaarsd en gantsch reisbaar gekleed zynde, geliet hy zich of hy terstond opzitten en voortryden wilde; als de Vorst dit zag, zeide tot hem: Wel myn Klaasje, waar wilje zo vroeg morgens te post na toe ryden? Waarom, myn vroome Frederik, zei Klaasje, vraagje my dat, wylje zelfs wel vroeger uitryd, en niemant durft u vragen waar heen het ge-

munt is; waarom zou ik dan aan u zeggen, wat ik dus vroeg voor heb te verrichten?

Veertigste Toeval.

EEn Hoveling, vindende hem op een andere Morgen vroeg in de weer, zeide tot hem: Wel Klaasje, waarom benje dus vroeg opgestaan, gy moest nu noch wel in 't eelst van uw slaap zyn? Wie lang slaapt zeide hy, dat is een Luijaart; die iets te verrigten heeft behoorde vroeg op te staan. Dat heb ik waargenomen; want ik had deze morgen, eer ik opstont, al myn klederen nog aan te trekken.

Een-en-veertigste Toeval.

OP een Avond klaagde zyn Doorluchtigheid, uit gewoonte en Vorstelyke aart, dat hy dien dag qualyk voorby had laten gaan, betekenende daar mede dat hy Godt niet recht gedient, of iets gedaan had, dat zulk een Hero of Duischen Æneas, al hy was, niet voegde; als Klaas zulks hoorde, dit daar op te grabbel smeed: Myn goede Frederik, zyt getroost en bedroef u niet, wy zyn heden toch niet uit het gebergte gekomen; morgen willen wy met alle vlyt in alle kamers en vertrekken zoeken, en den dag die gy verlooren hebt wel weder vinden.

Twee-en-veertigste Toeval.

MEEn koft een Korf vol Eijeren om drie Penningen, echter geliet zich een Burger dat dit veel te duur was; Klaas dit hoorende, begon luidskeels te roepen: Een Hoed vol Eijeren om drie Penningen, het is te duur, en veel te duur; maar als men een Stal vol Paerden om drie Penningen koopen kon dat zou kunnen gaan.

Drie-en-veertigste Toeval.

HY zeide; hebbende gehoordt dat Petrus en Paulus door Neroos bevel waren gedood: Hy heeft recht aan hen gedaan; want den eenen had zyn Heer verzaakt, en d'ander had hem vervolgt: wanneerze nog leefden, men zou het hen niet ten goede houden, ja men zoude haar niet een Roemer Wyns te drinken geven.

Vyfde Deel.***Begrypende veel wonderlyke Kuuren en zeldzame Quinkslagen.***

ALs men van schoone Vrouwen sprak, en de eene Hoveling deze en den ander gene den Opperprys toewees: zo begon Klaas dus uit te varen: Wat praatje

van schoone Vrouwen? Ik weet van schoone Vrouwen te spreken; want myn Moeder was zo schoon, datze haar handen voor of na de Maaltydt niet wiesch, gelyk andere Vrouwen doen, wanneer zy de Venster-ramen of iets anders hebben aangeraakt; warenze schoon gelyk gy zegt, zo hadden zy zo veel wasschens niet van nooden.

Tweede Toeval.

DEn Vorst boodt aan een Hofraad, uit zyne Credentsbeeker, een genadendronk; doch den goeden hals, pogende zich voor zyn Genade te vernederen, zei: Dat hy te gering was om zo veel eerwaardigheid van zyne Doorluchtigheid te ontfangen. Doch Klaas dit merkende, voer daar op dus uit: Myn lieve Frerik, hoe weigerachtig steld zich dien karel om te drinken; doch wildt gy wel doen zo vereerd hem met den Beeker, hy zal gewis daar tegens zo niet spartelen.

Derde Toeval.

EEn deel schalkze Hovelingen hadden den eenvoudigen Klaas weis gemaakt: Dat de Hertogin dapper op hem verliefd was, en zeer gaern, als hy 't maar verzogt, by hem zou willen slapen. Hy, wanende

dit de waarheid te zyn, voegt zich terstont by haare Doorluchtigheyd in 't Vrouwetimmer, en begon in 't byzyn van al haar Staatjuffers, dus uit te varen: Genadige Vrouw, is het waar dat gy my zo lief hebt? waarop de Vorstin antwoorde: Ja, lieve Klaas, zoud ik u niet lief hebben, daarje zulk een goelyk Persoon zyt. Hoor, vervolgde Klaas, wilje dan wel één Nacht by my slaapen? Wel, zei de Hartogin, waarom niet? doch wat wilje my voor één Byslappen geven? Ik hang 'er, antwoorde Klaas, myn Paerd aan. Neen zei de Hartogin, dat is te weinig, gy zult my driehonderd guldens aan Geldt tellen. Fluks voegde zich de Nar by de Vorst, en verzogt van hem driehonderd gl. ter leen. Wat zoud gy, vraagde den Hartoog, met zo veel gelds doen? Ik zal het, antwoorde hy, aan de Vorstin voor één Byslappen geven. By pots lever Frerik (vervolgde hy) de Hoer was 'er, die maar geldt had: ô, wat deden wy al wonders! datwe geldt na onzen zin wisten op te zoeken.

Vierde Toeval.

HY voegde zich by een Burger, en verzocht een van zyn Dochters tot een Wyf te hebben. De goede man, werpende de kolf na de bal, stemt zyn verzoek toe, zeg-

gende: Dat hy moest verklaaren, welk van allen hem het best behaagde. Vraag, zei hy, aan uw Dochters, wie my tot 'er Man begeerd. Ik heb, vervolgde de Man, het voorheen al gevraagd, en verstond datze u alle drie gaern hadden. Klaas dit horende, stond verbaasd, zeggende: Dat kan niet zyn; ook zouden de drie Bruyloften my al te veel geld kosten.

Vyfde Toeval.

EEn vrouw sloeg met 'er Vinger op een Pot, om te proeven ofze ook geborsten was; Klaas zulks ziende, smeed dit te grabbel: Neem een Steen, en slaat daar mede een matiglyke slag, blyft de Pot dan heel zo isze goet; doch breektze, zo zyn de Scharven het beste dat 'er aan is.

Zesde Toeval.

EEn Jonge Dochter had een Klos vol Zyde of Boomwol op'er Wiel gesponnen, en zich daar van in huis, om iets te halen, geloopt; onderwyl komt Klaas, zoekende een entjen Draads, en haspeld het Gespin van de Klos, gantsch in de war. De Dochter dit ziende, vliegt na hem toe, zeggende: Wat doenje Klaas? wat doenje? ik wou dat zint velten u de Broek op bond,

wat doenje aan myn Wiel? Wel antwoorde hy, vraagje wat ik doe, zo moetje gewis blind zyn: Ik doorzoek uwe arbeid, en bevinde datje van dezen dag niet meer dan eenen draad gesponnen hebt; want hier is drom nog eind, waar aan ik myn Paerd zou kunnen vast maken.

Zevende Toeval.

EEn jonge Juffer voegde zich dagelyks op het allerçierlykst gekleed, aan'er Venster, en liet zich van elk die 'er voorby ging, beschouwen; dies Klaas zich daar by voegende, dus uitvoer: Mejuffer, verçiert gy u dus om uw Man te behagen? zo gaat van 't Venster; want iemand van de Lieden mogt, werpende al gaande op u het oog, over een steen vallen en den hals breeken.

Achtste Toeval.

ZOmmige Hovelingen hadden het zeer drok van een dapper Krygsman, wyl hy veel Heldendaden en groote Eer in verscheide Veldslagen verkregen, en dikwyls over zyne Vyanden gezegevierd had; zeide Klaas, hebbende al den Lof met gedult aangehoord, eindelyk al lagchende: Zeeker, zulk een Man is'er qualyk aan, want hy zal van een Vrouw noch tot een Gek gemaakt worden.

Negende Toeval.

RYdende voor by de Voerman, met de Vorstin, die met 'er Staatjuffers in de Koets zat, om een Vermaakje van het eene Gehucht na het ander, zo begon hy t'elkens als de Paerden stalden te fluiten, gelyk men by zulk een werk gewoonlyk doet. Het geschiede dat de Vorstin, doende den Voorman stil houden, uit de Koets een stukje weegs Landwaart in wandelde, en de natuur in het waterloozen voldeê, zonder dat Klaas zich daar over eens liet hooren; des zy in de Koets gekomen zynde, dus tegens hem uitvoer: Wel Klaas, hoe komt het dat men uw Fluitje, terwyl ik in 't Gras gehurkt was, niet eens mogt hooren? daarje toch zo meenigmaal als de Paerden stallen, daar mede doende zyt, of meenje dat ik zo goet niet ben als een Paerd? Fluks gaf de Gek tot antwoord: Genadige Vrouw, het is geen gebruik te fluiten wanneer de Merriën Pissen, en daarom heb ik myn mond, toen gy van de Koets waardt, toegehouden. Dit geviel de Vorstin zeer wel, dies zy tegens haar Staatjuffers zeide: De Gek heeft zo waar als ik leef recht; want hy heeft my een antwoord gegeven, die op myn vraag voegd.

Tiende Toeval.

OP een ander tyd reed de Vorstin met haar Staatjuffers uit vermeyen; doch het geviel dat de Koets-raders tot aan de asch in het spoor zonken; des begon Klaas luid-keels tegens de Voerman te roepen: Sla hotte uit het water, en hou u aan het ruig; betekende hier mede het droge Landt. Om dit woord begonnen de Mevrouwen volmondig te lagchen, en Klaas zo te vergrammen, dat hy in drie uren niet een woord sprak; eindelyk quam men aan het gebergte in zulk een quaden weg, dat de Paarden met 'er vragt niet voort konden. Fluks laat Klaas zich, om het voorgaande te verbeteren, weder hooren, roepende tegens den Voerman: Ry voort, manneke ry voort, en kittel de Paerden op de Eyerkorven, dat u de dooyers om d'ooren springen. Van deeze woorden, die Klaas op zyn Boers uitsprak, wierden de Juffers beschaamt, en hielden de mond, terwyl de oogen nedergeslagen waren, zo dicht geslooten, dat men 'er niet een Pruim zou hebben kunnen inwerpen, daarze over het voorgaande ruig zo gegaapt hadden.

Elfde Toeval.

EEn stinkende Bok, zynde van de Jongers zeer tot stooten en springen gewend, ging dikwils met Klaas in de Hof-kerk; op een tyd stond dit Beest recht voor een Vrouw, die, al slapende, begon te knikkebollen. Het Dier, wanende dat het hem gold, stoot haar met de horens zo op de borst, datze, achterover vallende, aan elk een liet zien wat op haar schoeozolen geschreven stond; waar over Klaas al lagchende dus uitvoer: Hadden al de Bokken zulk een yver in de Predikatie, wat zouden 'er al Vrouwen achter over raken.

Twaalfde Toeval.

WAndelende met een Vorstin, zei hy: Ik wil met u, en met andere Jonkvrouwen, liever acht dagen uit wandelen gaan, dan een uur met de Vorst ryden. Van haar gevraagd zynde: Waarom? gaf tot antwoord: Gy loopt en jacht zo zeer niet; derhalven kan ik het zonder moede worden langer harden, dan als ik nevens de Vorst loop.

Dertiende Toeval.

HY keerde een Spiegel, daar in hy zyn beeld gezien had, zeer schielyk het ach-

terste voor, en begon zich, toen hy daar niets vernam, te kruissen en te zegenen, zeggende: Help help, hoe ben ik toch in de Spiegel gekomen? O myn allerliefste Juffers! help my daar weder uit, of ik zal 'er met de kop doorlopen, en myn zelven met geweld los maken.

Veertiende Toeval.

EEn Maagt, hebbende een bundel Garens te koop, kon met de koopers niet over een komen; des Klaas, zich by haar voegende, zei: Voor hoe veel gelds is het te koop? ik zal het betalen. Doch zy, dit niet achtende, voer daarop dus uit: Weg Gek, waar woud gy het geldt halen? Fluks gaf hy tot antwoord: Uit des Vorsten buidel.

Vyftiende Toeval.

EEn Ruiters, speelende met een brave tasch in Venus Lusthof, wierd daar over van sommige Hovelingen beklipt, en uitgelacht. Doch Klaas, dit merkende, zei: De zaak, ô Zotten! is geen lagchens, maar straffens waard, wanneer 'er anders maar straf geoeffent wierd.

Sestiende Toeval.

HOorende dat een Weduwe klaagde dat men haar in haar recht te kort deê, zo voegde hy zich by de Vorst, vragende: Hoe staat het met die Vrouw? het antwoord was: Zo als 't Recht is. Fluks vervolgde Klaas: O myn genadige Heer Frederik! zoek het rechte Recht, wat geldt het, gy zult wel anders bevinden. Zyn Doorluchtigheid, dit ter harten nemende, liet de zaak met yver doorzoeken, en vond alzo het rechte Recht: *Narratur hoc de Illust. Georg. D. Sax.*

Seventiende Toeval.

HY nam, zynde met een Zottin, die garen van hem was gezoent geweest, in 't Badt, een berken garde, en begon daar meê de mallote de Vliegen af te jagen, roepende, terwyl ze niet naliet te huilen: Daar hebt gy Kinderen; wilt gy 'er meer hebben? he! wilt gy 'er meer hebben? ik zal 'er u meer geven.

Achtiende Toeval.

ZIende een Dienstmaagt, met waterhalen bezig, haar Emmeren dikwils neêr zetten en rusten, zo voer hy daar op dus uit: Zie, myn lieve Burgers, zie! wat zyn dat

twee trage en luye Emmers. Is het geen schâ en schand dat zulk een lustige Deerne haar, met t'elkens te rusten, te wil is, en vertoeft?

Negentiende Toeval.

HEbbende zyn oogen een wyl tyds verlustigt, in 't beschouwen van een Boere Maagt, die lustig door den drek liep, en trouwlyk arbeide, zei hy: Deeze Maagt zal heden meer verrichten, dan drie Juffers die om een kuyertje gaan, of in de koets ryden.

Twintigste Toeval.

TEgens een Vrouw, die in de regen een Tobbe vol waters had vergaart, zei hy: Waarom hebje, wyl 'er regens genoeg gevallen is, geen twaalf Tobbens vol vergadert? doch ik bedenk nu de waarom: wie veel heeft, die moet veel wedergeven.

Een-en-twintigste Toeval.

EEn Pottebakker, dragende een groote mande vol van zyn handwerk over de Markt, liet, stootende zyn voet tegens een steen, een deel uit de mand op de straat vallen; gaande, zonder na de diggelen om te zien, zyner vaarde; des Klaas, dit merkende, begon te roepen: Lieve Vrouwen, dryf

met dien Pottebakker geen Koophandel, zyn Waar deugt niet; want hy wil ze zelfs van de straat, zynde uit zyn korf gevallen, niet opnemen: wat kan 'er dan veel goeds aan zyn?

Twee-en-twintigste Toeval.

ZIende een Maagt beladen met een grooten hoop Gras, een Bloemkrans, en iet levendigs onder haar voorschoot, zoo zei hy tegens haar: Lieve Gespeeltje, gy hebt te veel vrachts opgenomen; zeper, aan het eene had gy meer als genoeg, waarom dan met drierley dingen geplaagt? leg af wat af te leggen is, en overlaat u niet, dat gy den hals breekt. Fluks smeed d'onnoozele Deerne de Krans weg, en bedekte haar Hair-vlechten met een Huif; lichtelyk had ze anders voortgegaan, en het leven van twee Menschen aan de overtollige last gewaagt.

Drie-en-twintigste Toeval.

VRagende aan een Hoveling: hoe het quam dat men zo veel Mannen, en geen Vrouwen aan de Galgen te pronk hing? kreeg tot antwoord: Wanneer de Vrouwen steelen, dan wordenze al zo wel als de Mans opgehangen. Dat hoop ik niet, zei hy; want was dat waar, wie zou dan onze Hembden wasschen?

Vier-en-twintigste Toeval.

EEn kroeskoppig Man schold zyn kinderen dikwils voor Duivels kinderen; waarom Klaas, op een tyd dit hoorende, dus tegens hem uitvoer: Zie toe, zie toe, het zal u noch zuur opbreken, dat gy dus onbedocht tiert en raast; want de Duivel zal, als hy gewaar word dat gy, zyn eer te grabbel smytende, hem voor een Hoerenjager, en Vader van uw kinderen scheld, u met zyn krauwel zo krauwen, datge wel zeven jaren, eer gy verlost word, om genade zult moeten roepen.

Vyf-en-twintigste Toeval.

EEn Kamerspeelder vraagde aan Klaas met wat werk of de Duivel, op die tyd, doende was? hier op gaf de Bootzemaker tot antwoord: Dat weet ik niet; maar als hy u haalt, dan zult gy het zelfs wel gewaar worden.

Zes-en-twintigste Toeval.

HOorende dat een Vrouw van haar Dochters tucht en eerbare stilheid zeer hoog opgaf, zei hy: In de stilste waters zwemmen dikwils de grootste Visschen, betekende hier meê, dat de Dochter niet garen

al het geen, datze door ondervindinge had geleert, zou zeggen.

Zeven-en-twintigste Toeval.

ZIende een zwangere Vrouw, zei hy: Ik wil, wanneer het u welgaat, Gevader worden. Wat wilt gy, vervolgde het Wyf met een lagchende mond, tot een pillegift geven? O ho! zei hy, kost het geldt, zo moogt gy my wel voorby gaan, en een ander zoeken.

Acht-en-twintigste Toeval.

EEN Jongeling, vindende den tydverdryver op den weg, zei: Klaas, ik ty uit om myn Bruid te halen; derhalven bid ik u, dat gy myn Bruiloft met de tegenwoordigheid van uw Persoon gelieft te vereeren. Ik wil, gaf hy tot antwoord, dat zeer garen doen, wanneer ik daar voor by de Bruid mag slapen. Wel, vervolgde de andere, gy zult by haar slapen; maar ik zou zulks aan een ander, wyl het onrecht is, niet toestaan. Wat, zei Klaas, voor een ander onrecht is, dat is voor my ook onrecht: en derhalven zyt gy van uwe beloften, in deezen, ontslagen.

Negen-en-twintigste Toeval.

EEn Zy-dienaar zeide: Klaas ik heb by uwe Zuster geslapen. Fluks vroeg hy: Wie heeft u dat geboden? het antwoord was: Niemand. Ik, vervolgde Klaas, ben daar meê te vreden, en moet het zo laten zyn. Maar zyt verzekert dat uw huid alleen hair zal moeten laten; want niemand is genegen om zich voor u te laten geesselen.

Dertigste Toeval.

ZO haast had hy de konstige Beelden van een vermaart Schilder niet gezien, of hy voegde zich by de Hartogin, zeggende: Kom hier myn genadigste Vrouw, kom hier, en zie wat de Schilder doen kan; hy gaat my, en uw Gemaal, in de kunst van Beelde maken, ver te boven. Fluks begon de Vorstin te lagchen; overdenkende, ik mag de Gek niet betrouwen, hy mogt my beschaamt maken, gelyk hy eertyds gedaan heeft; echter zeit ze: Klaas, de Schilder is een deftig meester, dat heb ik dikwils gezien. Hoe kan dat, vervolgde Klaas, mogelyk zyn, wyl hy de Beelden nu eerst gemaakt heeft? Ook heeft 'er noch niemand op zyn Werkplaats geweest, dan een klein Hondje, dat, lichtende het eene been op, het meester-stuk lustig bestruilde.

Een-en-dertigste Toeval.

HOorende dat sommige Edellieden van drie Juffers zeer hoog roemden, en haar om hunne schoonheid ten hemel toe verhieven, zei hy: Hoe schoon zyn ze dan? Zyn ze schoonder dan des Duivels Dochters? want ze moeten Goddelyk schoon, of Duivels leelyk zyn.

Twee-en-dertigste Toeval.

EEn Ruiters quilde hem dat hy zich zyn Vryster had laten ontvryen; zeggende met een dat hy dezelve moest weder nemen. Fluks geliet zich Klaas, als of hy den Ruiters de hoed van 't hoofd wou nemen. Doch d'ander dit merkende, zei: Holla Klaas, ik laat my zo licht niet beroven. Wel, vervolgde Klaas, waant gy dan dat zich iemand zyn Bruid van my zou laten onthalen, en weg-voeren?

Drie-en-dertigste Toeval.

EEn aanzienlyk Persoon, zynde in een oneerlyke plaats van andere gezien, en daar over beschuldigt, zocht zich, na den aardt der Schalken, met woorden daar van te bevryden; waarom Klaas, dit hoorende, dus tegens hem uitvoer: Ik wil het u niet

nazeggen wat gy gedaan hebt, want ik heb het zo naauw niet gezien: gy kunt in myn plaats daar van spreken, want gy hebt het gezien, gy zyt daar by geweest, en gy hebt het zelfs gedaan. Vrees derhalven niet voor my, noch voor een ander, gy draagt den verrader in uw boezem, die zal u zo overtuigen, dat lyf en ziel daar door in lyden komen zal.

Vier-én-dertigste Toeval.

GEhoort hebbende dat een Hoveling hem aan een oud Wyf wou koppelen, zei hy: Is de Vrouw ryk, zo geef men haar aan een arm Man; is ze leelyk, gelyk zulke Dieren gewoonlyk zyn, zo geef men haar aan den Duivel, die zal 'er, als hy ze moede is, wel een andere Duivel meê beschyten.

Vyf-en-dertigste Toeval.

TEgens een Vrouw, die om het verlies van haar Man dapper weende, wyl hy zeer vreedig met haar had geleefd, voer hy dus uit: Lieve Vrouw, waar toe dit weenen? neem een ander Man, die zal het lichtelyk beter maken. Och neen, vervolgde de Vrouw, dat kan niet zyn; want myn overleede Man heeft my in 't Jaar geen zes malen geslagen. Ja, zei Klaas, daarom zeg

ik, neem een andere, die u dikwils slaat; zo word een ding krom en radt, en gy hebt daar aan niets verzuimt, noch verlooren.

Zes-en-dertigste Toeval.

EEn jonge Vrouw, zynde van Klaas gevraagd: hoe 't haar in 't Huwlyk met haar Man al ging? gaf tot antwoord: Niet wel, want hy slaat en handelt my zeer euvel. Dat is, zei Klaas, uw schult, wyl gy zyne wil niet leert gehoorzamen, en uw wil niet leert breeken.

Zeven-en-dertigste Toeval.

EEn vroomme Vrouw was gewoon Klaas zeer minlyk te bejegenen, om datze altements een lekker beetje uit zyn hand ontving; op een tyd sprak ze den Tydverdryver dus aan: Myn lieve Klaas, hebje nu niet een stukje in uw hand voor my over? Fluks gaf hy tot antwoord: Wat, noemje my lieve Klaas? uw Man is uw lieve Klaas; gy moet geen twee Klazen op een tyd lief hebben.

Acht-en-dertigste Toeval.

EEn vergramt Man joeg zyn Vrouw met een stok ter deuren uit, roepende, terwyl ze al schreijende de vlucht nam: Loop,

daarje loopt, gy zult wel weêr komen. Terstond gaf Klaas, ziende al het bedryf aan, dit tot antwoord: Is ze vroom, zo komtze wel weêr; maar deugtze niet, zo dryft gy 'er na een ander.

Negen-en-dertigste Toeval.

TWee Edel-Juffers, zynde met hem in een vermakelyke Lusthof, hadden garen gezien dat hy zich een weinig vertrokken had; waarom de eene dus tegens hem uitvoer: Klaas, daar ginder onder de Boom staat een Paertje vast-gebonden, zet u daar op, en ry voor uit, wy zullen zachtjens navolgen. Doch Klaas, hebbende hier toe geen ooren, bleef geduurig aan haar zyde; waarom de Juffer gedwongen wierd een weinig om eenig noodzakelyk werk te doen, neder te hurken, invoegen dat de Gek, de snof in de neus krygende, besloot haar met gelyke munt te betalen; betrararende ten dien einde, daar na zyn broek zo heerlyk, dat het slordigste daar van hem by de beenen neêr-liep, en een drollige lucht veroorzaakte.

Zesde Deel.***Begrypende veel wonderlyke kuuren en quinkslagen.***

OP een avond gebood den Vorst de Hovelingen des morgens, om met hem uit te reizen, vroeg op te staan. Des midder-nachts begon Klaas, wyl de Maan zeer helder in zyn Kamer scheen, te roepen: Op, op, Mannen op, wy hebben al te lang geslapen; zie hoe hoog de Zon alreê geklommen is: Heer Frederik zal ons al te zamen doen britzen.

Tweede Toeval.

EEn redelyk Man moest van een plompen Bloed hooren, dat zyn Vader een schalk, zyn Moeder een slampampster, zyn Dochter een slordebel, en zyn Zoon een hoerejager was; waarom Klaas, dit hoorende, dus tegens den Lasteraar uitvoer: Wat poogt gy de degelyke Man daar meê te belasten? zeg het hen die quaad doen; of weetje 't niet dat het uw Ouders schuld niet is dat gy een Gek zyt?

Derde Toeval.

EEn jong Edelman, wandelende in zyn Kamer heen en weder, deê niet anders dan zich by hem zelve te beklagen, dat hy te veel schuldig, en voor andere borg geworden was; gebruikende daar toe, onder andere, ook deeze woorden: Och! dat het noch vier hondert, ja dat het noch duizend guldens waren, ik zou 'er my door redden, en een goed eind daar van maken. Doch Klaas, dit hoorende, begon hem dit, tot zyner vermaninge, toe te werpen: Lieve Jonker, wat zegje, waren het noch vier hondert, ja duizend guldens, daar de schuld alreê grooter is, dat 't vermogen vergelden kan?

Vierde Toeval.

EEn Hoveling begon Klaas, om met hem te spotten, dus te vragen: Klaas, wie of wat voor een zyt gy? Wie of wat voor een, zei Klaas, zyt gy? Ik, gaf d'andere tot antwoord, ben een Edelman. Wel, vervolgde Klaas, zo ben ik ook een Edelman. Ik ben, zeide de Hoveling, een Dienaar van zyne Keurvorstelyke Doorluchtigheid van Saxen. Ik ook, vervolgde Klaas. Ik ben, zeide de Jonker, een Krygsman,

en heb over de tien vanen Ruiters verslagen. Ik ben, vervolgde Klaas, ook een Krygsman als gy, en heb ook even zo veel Ruiters verslagen. Hier over wierd de Hoveling gram, zeggende: Klaas ik ben een Gek als gy. Daarop Klaas: Ik ben ook een Gek als gy; en daar meê ging hy voort zynen weg.

Vyfde Toeval.

DE Vorst, voorgeslagen hebbende om een van zyn Dienaren tot een aanzienlyk Ampt te verheerlyken, liet aan 't Hofgezin vragen: Of men hem ook vertrouwen, en geloof geven mocht? Fluks gaf Klaas tot antwoord: Hy is vroom, dat weet ik zeker, en derhalven is men hem geloof schuldig; maar wanneer hy tot het Ampts-bestuur gekomen is, dan zal hy zyn geloofwaardigheid verliezen, en anders worden, als hy nu is.

Zesde Toeval.

EEn Ruiters had Klaas wys gemaakt, dat men in groote Laarzen veel wyder, dan in andere Schoenen, kon stappen. Zo haast was de Tydverdryver met dit Ruiters-tuig aan de beenen niet voorzien, of hy, kykende heel wilt-waajig heen en weêr, valt

hol over bol, van een deel trappen op de vloer. Zeggende, zo haast als hy opgestaan was: Men kan, dat moet ik bekennen, in groote Laarzen zeer wyd stappen; doch ik begeerze nooit weêr aan myn beenen te hebben.

Zevende Toeval.

ZIende een Jonker met groote Flodder-laarzen op het Hof komen, zo begon hy te roepen: Zie daar, mannen, zie daar komen twee Laarzen vol Ruiters aan.

Achtste Toeval.

EEn Hoveling, grypde hem by de hand, zeide: Kom Klaas, wy zullen met elkander in 't Wynhuis gaan. Breng my, vervolgde hy, dan eerst by de Jooden, op dat ik weet waar van daan men het geld zal krygen, om het gelag te betalen; want anders mach ik niet van Wyn tot Wyn gaan.

Negende Toeval.

HOorende dat een Babok hem voor een Nar schold, zo zei hy: Weet gy dat ik een Nar ben, hoe komt het dan dat gy niet weet dat gy een dubbelde Gek zyt.

Tiende Toeval.

EEn Burger riep hem aan, zeggende: Klaas, kom hier, ik zal je wat wyzen. Wat, zei hy, wilt gy my wyzen? neem het op uw rug, en brengt het hier, zo kan ik het zien. Doch kunt gy het niet dragen, zo gebied het hier van zich zelfs te gaan. Waarom zou ik een Zot, en een zottelyk ding naloopen?

Elfde Toeval.

ZIende dat men met een groot Zant Jacobs-beeld, by gebrek van ander hout, de Kachel stookte wou, zei hy: Kruip in Broeder Jacob, kruip in, gy zult, en moet ditmaal voor ons de Stoof warmen; doch wanneer de hette genoeg verspreit is, kom dan weder voor den dag, en neem uw plaats nevens ons, men zal u een goeden dronk Wyns toe schenken.

Twaalfde Toeval.

VAn een Ruiter gevraagd zynde: Waarom hy zyn neus toehield? gaf tot antwoord: Zet u op den Bok, en laat die het u zeggen, myn neus behoeft geen verklikker te zyn.

Dertiende Toeval.

ZYnde van een Ruiters een goede-morgen toegewenscht, zo bood hy dezelve wederom een goeden avond aan, zeggende voort daar by: Ik ben een goeden avond, en gy een goeden morgen. Maar hoe zelden geschied het, dat morgen en avond te zamen komen, gelyk het tegenwoordig geschied.

Veertiende Toeval.

HOorende dat zich twee om een zaak die niets waard was, elkander dapper uitscholden, zei hy: Gy beide kyft en knaagt aan een drek, die een van uw tweën genoeg op mag.

Vyftiende Toeval.

ZIende een Karel, met een geweldige vederbos op de hoed ten Hove komen, riep hy: t'Za, lustig Mannen, vang die groote en wilde Gans, die niet dan Pauwe-vederen uit de kop wassen.

Zestiende Toeval.

EEn Burger, hebbende Klaas in zyn huis geroepen, zei: Ik zou u wel eens beschenken, maar het Bier is te dun, en onbequaam om te drinken. Waarom, ver-

volgde Klaas, hebt gy daar voor dan geldt uitgegeven? want is het niet bequaam om te drinken, zo weet ik niet of het ook al bequaam zal zyn om te braden.

Zeventiende Toeval.

ZYnde van een boozen Boef geweldelyk gehandelt, zo liep hy, om over het geleede quaad aan de Vorst te klagen, na boven; doch, vindende in de galdery het Beeldt van zyne Doorluchtigheid, zo vernoegt hy zich met daar tegens, in waan van met de Vorst te spreken, zyn krop uit te storten.

Achtiende Toeval.

EEn Post-boode, komende met brieven, den Keurvorst toegezonden, aan de Mol-stroom, zag Klaas (die aan d'ander zyde, zynde in een Rok, met Wolfs-vellen gevoert, heen en weder ging) voor een verstandig Edelman aan; des hy zich dus liet hooren: Zeg, myn Heer, kan ik met myn Paart over het water komen? Och ja, zei Klaas, te wonder wel. Doch de Boode vond zich dapper bedrogen, wyl hy zyn Brieven nat gemaakt, en zich zelven naby verongelukt had. De Vorst, dit merkende, begon hem dapper te begrimmen; maar hy, zich verontschuldigende, verhaalde al het geen dat

tusschen hem en d'Edelman met de Wolfs-rok was wedervaren. Zyn Doorluchtigheid vernemende dat zyn Tydverdryver doende geweest was, deê hem fluks te voorschyn komen, zeggende: Waarom hebt gy de goede Man zo schandig bedrogen, en gezegt, dat hy zonder gevaar door het water kon ryden, daar het hem zyn leven naby gekost heeft? Genadige Heer, zei Klaas, gisteren zag ik daar drie Eenden te voet overkomen, wie zou dan denken dat hy te Paart gevaar zou hebben?

Negentiende Toeval.

ZIende dat een Ruiter, die hy om een Zwaertgros ter leen te hebben, had gebeden, niet al te scheutig was, zo voer hy dus uit: Waarom bedenkt gy u dus lang? het is uw rechterhand niet daar ik om gebeden heb.

Twintigste Toeval.

HOorende de Klok slaan, zo begon hy te tellen: Een, een, een; dies een Hoveling dit merkende, begon te vragen: Klaas, hoe veel uren sloeg de klok? Fluks geeft hy tot antwoord: Zo veel als gy zelfs gehoord hebt.

Een-en-twintigste Toeval.

OP een ander tydt wierd hem by een zelfde Toeval gevraagd: Hoe veel sloeg de Klepel? daarop gaf hy tot antwoord: Eens, eens, eens. Heeftze meer geslagen, zo klim by haar, en laatze u de waarheid zeggen.

Twee-en-twintigste Toeval.

HET is onder de Roomschezinden een gebruik, dat men, wanneer het dapper bliksemt, de klokken luit, om het Volk tot Bidden te vermanen. Klaas by dezen toeval het gelui hoorende, vroeg: Wie is 'er Dood? het antwoord was: Gy zult bidden dat u de blixem niet slaat. Wel, vervolgde Klaas, bid gy dan dat u de donder niet verplettert.

Drie-en-twintigste Toeval.

EEN Ruiters, hebbende iets dat Klaas uit zyn achterpoort in 't stroo had laten vallen, gevonden, zei: De Duivel haal 't weg. Klaas dit hoorende komt terstont voor den dag, zeggende: Laat de Duivel het altydt weg halen; want ten Hoove is toch niemand die het begeerd.

Vier-en-twintigste Toeval.

EEN ander, zo een Afzetzels van Klaas gevonden hebbende, zeide: Nu, maakt het zo dat u de Honden vreeten. Fluks vaart

hy daar op dus uit: Ja laat het de Honden vry vreeten, wyl 'er niemand is die daar lust toe heeft.

Vyf-en-twintigste Toeval.

ZIende dat zyn Hondje een Stinkroos berook, zei hy: Dat moet wat goeds zyn; want was het quaat, myn Hondje zoud 'er tegens blaffen.

Zes-en-twintigste Toeval.

VIndende op een Morgen eenige Paerde-vygen in zyn Schoen, zo zeide hy met een zeer groote verwondering: Hoe is het Paerd in myn Schoen gekomen! en hoe heeft het zich kunnen omkeeren en daar uitgaan?

Zeven-en-twintigste Toeval.

ZYnde van een Ruiters gescholden, dat hy scheel en niet wel zag; zeide hy: Ik zie zo als gy en uw Vader; dat is, ik zie een Nar, en derhalven ziet gy en uw Vader als twee Narren.

Acht-en-twintigste Toeval.

EEn Ruiters, dragende een halve Haak op zyn schouder, zeide: Ik draag de Dood. Fluks vaart Klaas, dit hoorende, dus uit: Loop heen, smyt hem in 't water of in 't

vuur, hy heeft het over langen tyd en dikwils verdiend; want hy heeft myne en uwe Vader om den hals gebragt. Men had hem voor tien Jaren al behoren gerecht te hebben.

Negen-en-twintigste Toeval.

HOorende dat een Burger zei: Aan de Wyn is niets goeds, en echter is ze duur. Wat hebt gy, vroeg Klaas, voor de Maat gegeven? antwoorde hy: Drie penningen. Waarop Klaas begon te lagchen en te zeggen: Dat is niet duur; want noch onlangs moest een Schryver voor een groot Vat vol, daar twee Kaerels genoeg aan te dragen hadden, om zyn Bruiloftsgasten te beschenken, een goede gulden geven.

Dertigste Toeval.

Vindende een Vleeschworst van de Kok om zyn Hoed gewonden, zei hy: Och lieve Hoedje! wilt gy u daar toe wennen, en Braadworst eeten, terwyl ik my dikwyls met Leverworst moet behelpen, dat wil niet aangaan, of andere lieden zouden terstont uwen lekkeren aart gewaar worden.

Een-en-dertigste Toeval.

HOorende dat zyne Doorluchtigheid, onder het verhaalen van verscheide aalou-

de Helledaden, tegens zyne Ryksraden en Eedelen zei: Lieve vrienden, de zaak, daar gy van spreekt, is heel lang en eenige honderd Jaren verleden; zo begon hy daar op dus uit te varen: Genadige Heer Frederik, hoe lang is dan het ding waar van ze spreken? ik heb het niet langer gezien, dan wy het nu gehoord hebben; of is het langer dan ik vamen, of een Spiets overreiken kan?

Twee-en-dertigste Toeval.

ZYnde van een Ruiters gevraagd hoe de Paerden stonden? gaf tot antwoord: Ik weet niet anders, dan zo als gyze gezet hebt.

Drie-en-dertigste Toeval.

TEgens een kaarig Edelman, die altydt klaagde dat zyn Paerden op des Vorsten Stal niet genoeg gevoerd wierden, voer hy dus uit: Leg de Paerden de Haverzak ook voor, en wordenze dan nog niet zat, zo geef haar Ruisten ook.

Vier-en-dertigste Toeval.

EEn Dief, zittende op een Wagen om na de Galg gevoerd te worden, begon zich zelve te troosten, en tegen de Omstanders te zeggen: Wy moeten al te zamen deze weg

wandelen. Doch Klaas dit hoorende begon te roepen: Neen zeker, ik wil deze weg niet gaan; want ik weet 'er een die tot de Raads-kelder leid, en deze loopt recht toe op de Galg aan.

Vyf-en-dertigste Toeval.

HEbbende op de ongespanne Voetboog een houten Pyl gelegd, geliet hy zich of hy een ervaren Schutter was, en ter vlucht op het wilt schieten zou. Een ander dit merkende, begon te roepen: Hou op Klaas, hou op, of anders schietje my gewis een oor van 't hoofd; met viel hy recht voor Klaas neder, zich niet anders aanstellende, dan of hy dapper gewond was. Klaas dit ziende, lei de Boog vlak voor zyn oor, en begon dus uit te varen: Dat u het Weder aansteke, gy olyke Boef; zagje dat ik schieten wou, waarom quamje my dan zo na onder de Boog? hebje niet gehoord, ver af is goet, en zeer dienstig tegens felle scheuten.

Zes-en-dertigste Toeval.

HOorende (terwyl hy van een Barbier met een stomp Scheermes geschooren, en dapper geplaagd wierd) een Varken, onder het geweld der Slachters, byster grillen, zo begon hy dus uit te varen: O Sint Job! die

Slachter moet het Varken gewis met een stomp Mes scheeren, dat het zo geweldig zich laat hooren. Doch, hoewel myn Barbier my met een zelfde Plaag plaagd, zo heb ik hem echter door myn kryten niet willen beschamen.

Zevende Deel.

Begrypende in zich veel wonderlyke Kuuren en zeldzame Quinkslaagen.

EEn Schoenmaker, zynde van hem verzogt om een paar oude Schoenen wat te verstellen, zeide: Myn lieve Klaasje, laat myn Heer voor u een paar nieuwe Trappers koopen. Fluks gaf hy tot antwoord: Ja, nieuwe Schoenen kopen! myn genadigste Heer moet zelfs zo lang met zyn Oude te vreden zyn tot dat hy een paar Nieuwe krygt.

Tweede Toeval.

STootende tegens de Drek-kar een groote Buil in zyn Kop, zeide hy: Had ik het geweten dat gy zo weêrbaar waard, ik had my met een yzeren Stormhoed gewapent, eer ik my tegens u gesteld had.

Derde Toeval.

EEn Hoveling, ziende dat hy zich aan de Drek-kar deerlyk begaan had, vraagde: Wel Klaasje, waar hebje dat teeken ontfangen? Wilje, vraagde Klaasje wederom: ook een hebben? zo voeg u maar by de Drek-kar daar zyn'er niet genoeg te bekomen.

Vierde Toeval.

ZYnde met de Vorst op Jagt, zo zag hy een Muisje uit de hagen, over de weg loopen; des hy zeer yverig begon te roepen: Hier, hei, Jagers pas op, pas op; een jong Hartje, een jong Hartje. Fluks schiet het Volk om zyn ooren, vragende: Waar het Dier gebleven was? terstont wyst hy hen een klein gaatje, zeggende: Daar, daar is het in gekroopen. *A venatore audivi fuisse pullum Leporinum, non Murem.*

Vyfde Toeval.

ZIende tegens de Wandt een gemaakt Hoofd met schoone Hoornen, zo sloeg hy daar aan terstont zyne handen, en begon zo sterk te trekken als hy kon. Een ander dit gewaar wordende, begon ter vlucht te vragen: Klaas wat wilje doen? Fluks vaart hy daar op dus uit: Zieje niet wat ik doen

wil? kom hier en help my dat eedel Hart met zyn schoone Hoornen uit de Muur trekken, en voor de Vorst brengen.

Zesde Toeval.

EEn Kat, zynde van een Hond gejaagd, sprong, om 'er vyand t'ontkomen, boven op de Muur; zo dra Klaas dit zag begon hy luid te roepen: Span het Net uit en laat de Honden van de band, terwyl de Haas op de Muur zit, en wacht om gevangen te worden.

Zevende Toeval.

WAndelende voorby een Koorn-moolen, zo hoorde hy de Buil-stok geweldig klepperen; des hy aan de Molenaar vraagde: Of daar ook Duiven nestelden? het antwoord was Ja. Die zyn, zei hy, gewis wel te vangen; want het is haar onmogelyk te hooren of men omtrent het nest komt.

Achtste Toeval.

EEn Zeilemaker van hem gevraagd zynde, wat hy maakte? zeide: Ik maak Haze-garen. Waarop hy zei: Wanneerje hier een Haas ziet, zo vangt 'er voor my toch een paar, ik weet ook waar men Hazen vangt en Hazen eet.

Negende Toeval.

GEvraagd zynde, hoe veel gewicht Broods een Bakker gewoonlyk voor een stuiver verkoft? gaf tot antwoord: Zo veel niet als hy gewicht Koorens daar voor inkoop; toch bakt hy 'er meer uit, zo koopt men voor het zelfde geld ook meer in.

Tiende Toeval.

HY smeedt (hebbende zich aan een Deurslag, een ding dat aan weêrzyden scharp is, dapper gewond) al het Timmer-gereedschap, dat hy op die plaats vond, in de Burgwal, zeggende: Achter en voor scharp houdt niet meer, want het legt al te zamen in het water.

Elfde Toeval.

ALs men op een morgen vroeg stookte, en Alzem-Bier tot hartzalf dronk, zo begon Klaas, proevende dat het zelve zo bitter was, dus uit te varen: Lieve Broeders, wat Duivel is 'er in de Kan? zo verderft de Kelder knecht altydt het Bier; want hy vuld in, en giet na al wat hy vind, en wanneer het slimmer is als Helsch-vuur, zo moesten wy het voor Zwavel en Pek drinken.

Twaalfde Toeval.

OP een tydt had Klaas een fraai Christalyne Glas gebroken; des hy zich na een wyl bedenkens, met de stukken by een Grof-Smit voegde, vragende: Of hy raadt wist om het zelve aan malkander te smeeden? het antwoord was: Ja Klaas, kom morgen weêr, dan zal het zonder fout gedaan zyn. Het bestemde Uur was zo haast niet gekomen of Klaas vond zich by de Smit, die den goeden hals met een nieuw Glas beschonk, en hem daar over dus deê uitvaren: Gy hebt het zo wel gemaakt, dat ik het niet zou weten te verbeteren: des ben ik met u zeer wel te vreden; behalven dat ik de stukken ook garen weêrom zou hebben.

Dertiende Toeval.

ZIende een Vodderaper met een Zak vol Lompen door de Stadt gaan, zo begon hy dus uit te varen: Zeg Kaerl, wat doeje met zulke vuile Vodden? het antwoord was: Daar maakt men schoon Pampier van. Was ik, vervolgde hy, een Schryver, ik wierd, eer ik op zulk een tuig myn Pen wilde zetten, een Schoenmaker of Koolbrander.

Veertiende Toeval.

VIndende een stom Mensch, zo begon hy te vragen: Wat zegt gy? krygende geen antwoord, zo vervolgde hy: Wat brengt gy? doch wyl de Stomme stom bleef, zo voer hy dus uit: Myn goede gezelschap, wat zyt gy toch voor een? Fluks was'er een die, staande in een hoek, voor de Stomme dit antwoord gaf: Ik ben een gewisse en rechtschapen Vogelvangster. Dat is, zei Klaas al lagchende, wel te geloven; want gy maakt geen groot geluid, en zult, zo doende, eer twee dan een korf vol Vogelen vangen.

Vyftiende Toeval.

ZIende twee vechtenderhand, zonder elkander te raken, veel kromme sprongen maken; zo begon hy dit te grabbel te smyten: Lieve Heeren, zend zulke Vechters niet voor den Turk, wylze daar niet veel zouden uitrechten. Wanneer twee Boeren zich ter Kamp begeeven, zo treffen zy elkander alzo trouwelyk, dat de Schout hen vatten en opsluiten moet; doch dat werk kan hy aan deze twee met gemak tot op een ander tyd sparen.

Zestiende Toeval.

EEn vergramt Man liep zyn Gebuur, met een bloote Degen in de handt, zeer yverig na. Des Klaas dit ziende, luidkeels be-

gon te roepen: O Man! houw niet, houw niet, want gy zult u zelfs daar door het allermeeste wonden en schaden.

Zeventiende Toeval.

HY zag een Jager door de Stadt gaan, en begon dezelve dus aan te spreken: Vriend, wat doeje toch met zo veel Honden? 't Antwoord was: Ik vang Hazen en Konynen. Och, vervolgde Klaas! wilje wel doen, zo vang Ossen en Schapen, daar van kan men meer gebraden ten Disch brengen, dan van een mand vol Konynen of twee Hazen; daar toe is een Os ook veel beter dan een Haas te vangen, want hy heeft een lange staert, en de Haas niet meer dan een klein stompje, daar geen vat aan is.

Achtiende Toeval.

EEn Hond, zynde van des Vorsten Vuur-boeter, door de kamer, een tydt lang met stokken gejaagd, sprong eindelyk, om het onheil t'ontgaan, uit een Venster tot op de plaats; Klaas dit ziende, begon al lagchende dus uit te varen: Het is, gelyk men zegt, wel waar, dat ten Hoof vette en lekkere Zoppen vallen; maar de sprongen die men daar doet zyn te misselyk en te hoog, zo dat men daar door gevaar lyd van arme en benen te breken.

Negentiende Toeval.

ZIende dat men bezig was om een Os na het Slagthuis te leiden, zo begon hy dus te roepen: Manne-broeders, hou en lei den Os voorzichtig; dat hy, los komende, by de muur niet oploopt, en zich op het Dak van 't Huis neder legt, gelyk onze bonte Kat gisteren deê, en een halven dag daar boven in de Zon bleef te bakeren.

Twintigste Toeval.

EEN Slagter bezig zynde om een Os 't Vel af te stroopen, voer tegens den Tydtverdryver dus uit: Klaas sta stil, ik zal uw Rok ook zo over uwe ooren halen. Fluks geeft hy daarop tot antwoord: Vriend dat is onnodig, want myn Rok is my zo naauw niet om het Lyf gespannen, of ik kan die zelfs, als ik wil, wel afdoen. Doch, wilje wel doen, zo zie voorje dat de Ossen u niet stooten en tot een bedelaar maken.

Een-en-twintigste Toeval.

ZYnde van een Hoveling uit spot gevraagd hoe oudt zyn Paerdje was? gaf tot antwoord: Dat weet ik niet. Doch ik heb gehoord dat een Paerd niet ouder kan zyn dan zyn staert; zyt gy dan belust om de waarheid te weten, zo kyk daar onder zyn Jaarboek.

Twee-en-twintigste Toeval.

ZIende dat een Wynverlater op een ledig Vat, om het zelve te verbinden, met rommelen en trommelen veel geraas maakte, zo begon hy dus uit te varen: Zo Landsman, daar doeje wel aan, slaat 'er maar lustig op. Waarom wil den lompen rekel geen Wyn drinken gelyk de andere stalboeven doen, zonder dat men hem met slaan en stoten daar toe hoeft te dwingen.

Drie-en-twintigste Toeval.

OP een tydt viel Klaas door een Zolder-Luik tegens de Vloer dat hy quakte; des het Volk dit ziende, begost te roepen: O je! help, help, d'arme Klaas zal gewis een arm of been gebroken zyn. Vaerdig antwoorde hy: O neen! ik voel noch zie niet dat my iets schort. Doch bevindt gy het, dat ik een Schinkel of Rib gebroken heb, zo raapt de stukken op en brengtze by de Barbier, die zal u terstont wel zeggen ofze heel of beschadigt zyn. Maar my dunkt dat men de Zolder, waar door ik gevallen ben, voor al tot de Ledezetter behoorden te brengen, om te vernemen ofze heel of gebroken is.

Vier-en-twintigste Toeval.

KOmende op een Schryf-kamer, zo goot hy de Inkt terstont over het Pampier, zeggende: Is dat dat schoone Schryftuig, en de konstige Werkplaats? nog heb ik myn leven geen vuiliger gezien, en in geen kladdiger plaats gewwest. Ook begeer ik niet een drop van dat lompe goet meer te hebben. *Alii stercoris narrant.*

Vyf-en-twintigste Toeval.

ZAg een Kleermaker zeer onbeschroomd in een stuk goet Laken snyden; zo voer hy tegens hem dus uit: Gy zult, vertrouw ik, daar uit voor u ook zo veel tot een Broek nemen. Het antwoord was: Neen Klaas; doch dorst ik, en gingen uw oogen daar niet over, zo nam ik 'er voor uw Vryster wel een paar Mouwen af. Fluks vervolgde hy: Gy behoeft voor myn Vryster geen Laken tot Mouwen te nemen. Wilt gy haar zo veel geven, zy zal 't in dank wel aannemen; maar gestole Mouwen staan myn Vryster qualyk, en uw Dochter te wonder wel aan.

Zes-en-twintigste Toeval.

VIndende een Wynverlaters Stopmes, en ziende dat het tot Broodsnyden onbe-

quaam, en op zyn Koker te groot was, zo smeed hy het eensklaps in de Burgwal, zeggende: Weg, aan de galg met zulk een goet, dat noch eeten noch drinken wil.

Zeven-en-twintigste Toeval.

ZIende een Mandemaker verscheide kleine in een groote Mand dragen; zo begon hy dus uit te varen: O myn lieve en groote Korf, hebt gy al die kleine korfjes alleen ter Waerelt gebragt? Fluks geeft de Mandemaker voor de Mandt, dit antwoord: Ja, ik hebze uitgebroed. Welaan vervolgde Klaas, gy eedelaardige Korf, kunt gy zo wel broeden, zo zyt gy de kost dubbeld waardig. In des Vorsten Keuken staat een oude besmeerde Korf, die wil niet broeden, wat eijeren men haar ook onder legt: derhalven wil ik ze, wyl 'er niet een goet hair aan en is, op het Vuur smyten en maken daar het Gebraad by gaar.

Acht-en-twintigste Toeval.

WAndelende met een Weiman door het Woudt, zo voegde hy zich van de Heirbaan in het Kreupel-Bosch; invoegen dat de Weiman, niet wetende waar hy was, dus begon te roepen: Holla, houw Klaas, waar benje, waar benje. Fluks geeft hy tot

antwoord: Hier, hier ben ik, in myn Rok, daar zulje my, alsje my hebben wilt, vinden. Doch of het u hier door ongeluk miste, zo zoek my in myn Broek, ik twyffel niet of gy zult tot uw begeerten, en by my komen.

Negen-en-twintigste Toeval.

HY vraagde op een tydt aan de Wyn-uytroeper, of de Wyn dien hy uitgeroepen had, goet was? Hy antwoorde neen Klaas; ze is zuur, en niet lieflyk om te drinken. Fluks vervolgde hy: Dat liet ik my zelfs ook al voorstaan, wyl men een dorre krans uithing. Ook zag ik wel dat gy uw voorste vingeren niet op stakt, om met eeden de deugd daar van te bevestigen.

Dertigste Toeval.

ZOmmige Vrouwen wierden van Hem, terwylze met Vlas-braken doende waren, bekeken. Fluks wierpen zy hem een deel hooi en stroo toe, zeggende: Dat hy mede eens zou bezoeken wat goeds daar uit komen zou. Doch hy gaf haar tot antwoord: Het quaade wordt, of men het ook tienmalen anders poogt te maken, nooit goed.

Een-en-dertigste Toeval.

EEn Boef wierd om zyn boeve stukken ter Stad uitgegeesselt, en ging echter niet meer dan een behoorlyke pas; des een van de Toekykers begon te roepen: Loop hart, loop hart, gy bloet, op dat je des te eerder uit de Poort raakt. Fluks voer Klaas daar tegen dus uit: Wel Zot, waar zou hy lopen, wyl de Beul hem by het touw vast heeft; was d'arme Duivel los, ik meen dat hy wel lopen, en niet eens na de Poort vragen zou, al zou hy ook eindelyk over de Stads-muur danssen.

Twee-en-dertigste Toeval.

OP een tydt voegde hy zich by een Barbier, begeerende dat hy hem de kop wasschen zou. Kom myn Klaasje, zei de Meester, ik zal u het hoofd schoon en klaar maken. Daarop vervolgde hy: Ik begeer myn kop gewosschen, en myn hoofd niet nat gemaakt te hebben. Dat kan ik niet doen, zei de Barbier. Wel, vervolgde hy, laat het dan uw knecht doen; want de lompe Meesters fokken gewoonlyk de konstigste Knechts. Doch gebiedt hem dat hy het water recht boven op myn kop giet, op dat het hoofd droog blyft.

Drie-en-dertigste Toeval.

EEn Edeljuffer streelede en speelde met een klein Hontje zo lang, tot dat Klaas de snof in de neus kreeg, en tegens de Juffer, wyl hy waande dat 'er zo een lucht van haar rozegaard woey, dus uitvoer: Fy, her uit gy stinkende aas, dat dy het vuur in de blaasbalg vaar. Schaam gy u voor zulk een zinnelyk Hontje niet, hoe zouje u dan voor een grooten Winthont schamen.

Vier-en-dertigste Toeval.

EEn Wit-werker hadt op een Markt-dag een deel Taaffels ter Markt gebragt, en om te eerder verkoft te worden, heel opgeslagen voorgezet. Klaas dit ziende, voegde zich daarby op een stoel, en begon, na dat hy daar een wyl gezeten had, te vragen: Of de spys gaar was, wyl het middags-uur geslagen had, en de Gasten, wyzende op de Koopliden, bereid stonden? Is, vervolgde hy, de Kok nu ook gereed, zo kan men opdragen en spyzen, zo als de Huisman peep en zong.

Vyf-en-dertigste Toeval.

MEn verwonderde zich hoe het quam dat de Pelssers knechts zich vergramden, wanneer men van katten sprak; des Klaas, dit hoorende, dit te grabbel smeed: De

Pelssers wanen dat alle Katten jonge Wolven zyn; en wylze meest met Schapen en Lammeren moeten omgaan, zo vreezenze van dat Ongediert beschadigt te worden.

Zes-en-dertigste Toeval.

ZIende een deel Burgers Vrouwen, met schoone Lammere-velle-rokken gekleed door de Stad gaan, zo zei hy: Dat zyn brave Vosse-pelssen, ik gaf 'er een paar Laarzen om dat ik ook een half dozyn had, die zo goed waren.

Zeven-en-dertigste Toeval.

ZIende een voer Hop met twee, en een voer Houts met vier Paerden door de Stadt ryden, zo begon hy te roepen en te vragen: Lieve Mannen, is dat ook recht en redelyk, dat men zulk een groot voeder met twee, en zulk een klein met vier Paerden zal voeren? hoe zal 't in het Land noch toegaan, wanneer men zo ongelyk handelt, en d'een aan d'ander geen getrouwigheid bewyst?

Acht-en-dertigste Toeval.

ZIende een Wagenmaker met het toestellen van een Wagen doende, zo begon hy dus te vragen: Lieve Vriend, zeg my toch, is een Ploeg alzo groot als een Wagen? het antwoord was Ja Klaasje, een Ploeg is somtyds wel wat grooter dan een Wagen.

Dat heb ik, vervolgde hy, dikwils by myn zelven gedocht; want ik heb in 't Velt dikwils vier Paerden voor een Ploeg, en maar twee voor een Wagen zien trekken. Derhalven, alle dingen veranderen zich, behalven het open-end der Koussen, dat blyft altyd boven.

Negen-en-dertigste Toeval.

Wandelende verby een Goudsmit, zo zag hy, onder verscheide kostelykheden, een grooten Zilveren Beeker; des hy den Meester dus aansprak: Gy moet dien Beeker vooral den Vorst wederom behandigen; want wy hebben nu eenige dagen achter elkander de nieuwe Mos, in de Hof-stoof, uit Glazen, Potten, en houte Kroezen moeten drinken.

Veertigste Toeval.

EEn Hoveling was altyd zo langzaam in 't eeten, dat de andere Disch-genooten na hem moesten wachten; des Klaas, zich hier over vergrammende, dus uitvoer: Wanneer die Karel altyd zo lang eet, dan zal hy gewis veel lieden overleven, en zeer oud worden.

Een-en-veertigste Toeval.

EEn Snyder had Klaas een nieuwe Broek zo lang, met horten en stooten aangepast, tot dat hy zich van angst bevalde, en

dus uitvoer: Hou op Karel, hou op! benje dol, of wordje dol? want al stondje dus van nu tot morgen te rukken en te plukken, zo zulje my tot aan de ooren toe niet in de Broek krygen.

Twee-en-veertigste Toeval.

EEn Hoveling, wandelende met hem in den Hof, daar de Beijen met arbeiden naarstig doende waren, zei: kom Klaas, laat ons wat aan een zy gaan, of de Beijen zullen ons lustig steeken. Myn steeken, zei Klaas, ik doenze niet; steekenze u, gelyk gy vreest, zo moet gy aan haar voor deezen quaat gedaan hebben, invoegen dat zy hen nu met recht aan u poogen te wreken.

Drie-en-veertigste Toeval.

OP een Paerde-markt, de Rostuisschery een wyl beschouwt hebbende, zo zag hy een Boer op een schoone Merry, die hy gekoft had, ryden, en eenige kerbetten maken, des hy de Man dus aansprak: Vriend, zeg my toch, wat hebje voor die dartele Hengst wel besteedt? het antwoord was: Vyftig guldens. Hy was, vervolgde Klaas, vyftig waard, indien hy onder zyn buik, en niet zo schandig onder zyn staart stalde.

Achtste Deel.***Begrypende veel wonderlyke kuuren, en zeltzame quinkslagen.***

Zommige Heeren hadden met elkander reden, van dat een Aap een schalk en loos Dier was; des Klaas dit hoorende, dus begon te vragen: Lieve Heeren, wat is een Aap voor een Dier? en is een Aap en een Gek niet een ding? het antwoord was? Neen Klaas, want een Aap is een schaamteloos Dier, latende al zien wat het heeft; wyl het de verborge deelen, als andere Dieren, niet kan bedekken. Is, vervolgde Klaas, een Aap zulk een gekkelyk Dier, zo heb ik van myn leven veel Apen gezien; want ze zyn, gelyk alle Menschen, zonder eenige bekleedinge der naaktheid geschapen.

Tweede Toeval.

KOmende omtrent de Hal, zo begon hy dus te vragen: Wat is hier te koop? het antwoord was: Ossen- Schapen- Kalfs- en Varkens-vleesch. Fluks voer hy daarop dus uit: gy hebt recht geantwoord, en zo komt het dat de lieden in Kalveren en Varkens veranderen; want wat men eet, dat word men ook. Ik heb van een Nar gegeten en daarom

ben ik ook een Nar geworden. Wie van een kalf eet, die word op het lest zelfs een koe.

Derde Toeval.

ZIende dat een Rykaart zich des Avonds de kleederen uit en des Morgens aan liet trekken, zo begon hy daar tegens dus uit te varen: Ik heb in uw manier van doen een zonderling behagen; want gy hebt een zin en een verstandt als uw Paerdt. Wel, myn eedele heer Klaasje, zei den Rykaart, waar in bestaat dat? daar op hy vaerdig dus antwoorde: Dat zal ik u wel zeggen; wanneer gy eens om een luchtje wilt ryden, dan moeten uwe Dienaars uw Paert zadelen en optoomen, gelykze u aan- en ontkleden moeten.

Vierde Toeval.

HEbbende lang met een houte Kermis-Paardt tusschen zyne beenen, nevens des Vorsten Koets gelooopen; zo begon hy, zynde in de Stadt gekomen, dus uit te varen: Holla, zulk ryden kan my weinig vermaken, wyl ik al moeijer ben of ik te voet gegaan had; des doen de Boden wyslyk, datze, versmadende het ongemakkelyk ryden, zich by het gemakkelyk gaan houden.

Vyfde Toeval.

RYdende op een tydt nevens den Vorst te Paerd, zo liet het Dier, openende zyn achterpoort, een vremde lucht in de werrelt vliegen; zo haast had Klaas daar van de snof niet in de neus, of hv nam de Zadel van het Paerd, en lei 'er zyn hoofd op, zeggende: Hoe nu toe gezel, kunt gy 't eene zo kan ik het ander; wilt gy niet doen dan schyten en vysten, zo moet gy ook als een rekel te voet gaan.

Zesde Toeval.

EEn Beerin, zynde op de Hofplaats aan een keeten geslooten, wierd van de Hovelingen zo lang getergt, tot datze quaat geworden zynde, op haar achterste beenen stond, en ysselyk begon te grimmen; als Klaas dit zag, dus tegens de Hovelingen begon uit te varen: Waarom maakt gy den armen en gevangen man dus bedroeft? denkt gy niet dat hy, los komende, zich dapper aan u zou zoeken te wreeken?

Zevende Toeval.

ZIende dat dit voornoemde Beest, terwyl het at, begon te pissen, zo liet hy dit van zyn tong rollen: De Beerin doet als een Dier dat geen verstant heeft; want ze stort al etende, 'er drank over d'aarde.

Achtste Toeval.

HOorende dat een van zyne bekende t'zestig duitsche guldens voor een Paerd bood, zo liet hy deze gevaarschuwinge uit zyn mond rollen: Myn lieve Vriend, wat wilt gy doen? het vleesch van dit Dier is nog tot zouten nog tot rooken bequaam; ook heb ik verstaan, dat 'er booze Scheenen en looze Stevels van zyn huid komen zullen.

Negende Toeval.

OP een tydt wierp hy een deel Schaaps-keuteltjes over een geploegde Akker, in meeninge dat daar van Schapen groeijen zouden? doch een ander dit ziende, zegt hem deze waan te benemen, zeggende: Myn lieve Klaas, van dat Zaat zullen nooit Schapen wassen. Zo haast was dit niet gezegt, of hy voer dus tegens zyn bediller uit: Worden het geen Schapen zo worden het ten minsten Lammeren, die dienen ook in de keuken, om aan het Braadspit te rygen.

Tiende Toeval.

IN een gelyke meening zaaide hy drek van Ganzen en Hoenderen; des een Hoveling hem dus aansprak: Lieve Klaas, al uw arbeid die gy hier doet, is verlooren; wilje wel doen, zo neem voor dit tuig varsse Eijeren

want daar uit groeijen Hoenderen en Ganzen. Terstont gaf hy tot antwoord: Wat valt 'er veel van een ding, dat nooit verzocht is, te zeggen? Ik wil het hier meê eens proeven; lukt het niet, zo is 't nog tyds genoeg om Eeijeren te nemen.

Elfde Toeval.

ZYnde van de Regen gantsch nat geworden, zo begon een Burger hem te vraagen, hoe 't quam dat hy zo droop? fluks gaf hy tot antwoord: Ik druip niet, maar het water driipt van my.

Twaalfde Toeval.

ZYnde van 't Hofgezin, terwyl de Keurvorst om een pleiziertje was, op het Hof gesloten, zo ontbind hy een grooten Beer, die, vindende zich zo vry, al de Glasramen daar hy byquam, met zyn gruwelyke Pooten uitsloeg. Den Vorst was, dit vernemende, op de Hovelingen dapper verstoort; doch, bedwingende zyne gramschap, deê hen al te zamen voor hem verschynen, en stelde Klaas, met zyn Hondje, recht in het midden van deze Boeven; beginnende daar op dus uit te varen: Wy hebben voorgenomen en beslooten, dat men hem, die de Beer ontbonden, en ons alzo de schade aan onze

Glazen veroorzaakt heeft, de ooren van het hoofd snyden en aan de kaak spykeren zal. Fluks slaat Klaas aan ieder oor een hand, en begint dus tegens zyn Hondje te spreken: Gy en niemant anders, weet wie het gedaan heeft; want gy hebt al het spul met geduldige oogen beschouwd. Zwyg stil, laat de tong niet klappen, en verraad my niet, op dat ik myn ooren, die ik dagelyks van doen heb, mag behouden.

Dertiende Toeval.

ZIende dat een Jonkheer zich in een Rok met Wolfsvellen gevoedert, had gesteeken, en dagelyks daar mede den hovaerdigen Duivel speelde, zo liet hy dit op het Hof van zyn tong rollen: Daar is d'eene Wolf in den andere gekropen; wat geldet, den eenen zal d'andere de Pels noch vuil maken.

Veertiende Toeval.

EEn Papegaay was zo wel bespraakt, dat hy aan elk die voorby zyn kooi ging, een bynaam gaf; invoegen dat zommige, en voornamelik Klaas, zich daar over verheugden, en andere dapper vergramden; onder andere was 'er een Pagie, die op dezen Vogel, om datze hem altydt uitschold, zeer gebeten was, des Klaas dus tegens hem uitvoer:

Dees Vogel moet, wyl gy dus gram zyt, gewis de waarheid gezegt hebben; want wat redelyk mensch zou zich aan zyn leugens stooten of ergeren.

Vyftiende Toeval.

EEn Eedel Juffer pronkte dagelyks met een Perkietje op 'er hand; des Klaas haar daar over dus aansprak: Lieve Jonkvrouw, wat doet gy doch met zulk een Vogeltje? hier op kreeg hy, wylze vreesde van hem beschimpt te worden, geen antwoord. Fluks voegd hy zich tot het Beesje, zeggende: Wat doeje alle dagen op des Juffers hand, gelyk een Valk op zyn stok te zitten? terstont begon het Vogeltje de bek wydt op te doen, en byster te grillen en te gieren; invoegen dat Klaas, zynde daar over ontstelt, dit te grabbel smeeft: Wilt gy daar aan, zo vreet een andere Nar. Zeper, nu zie en bevind ik dat men met waarheid zegt, klein en onnut stookt tweedracht; indien de Juffer u niet aan den toom hield, gy zoud, dat merk ik wel, u niet ontzien aan my tot een schelm te worden.

Sestiende Toeval.

OP een tydt had hy zich op een deel Paerde-Vygen gezet, om jonge Volens uit te broeden; wyzende elk, wie hem

hier van daan zocht te krygen, tot de Ganzen; invoegen dat hy niet eer, voor dat hy een dier Dieren van 't nest zag opstaan, zyn begonne werk verliet, en al de Paerts-ayeren vuil schoude.

Seventiende Toeval.

HEbbende van een Monnik in een Predikatie hooren verhalen, dat het voor een Kameel lichter door een Naalden oog was te gaan, dan voor een Rykaart in den Hemel te komen, zo liet hy dit van zyn tong springen: De Kameels weg, door een Naalden-oog, is eng, en onmogelyk voor hem te gebruiken, of het zy datze daar nevens heen, en nevens af loopt; en den weg voor een Rykaart na den Hemel, is hoog en gevaarlyk. Zeker, ik weet niet wie den Monnik gelooven zal. Waar toe dient zyn Predikatie anders, dan om het Volk tot Narren te maken; want hy liegt uit zyn kap niet anders, dan of 'er een grauwe of zwarte Duivel in stak.

Achtiende Toeval.

OP een tyd vernam hy, dat men dapper over een Wolf, om dat hy de Ganzen en Schapen dood gebeten, en weggedragen had, klaagde; des hy dit onder de Boeren te grabbel smeed: Ik weet wel wie Ganzen draagt, en Schapen vermoort; zie op de

Markt, daar zult gy een deel Vrouwen vinden, die de Ganzen by de voeten vastgebonden, in de hand hebben; ga dan in de Hal, zo zult gy bevinden wie de Schapen verscheurt en vreet; noch moet de Wolf alle Ganzen gevangen, en alle Schapen verscheurt hebben.

Negentiende Toeval.

HEbbende zich op de mond van een Koper-myn neêrgezet, zo wou hy daar niet van daan, voor dat zyn Hondje hem de weg wees, en voorging; het welk zo haast niet geschiede, of hy volgde, en liet dit in het omkeeren van zyn tong rollen: Ik meen dat zich noch Boer noch Burger by my zou zetten, wanneer ik die plaats vier weeken zonder eeten of drinken bewaart had.

Twintigste Toeval.

EEn Gans, vernemende Klaas omtrent haar nest, begon luitkeels te roepen: Gik, gak, gik, gak. Klaas dit hoorende, sloeg terstond een zelfde geluit, en verrassende het Dier, draaide het terstond de hals af; daar na begon hy weêr te roepen: Gik: gak, gik, gak. Doch, vernemende dat de Gans stokstil zweeg, zo begon hy, al lagchende, dus uit te varen: Ik ben niet eens beducht, maar wel verzekert dat gy my nu niet zult verraden.

Een-en-twintigste Toeval

ZIende hoe men een Paert van de Vyver hulp, en de Kern stak, zo vraagde hy terstond: Waarom men het Beest zo handelde? het antwoord was: Om het voor omvallen en sterven te bevryden. Wel, vervolgde hy, is het zeker dat het zo doende voor omvallen en sterven is bevryd, zo zal het sterker en grooter, dan zyn Vader of Moeder, en een geweldig oud Paert worden.

Twee-en-twintigste Toeval.

VIndende op een avond eenige Hovelingen bezig, om met blinkende Harnassen en blote Zwaarden een Vleêrmuis te vangen, zo voer hy dus uit: Ik wil wel twee zulke muizen in de Vleesch-kamer vangen; want ik heb daar meer dan vyf-en-twintig nesten onder de Spekhoopen gezien; derhalven muizen de katten daar zo garen, doch ze worden daar over van de Spysbewaarder gewoonlyk met een kneppel gegroet, en mors dood geslagen.

Drie-en-twintigste Toeval.

ZIende dat men in des Vorsten Kookken doende was om eenige kleine Vogelen met Spek te doorrygen, zo begon hy dus te roepen: Dat hiet eerst rechtschape Water in

de stroom storten, en het is onraat in ons huis; myn Vader heeft niet een vette Gans met Spek doorregen, en hier doet men 't zulk klein gebeent. Wie zyn Laarzen met Spek smeerde, die zouze daarna misschien te lichter aan en uit krygen; maar het waar beter geen Vogelen te vangen, dan aan een magere Vogel een vet Varken te verspillen; en was dit tuig goed, zo behoefdenze zo niet gevoedert te worden.

Vier-en-twintigste Toeval.

OP een tyd zag hy een Geit op een hooge muur staan; des hy terstond een Ladder tegens het gevaarte stelde, om dat het Dier daar by zou afklimmen. Doch de Geit sprong, zonder Ladder aan te zien, van boven neêr; invoegen dat Klaas, daar over vergrammende, dus uitvoer: Dat zoud gy stoute Geit my te vooren gezegt hebben, zo had ik zo veel arbeids niet hoeven te doen; doch gy doet na datge vroom zyt; want zeper, gy mogt u zo wel gedragen hebben, men had u de staert niet afgesneden. Maar wat gelt het tusschen u en my, dat ik voor u nooit een Ladder zal halen.

Vyf-en-twintigste Toeval.

Vindende een Vogelaar bezig om met een Kat Swaluwen te vangen, zo vraagde

hy de Man: wat hy met dat Dier daar deê? Ik zou, antwoorde d'ander, had ik die niet, niet een pluim vangen konnen. Och myn lieve Man, vervolgde Klaas, stel dan noch een paar Katten op het Kerkhof, zy zullen in een uur meer vangen, dan gy op deze wyze in een gantsch jaar beloopt zult.

Zes-en-twintigste Toeval.

EEn Koehoeder dreef het Stads Vee de Poort uit na de Weide, recht voorby zyn Vorstelyke Tydverdryver, die, staande tegens een muur; derhalven, wyl het vry traag en langzaam voortging, dus uitvoer: Lieve Burgers, zie dezen stouten en ryken Herder sterker trekken, en heerlyker pronken dan drie Landvorsten.

Zeven-en-twintigste Toeval.

ZIende een deel Ganzen en Eenden in het water dapper duiken en dompelen, zo voer hy dus uit: Zie, hoe lustig en vrolyk duiken en zwemmen de Ganzen; het zal gewis haast Zondag, of Bruiloft by haar zyn. Was den Bruidegom myn Zwager, ik zou me heden ook noch baden, op dat ik niet voor de snoodste onder hen geacht zou zyn.

Acht-en-twintigste Toeval.

EEn Zeug vond omtrent een vervallen muur, een drollig ontbyt, daarze heel hongerig meê te werk ging; des Klaas dit ziende, dit van zyn tong liet rollen: Myn Zuster, kom met my, ik zal u op een plaats brengen daar van zulk brood een overvloed is; derhalven kunt gy daar een rechtschape maal doen, en een frisschen dronk of twee toekrygen.

Negen-en-twintigste Toeval.

KOmende op een tyd in de Kookken, zo begeerde hy van de Kok een Zop; 't geen hem terstond gegeven wierd. Zo haast had hy de smaak niet weg, of hy zei: De Zop is goed, het Vlees moet gewis niet quaad zyn. Voort duwt de Kok hem een stuk in de vuist. Dat Vlees, vervolgde hy, is goed, de Os moet voorzeker ook zo zyn. Fluks wees de Kok op een schoone Os, zeggende: Van dat Beest hebt gy gegeten. Myn lieve Broeder, antwoorde Klaas, dat maakje my niet wys; want het Vlees dat ik at had zulke lange hoornen niet, als deeze Os op zyn kop draagt.

Dertigste Toeval.

EEn Vleeshouwer dreef een deel gemeste Kalveren door de Stad, die, wanneer de Honden haar achter de hakken quamen, geweldige kromme sprongen, en misselyke kerbetjes maakten; des Klaas dien ziende, dus uitvoer: De Kalveren zingen en springen zo lustig en vrolyk, als de Ruiters wanneerze uit de Wynkroegen komen, gewoonlyk doen.

Een-en-dertigste Toeval.

NA dat hy met zyn Hontje een wyl tyds gespeelt hadt, zo wierd hy daar van in de vinger gebeten; des hy, zynde zeer vergramt, dus uitvoer: Gy Verrader, doet gy my dat, wat zou my dan een vreemde schelm niet doen; en hoe zou zich een eerlyk mensch voor u kunnen hoeden? Zeper, nu bevind ik dat 'er ook vyanden onder de vrienden schuilen.

Twee-en-dertigste Toeval.

EEn deel jonge Kuddemannetjes liepen, terwyl de Zeug al knorrende en knirrende in den drek wroette, met elkander huppelen en speelen. Des Klaas dit van zyn tong liet rollen: Het is een fraaije dans, en een kortswylige rey, daar een Zeug voor Spielman verstrekt. Indien de Hofmeester my

een Jonkvrouw toebragt, ik zou zelfs een deuntje meê danssen.

Drie-en-dertigste Toeval.

HOorende een Haan kraaijen, zo voer hy dus uit: Hoor, hoe schreeuwt de Ruitervogel! als hy mal word, dan moet de Voerman de Paarden inspannen, en de Vorst wil uit ustryden; 't Fortuin geef ook waar de Haan of de Hoenders blyven.

Vier-en-dertigste Toeval.

Wandelende met een jongen Monnik buiten de Stad, zo bejegende hen, recht voor een tweesprong, een vreemden Ruitervogel, die terstond begon te vragen: Mannen, wat weg draagt my na Wittenberg? Fluks gaf Klaas tot antwoord: Myn lieve Stalbroêr, ry wat weg gy wild, daar zyn 'er twee voor u, en elk is machtig genoeg om u, en uw Paart, al waar 't ook vier weken aan elkander, te dragen. Mit keerde zich de Ruitervogel tot den Priester, zeggende: Heer, my dunkt dat dit mensch zot en zinneloos is. Gy, vervolgde Klaas, zyt zot; want gy vreest dat de weg u niet dragen zal, die ik dikwils gegaan en gereden heb. Ook hebben de Boeren noch onlangs dezelve, met het invoeren van 't Koren, gebruikt, zonder datze gebroken is; zouze dan nu onder u breken,

zo moest uw Paerd wel scharp beslagen zyn. Zo haast had de Ruiters dit niet gehoord, of hy keerde Klaas de nek, zeggende tegens de Monnik: Lieve Heer, doet zo wel, en wyst my de rechte weg. Zeper, myn eerlyke Man, antwoorde de Priester: Ik ben hier onkundig, en kan u niet te recht helpen. Terstont schoot Klaas toe, en liet dit van zyn tong springen: Wat zal ik zeggen, men noemt my Klaas Nar, en u Domine Martiny, en gy weet zelfs den weg noch niet; wat Duivel doeje dan, alsje de verdoolde de rechte weg niet weet aan te wyzen in de waereldt?

Vyf-en-dertigste Toeval.

ZIende onder andere groote Heeren en Edellieden, die, om een Ridderlyk steekspel te houden, ten Hove gekomen waren, een jonge Graaf met een geschilderde Egel op zyn Helmet brommen; zo begon hy dus te roepen: Ongelyk, ongelyk, lieve Steekbroeders, duizent spitzen maken ook duizent gaten; maar een Spiets tot een gat, dat is het beste steekspel.

Zes-en-dertigste Toeval.

EEn Ruiters, ziende een Oyevaar vliegen, zei tegens Klaas: Zie daar komt de Zomer-vogel. O neen! myn Karel, antwoorde Klaas, dit is de Zomer-vogel niet, want

hy heeft noch een vederpels aan. Wanneer de Bedelaars hunne klederen onder de boomen in de Zon uittrekken, luizen en verluchten, dan verstrekkenze ons voor rechte Zomer-vogels.

Zevenen-dertigste Toeval.

ZIende een Schoolmeester met zyn Scholieren in de Kerk komen, zo begon hy zich te kruissen en te zegenen, zeggende: Help, help! hoe kan het de Vader van dit huis stellen, voor zo veel Kinderen de kost te winnen en voor te snyden ?

Acht-en-dertigste Toeval.

EEN Wynkuiper, hebbende te veel gedronken, ging zo lang op stroo beenen heen en weêr slingeren, tot dat hy recht voor een drekput quam; des Klaas, dit ziende, dus uitvoer: O gy vrome Wyn, stoot nu toe, zo komt de zeug mooy in haar bat te wentelen.

Negen-en-twintigste Toeval.

ZIende een Raven boven op den Appel van een Tooren zitten, zo verschrikte hy dapper, en voer daar by dus uit! Och! is het geen jammer dat die schone Vogel van boven neêrvalt, en licht een hals of een been breken zal? Zeper, ik zou het hem niet gun-

nen; want ik ben met zyn schade niet geholpen, noch met zyn ongeluk niet verbeterd.

Veertigste Toeval.

HOorende de Paarden in de stal forten, en met een de groote klok luijen, zo zei hy: Wel aan, zie en hoor doch, Paarde-waar is goede waar; want men beluitze met de groote klok; morgen zal het Jaar-markt zyn, des wil ik myn Paard daar dan ook brengen, wyl het zulke waar meê genoeg veil heeft.

Een-en-veertigste Toeval.

VERNemende dat men een deel grote Honden tegens een Wolf wou aanhitzen om te byten; zo begon hy dus te vragen: Wat heeft de arme zondaar voor quaat gedaan, dat men hem zo hart straffen, en van de Honden wil laten verscheuren? Hy heeft, was het antwoord, veel schade gedaan, Schapen en Ganzen gestolen, en in de Vorstelyke Diergaarde Harten, Hinden, en Varkens dood gebeten; derhalven moet hy nu zyn recht ontfangen. Ik heb, vervolgde Klaas, van het quaad, dat hy voor zyn gevangenis heeft gedaan, weinig gehoord; maar dit weet ik, dat den armen schelm, zo lang als hy in 't hok gezeten heeft, niet een Kalfs-kop, noch Gan-

ze-strot gekost heeft; zie dan wel voorje wat je doet; want hy zal zich zo niet laten vreten als gy u zelven wel inbeeldt. Deze woorden vermogten zo veel, dat men den Wolf met de wapenen eerst verlamde, en daar na aan de Honden over gaf; die zich echter het geneugte niet zeer bedankten, wyl ze verscheide dagen werk hadden om haar wonden te likken en te genezen.

Twee-en-veertigste Toeval.

EEn Hoveling, pogende met hem te scharzen, begon aan hem te vragen, of hy ook wist waarop zyn Meesters Os stond? Fluks gaf hy tot antwoord: Ja, dat weet ik zeer wel. Want hy staat op zyn hoornen, en hy gaat in myne en dyne schoenen.

Drie-en-veertigste Toeval.

Verstaan hebbende dat men te Markt wou om Ossen en Varkens te kopen, zo zei hy: Lieve Broeders, laat uw voornemen steken, wy hebben Ossen en Varkens genoeg in 't Land, en konnenze om niet krygen; want ze komen alle dagen in den Diergaarde met gantsche scholen, alleen datze niet gevangen worden.

Vier-en-veertigste Toeval.

KOmende op een Jaarmarkt, zo vond hy een kraam vol gedraaide dingen, die

hem wel aanstonden; des hy den Verkoper dus aansprak: Gy zyt een goed Meester, dat merk ik aan het konstig werk wel. Hartog Frederik is een ryke Draaijer, doch ik heb noch nooit vernomen dat hy, gelyk als gy, met zyn waren op de Markten trekt.

Vyf-en-veertigste Toeval..

ZOmmige handwerks-gasten vergrammen zich als men van een Geit spreekt, des vraagde een Hoveling aan Klaas, of hy daar van de waarom niet wist? Zou ik, gaf Klaas tot antwoord, dat niet weten? Het komt van Geiten en van Bokken.

Zes-en-veertigste Toeval.

ZIende dat een Pauw zyn staart, daar meê hy zeer lang een poos had gepronkt, liet vallen, en langs de aarde sleepte, zo liet hy dit van zyn tong springen: De hovaardye is in den drek gevallen. Och, dat hy hals en been gebroken had, en zyn leeven nooit weêr opstond, dat zou een gewenschte zaak zyn; want de schandelyke hoogmoed brengt menig man in groote verachtinge, en in snode armoede.

Zeven-en-veertigste Toeval.

VIndende een warme Koedrek op de straat, zo bleef hy daar by zo lang staan te ky-

ken, tot dat 'er een ander quam die dus tegens hem uitvoer: kyk myn lieve Klaasje, wat legt daar een mooije en warme Koevlade. Klaas hebbende kauw voor Koe verstaan, gaf daarop tot antwoord: ik mag hem niet kaauwen; doch gy moogt het voor my doen, of hem heel opslokken, hy is u voor tien andere gegunt, daar benevens zal hy goet te kauwen zyn; want hy is niet meer warm, gelyk gy hem waand te zyn, maar mooy koel en geronnen, zo dat gy noch lip noch tong daar aan verbranden zult.

Acht-en-veertigste Toeval.

HOorende het Vee, terwyl de Hoeder het des avonds in dreef, dapper loejen, zo vraagde hy aan een Burger, wie zulk een groot geluit maakte? het antwoord was: De Koeijen maken, wylze na de stal en 't voeder verlangen, dat gekryt. Hoe kan, vervolgde Klaas, dat waarachtig zyn; want men vind, in 't gantsche Land niet een man die zo luit roepen kan, ik laat staan dat een Koe of Os het vermogen van zo te kryten heeft.

Negen-en-veertigste Toeval.

ZIende dat een Vogelaar een Kraanvogel gevangen had, zo zegende hy zich met zyn handen, en voer, met een groote ver-

wondering dus uit: Help, help, wat een groote Sperwer is dat; hadze noch een acht dagen mogen leven en groeijen, ô broek, wat zou 'er een Vogel van geworden zyn.

Vyftigste Toeval.

ZOmmige Edellieden spraken van den Oorlog, en wat Paarden daar toe dienstig waren; des Klaas dit hoorende, dus tegens hen uitvoer: de beste Paarden tot dat werk zyn Akkermerryen: want by aldien men voor den vyand moet wyken, zo lopen zy daar van, en het verhindert een niet als zy achter uit stallen. Maar met een Hengst die in de vlucht schoorbeent, kan men verhindert, en den vyand tot een buit worden.

Een-en-vyftigste Toeval.

ZIende op het Veldt hoe de Zon op de Bergen flikkerde, en op die plaats daar hy stond niet scheen, zo zei hy: Nu merk ik dat 'er even zo veel Zonnen aan den Hemel, als 'er Bergen op de waereld zyn.

Negende Deel.***Begrypende in zich veel wonderlyke en zeldzame Quinkslaagen.***

EEenige Hovelingen hadden zich van Tarwendeeg, met varsche Booter doorkneet, en met verscheide lekkernyen gevuld, een Marzepein doen opdisschen, daar van zy Klaas ook een goet stuk mede deelden; doch hy kreeg de smaak van de Kaneel en andere kruiden en wortelen niet op de tong, of hy riep: Breng hier een rauwe Boterwegge, die nog gezoden nog gebraden is. Wie zulke Boterweggen gaern eet, die zal daar van, wylze geweldig scharp zyn, dapper in de Beurs gebeten worden.

Tweede Toeval.

KOmende by een Ruiters, die zonder iets op te doen, zeer lang na een Burgers Dochter had gevryd, zo vraagde hy hem of het nog lang duuren zou, eer hy zyn Vryster zou te huis voeren? het antwoord was: Het zal, meen ik, haast lukken; doch ik moet met geduld wachten. Fluks begint Klaas te lagchen en dus uit te varen: Och ja, wacht tot datje'er hebt; en wanneerje ze hebt, wacht dan zo lang totje'er weder van verlost word.

Derde Toeval.

TEgens een Kok voer hy op een tydt dus uit: Hoor hier Spitsbroeder, zeg my toch waarom dat wy des Vrydags en des Zaterdagse geen Vleesch eeten? om, antwoorde de Kok, datwe des Zondags te beter lust tot Vleesch eeten zouden hebben. Ei lieve ja, vervolgde Suloom, zo laat ons des Donderdags Visch eeten, op dat wy des Vrydags Vleeshonger mogen hebben.

Vierde Toeval.

ZIende een Dronkaart de handen beven of hy beroerd was, zo liet hy dit van zyn tong springen: Zie wat renten ontfantge van den arbeid die gy des nachts in de Wynkroegen doet. Doch het is echter beter dat u de handen dus na het dronken drinken, als voor den Beul en de Strop beven.

Vijfde Toeval.

ZIende in een Kerk, het Beeld van Sint Bastiaan te geweldig met Pylen doorschoten, zo begon hy bitterlyk te weenen. Fluks schoot 'er een toe, vragende waarom hy zo bedroeft was. Och! geeft hy tot antwoord, gy moogt met my uw tranen wel vergieten; wyl men dezen mensche hier zo jam-

merlyk laat staan verderven. Wanneer men na behoren deê, dan zou men een Barbier ontbieden, om hem de Pylen uit het Lyf te halen en de Wonden te verbinden.

Zesde Toeval.

EEn loopende Boode verzocht aan Klaas, dat hy voor hem uit de Broodkamer twee Wittebroods-Bollen zou verwerven. Doch Hy gaf tot antwoord: Dit moet gy by Hertog Fredrik laten verzoeken, wyl hy Heer is over Brood en Vleesch. Hy geef u twee of drie paar, het geld my gelyk, ook verlies ik 'er niet by; want het Brood dat gy eet, daar behoef ik myn tanden niet op te verslyten.

Zevende Toeval.

ZYnde met den Keurvost in Bohemen gekomen, zo wierd hem belast zich voor Ketterye te hoeden, Doch zo haast had hy de goede Boheemsche Wyn niet geproeft, of hy voer aan den Vorstelyken Disch, op een Avond dus uit: Ik wouw al myn leven zulk een Wyn wel drinken, al zou ik ook eeuwig een Ketter blyven.

Achtste Toeval.

OP een tydt vondt hy den Koning van Bohemen, den Keurvorst en een Bisschop aan een Disch zitten; des hy tegens de Eerwaardigheid dus uitvoer: Gans lyder Heer Bisschop, wat hebt gy ook een geweldige Neus. Fluks kreeg hy een klater aan zyn koonen. Daar na zeide hy: Heer Bisschop, gy hebt een rechtschape en fraaije Neus. Terstont kreeg hy weêr een drinkpenning als te vooren; des liet hy eindelyk dit van zyn tong springen: Myn lieve Heer Bisschop, ik wou datje een Drek inje Neus had, want ik heb van dezelve niet veel goeds te verwachten; behoud gy uwe Neus, zie hoeze gesteldt is, en zyt verzekert dat ik 'er niet meer van zal zeggen.

Negende Toeval.

EEn eerlyke Stalhans, die zich zeer wel met Klaas kon verdragen, zeide tot hem: Myn goede Oom en lieve Klaas, gy zoud een eerlyk en gerust leven aanvangen, en u met een vrome Vrouw ter Echt begeben. Ja wel, myn lieve Oom, vervolgde Hy, weet gy my myns gelyke te Vryen, zo wil ik u gehoor geven en een Wyf nemen. Ik weet zei de Stalmeester een Weduwe van omtrent

vyftig jaren oud, die u tot een Huishoudster zeer wel zal voegen. O neen! vervolgde Hy, daar kan ik niet toe verstaan, wylze myns gelyk niet is. Fluks hervat de Ruiters het voorgaande, zeggende, Lieve Klaas, zy is u volkome gelyk, en een natuurlyke Zottin, gelyk gy een natuurlyke Zot zyt. O neen! vervolgde Hy, het kan niet zyn dat ik my aan haar verbind, wylze myns gelyk niet is. Waar aan, vraagde de Ruiters toen, schort het dan datze u niet gelyk is. Dat zult gy zeide Hy, misschien beter weten dan ik het u zeggen kan; want zy is een Wyf, een Vrouw, en een Weduwe; en ik ben een Man, een Nar en een Ruiters; hoe kunnen wy dan elkander gelyk zyn? daarom wil ik blyven die ik ben, wyl ik myns gelyk niet hebben kan.

Tiende Toeval.

ZYnde met de Keurvorst in de Kerk, zo hoorde hy in de Predikatie verhalen, dat de Heere Christus, met vyf Broden en twee Visschen, vyf-duizend Menschen had gespyst, en dat zyne Jongeren noch twaalf korven met d'overgeblevene brokken vulden, zo stiet hy de Vorst aan, zeggende: Wat dunkt u, myn Heer Frederik, kan die Munnik niet lustig liegen, zo zal hy

het noch lustig leeren? Doch de Vorst zeide, Gy hebt wel gezegt; maar de Broden, daar van de Munnik sprak, waren elk zo groot als een Huis, en ieder Visch zo groot als een Toren. Dat kan, antwoorde Klaas, niet zyn; want al dit goet wierd, zo de Munnik vertelde, van een Jongeling gedragen. Ja, vervolgde de Vorst, het was een grote en zeer sterke Jongeling, en de Broden waren zo ligt, dat hy dezelve gemakkelyk dragen kon.

Elfde Toeval.

KOmende in de Wynkelder, zo sloeg hy met de knokkels eerst op een ledig Vat, dat een helder geluid van zich gaf; daar na sloeg hy voor een dat vol goede Wyn was, doch vernam geen geluid; des hy dus uitvoer: De Wyn die in dit Vat is, zal gewis zuur zyn, wylze zo wel niet uitgedronken is als die van het ander Vat.

Twaalfde Toeval.

ZYnde in een aanzienlyke Maaltydt van een Geestelyk perzoon gevraagd: Wat hy geloofde? zo gaf hy tot antwoord: Ik geloof dat gy niet gelooft. Wat, vervolgde de and're, gelooft gy dan dat ik niet geloof, zo wil ik ook geloven wat gy gelooft? Ik geloof, gaf Klaas tot antwoord,

dat gy haast aan den hoogen Galg zult opgehangen worden; dat geloof gy niet, en gy hebt het ook niet geloofd.

Dertiende Toeval.

HOorende dat de Vorst, zynde uit het beloofde Landt weder gekomen, met den zynen verscheide reden had, zo van de goederen en vruchtbaarheid dier Landstreeke, als van het heilige Graf, zo liet Klaas dit van zyn tong springen: Lieve Heeren, gy hebt de loutere waarheid gesproken; het Land is goed en kostelyk. Ik ben, nu omtrent twee uren verleden, in 't heilig Graf (meenende des Vorsten Wynkelder, die by de Hovelingen zo genaamt was) geweest; maar ik bevond'er my, wyl daar goede Wyn in overvloed te krygen was, niet qualyk.

Veertiende Toeval.

EEn Jonkheer, hebbende een Glas vol rooden Wyn in de hand, zei; Zie daar Klaas, ik ontzie my niet bloed te drinken. Dat bloed, antwoorde de Tydverdriever, is goed bloed, ik heb daar in dikwils Wittebrood gedoopt en gegeten. Varkens-bloed is ook goed bloed; want daar van maakt men vette en magere Worsten. Maar wie Mensche-bloed drinkt, die moet daar van, na dat ik gehoord heb sterven.

Vijftiende Toeval.

ZIende dat een Hoveling een volle Kroes met Wyn over de vloer plengde, zo voer hy, gantsch vergramt, daar tegens dus uit: Ik wou liever dat gy de beeker in de zak staakt, en door gingt, dan dat gy de goede Wyn zo schandelyk verspilt.

Zestiende Toeval.

KOMende aan de Zaalbrug voor een oudt Beeldt, zo wenschte Klaas aan het zelve Hout een goeden morgen; doch het Blok zweeg stok stil; des zei hy: Goeden dag; doch al zonder weder-wensch of dank te ontfangen; des zei hy: Een goeden avond myn Gezel; maar het stomme Hout had geen gehoor. Invoegen dat Klaas zich vergramt omkeerde, en dus uitvoer: Vaar wel ter goeder nacht, en bedenk u wel wat gy morgen zult voor antwoord geven.

Zeventiende Toeval.

IN een kroeg zaten vier Kitten-broeders by elkander te kouten. d'Eerste zei: Ik eet garen Visch. d'Ander: Ik heb liever Vlees. De derde: Ik drink garen Wyn. En de vierde: Ik hou 't met goed vet Bier. Kort, elk verhaalde wat hy liefst at en dronk. Des Klaas dit hoorende, dit onder hen te grabbel

smeet: Ik eet garen, wanneer ik honger heb, wat my voorgezet word; want, doogt het niet ter spyze, de Kok zou het niet geschaft hebben.

Achttiende Toeval.

MEen zei in 't Brouwhuis: Jong-bier is onwis te drinken, en deê dat men 'er bescheten van quam. Daarop zei Klaas: Wat zou Jong-bier doen? het draagt zich als andere jonge Kinderen, en derhalven zeg ik u, Jong-bier is beter te drinken dan oude Kouvent, dat is Scharbier.

Negentiende Toeval.

EEn Hoveling vraagde hem om zyn Zadel een dag of twee te leen te hebben; doch Klaas had hier toe geen ooren, zeggende: Den Zadel kan ik u niet leenen, maar het Paart wil ik u zeer garen doen; want ik weet niet wanneer ik uity, en dan kan ik den Zadel niet missen; doch het Paart zal ik zo haast niet van doen hebben, derhalven ry daar meê vry waarje wezen wilt, al was het ook in Ungeren, of in Poolen.

Twintigste Toeval.

EEn Burger, hebbende een maat Wyns in een klein kruikje gehaalt: Myn lieve Klaas, wanneer gy hier uit een dronk deed,

het zou gewis gants leedig zyn, zo geweldig klein is 't kruikje. Wel, antwoorde Klaas, dat is u schult; waarom naamt gy geen groote kan? zo had men u daar meer kunnen indoen.

Een-en-twintigste Toeval.

ZIende dat den Disch bezet, en de Gasten traag in 't aantasten waren, zo zei hy: De Vretter is noch niet gekomen; doch wacht noch een uur of hy komen wou. Verschynt hy dan niet, zo voeg u te Paart, zoek hem in 't Velt, en op de Heiden, daar zult gy de hongerige Schalken by elkander vinden. Wat gelt het, dan zullen zy de Kok wel haast gebieden op te disschen.

Twee-en-twintigste Toeval.

OP een tyd voegde hy zich in een Kooken, ziende hoe een Kokkin doende waar met een schapen-schouder, en iet anders aan het Spit te steeken; en wylze, terwyl hy daar was, geen onraad vermoede, nu hier, en dan daar om een hoek liep. Ondertusschen zond het ongeluk een Zeug in de Kooken, deeze nam het Spit, met al het Heiligdom, en schoof het in een stal, daar het gants tot schande gemaakt wierd. Zo haast quam de Kokkin niet weêrom, of zy

vernam het ongeluk, en begon niet weinig te kryten; waarom Klaas, dit hoorende, dus uitvoer: Wel Zottin, hoe nu toe? de Zeug heeft het Gebraat tot den Bakker gebrocht; wanneer het gebraden is, dan zal ze het gewis wel wederom brengen; doch doet zy het niet, zo is het om de weg, en om zo veel arbeids te doen, dat gy het zelfs wederhaalt.

Drie-en-twintigste Toeval.

ZIende dat een deel Zang-meesters lang doende waren, en dikwils de maat sloegen, eer zy tot de deun quamen, zo voer hy tegens hen dus uit: Zing, en zyt vrolyk; want het gelt my, en myne Elze; wanneer die niet wil, zo weet ik een ander. Fluks ging het zingen met een volkome vreugde aan, en niemand vond zich meer in maat of toon verlegen.

Vier-en-twintigste Toeval.

EEn Jonk-heer begon om een Heilige dag op te zoeken, op zyn vingeren om te tellen, zeggende, *Cisiojanus, Bernhardus*, en zo voort. Klaas dit ziende, zei: Het is onnodig dus lang op de vingeren daarom te tellen, loop daar over in de Kooken, de Kok heeft de Heilige dagen by 't vuur gezet, en aan 't Spit gesteken. Ja Heer, daar

in de Kookken zyn alle dagen Heilige dagen, tot dat men aan de Haring-tonnen komt, daar in steken gezoute Visch-dagen.

Vijf-en-twintigste Toeval.

EEn Monnik gebood, wyl het een Apostel-dag was, te vieren en te vasten. Zo haast quamen de Edellieden en Hof-dienders niet uit de Kerk, of Klaas voer dus tegens hen uit: Is dat de kunst daar van de Monnik preken kan? Is het niet waar myn vrome Lands-lieden? wy vieren meer dan wy arbeiden; en als wy vasten, dan eeten wy de beste Visch, en wy drinken d'edelste Wyn, gelyk de Kelder-knaap. Wy behoeven in dat werk van geen Monnik geleert te worden, wyl wy het al zo wel als een van hen allen weten wat gemakkelykst is en best smaakt.

Zes-en-twintigste Toeval.

Tot de Kinderen, die hem riepen in de Zonneschyn te komen, zei hy: Lieve Kinderkens, roep my vry, want ik hoor het garen; ook weet ik wel dat men goede vrienden graag van den doodt wederroept, of ze schoon niet gehoorzamen; kom ik niet by u, zo komt gy by my, wy moeten doch te zamen komen, het zy dan in den Hemel, of in der Barrevoeters Klooster.

Zeven-en-twintigste Toeval.

AAn den Disch van een Hoveling gevraagd zynde: waar de lieden van daan quamen? zei hy: Weetje dat niet? ze wassen op de bomen, en worden, als ze ryp zyn, van de Vrouwen geplukt en tot ons gebragt; daar na worden 't brave en sterke Mannen, en schone en bevallige Jonkvrouwen. Wel, vervolgde d'ander, myn lieve Klaas, van waar zyt gy dan tot ons gekomen? Ik, gaf hy tot antwoord, kom van Ranstad, uit het Land te Meissen, en my dunkt dat ik daar weder na toe zal moeten, wyl ik 'er van daan gekomen ben.

Acht-en-twintigste Toeval.

WAnneer d'een aan d'ander in een gelag, een dronk toebrogt, zeggende: Raat, het gelt u Broeder, zo liet hy dit gewoonlyk van zyn tong springen: Hou, myn karel, hou, het is goet te houden, want de Wyn is goed; doch wilt gy ze niet houden, zo wil ik ze voor u houden, en wie is 'er die dat niet garen houdt?

Negen-en-twintigste Toeval.

TWee Ruiters hadden met elkander gevochten, en d'een d'ander gewondt; voor den Amptman gekomen zynde, zo ontschuldigde zich de beklagde, hoewel

hy wist wat hy gedaan had. Zo haast hadden zich de twistende niet verzoent, of den eenen begon, in 't byzyn van verscheide Menschen te zeggen: Dat hy zich lustig geweert, en zyn Makker met een grafspa ter aarde geslagen had. Klaas dit hoorende, zei: Wat, en hoe zeer kan men iemand met een grafspa smyten? Wanneer het een goed Konstenaar was geweest, hy had nagedrukt; met een grafspa zal men weinig uitrichten.

Dertigste Toeval.

HEbbende gebaad, zo wou hy zich laten afdrogen; des een Schalk, daar tegenwoordig, tegens hem zei: Myn lieve Klaas, maak van daag met baden geen vier-avond; maar wacht tot morgen, gy kunt het doch om een geldt hebben. Op dit woord bleef hy, schoon elk weg ging, in het Bad. De Meester dit ziende, vraagde hem of hy niet uitscheiden, en na huis gaan wou? Neen, gaf hy tot antwoord: Ik wacht en bade my tot morgen vroeg. Fluks merkte de Badtmeester wat'er gaande was, des hy van daar in een andere Kamer vertrok, beginnende luitkeels te roepen; Hoort gy Heeren met behagen, de klokke heeft zes uren geslagen. Terstond voegde hy zich weêr by den Tydverdryver, zeggende: Klaas de Ratelwacht

heeft de morgenstond geroepen. Zo knap had hy dit niet gehoord, of hy liet zich afdrogen, en ging heen.

Een-en-dertigste Toeval.

HOorende dat een deel Biervliegen, terwylze elkander lustig toepooiden, klaagden dat 'er geen goed Bier in de Stads-herberg was, zo voer hy tegens hen dus uit: Wat klaagt gy? ik heb noch geen quaad in de Stad hooren uitroepen; maar de Slots-keldermeester roept des morgens en des avonds: Het Bier en den Wyn is uit. Het Bier is uit. Dat is zeper geen goed teeken, en een quaad geluit; ik hoor het by veertien Heiligen niet garen; ik verzwylge dan dat my zulk een gerucht, in de Zant-Jans-sstraat, euvel in de ooren klinkt.

Twee-en-dertigste Toeval.

ZYnde in een Kroeg, daar een deel Kittebroeders lustig en vrolyk waren, zo hoorde hy dat een onder den hoop dus uitvoer: Zyt vrolyk, lieve Broeders, zyt vrolyk; want Vrolyk heeft Bier opgedaan. Fluks voegt hy zich van daar na een Burger, genaamt Vrolyk; doch bevindende dat dezelve geen Tap-teken had uitgehangen, zo keerde hy gantsch bedroeft wederom by het

dronke gezelschap, zeggende: Och wee, lieve Drinkebroërs, het Bier is uit, wat zult gy nu beginnen? Ik blyf by u nu niet een ogenblik.

Drie-en-dertigste Toeval.

EEn deel Adelyke Jonk-vrouwen, hebbende zich op 't kostelyst toegemaakt, stonden voor een venster, en zagen zyn Vorstelyke Ruitery voorby haar Huis ryden; des Klaas dus tegens hen uitvoer: Lieve en schone Jonk-vrouwen, ziet gy ook iets dat u behaagt? Hier van wierden zy niet weinig beschaamt; doch echter zei een uit den hoop: Klaas wy hebben in niemant meer behagen dan in u; hebt gy ons nu ook lief, zo moogt gy komen en uw vryen aan ons te kost leggen. Hier op gaf hy tot antwoord: Edele Juffers, wilt gy huwen, en hebt gy trek tot my? Ik ben alleen, en wil my ook maar tot een voegen; doch ik zal heden na goet gezelschap omzien, op datwe zulk een getal, als het uwe tegenwoordig is, uitmaken. Heb dan gedult, ik zal, zo haast ik makkers heb, weder komen, en u aanspreken.

Vier-en-dertigste Toeval.

EEn Ruiters (van zins om by een Venus-diertje, daar van hy veel gehoord had, op de kitteljacht te gaan) vraagde aan zyn

Makkers, die daar van daan quamen, of de weg al klaar was? des Klaas; dit hoorende, zyn schoenen bekeek, en dit tot antwoord gaf: Neen, neen, lieve Broeder, neen; zyt stil, en rust uwe leden; want de weg zal niet klaar zyn, dat zie ik aan myn schoenen wel.

Vijf-en-dertigste Toeval.

ZIende dat een Fluiter op een dwars-fluit zeer schone deuntjes blies, zo nam hy een lange en groene Wynrank, zeggende voort tegens den Speelman: Zie, deze fluit klinkt noch deunt niet wel; doch ze brengt een wonderlyke en aangename toon in de mondt.

Zes-en-dertigste Toeval.

HOorende een deel School-geleerden, na den aard der Heilige Schrift, en inhoud der Philosophie, van de dronkenschap twisten, en redeneeren, zo liet hy dit van zyn tong springen: Wat wilt gy van een ding spreekken, daar in gy niet ervaren zyt? voeg u by een volgezope Mensch, daar aan zult gy leeren wat zuipen en zwelgen voor een grouwelyk en Duivels quaad is.

Zeven-en-dertigste Toeval.

ZYnde zo wyt in een Doornen-bosch verdoolt, dat hy 'er niet weder uit wist te

komen, zo begon hy luitkeels te roepen: Och! gevangen, gevangen. Willende niet eerder op de weg komen, voor dat men hem uit de Doornen ontwart had.

Acht-en-dertigste Toeval.

ZYnde met de Vorst, en een groot gevolg van Edellieden, op de Jagt, zo bevond hy zich zo afterlastig, dat hy niet wist waar hy zich bergen zou, lopende heen en weder als een Hen die leggen wil; invoegen dat een Hoveling, merkende waar 't hem deerde, begon te roepen: Kom hier myn Klaasje, kom hier, en doe wat u behaaglyk is. Och! gaf hy tot antwoord, hoe zou ik hier op de ruime Hey myn behagen doen? was ik op het heimelyk gemak, zo zou ik de last haast afleggen. Doch vernemende dat het ernst wierd, en dat het niet anders wezen kon, zo lei hy de ruiker in de ruigte, zeggende: Dat wist ik niet dat op deeze plaats, voor zulk een gast als gy zyt, ook ruimte was.

Negen-en-dertigste Toeval.

EEn Korvemaker hebbende maar een oog, quam juist in terwyl zyn Wyf met een ander van de menschwordinge handelde; doch de geslepe Feex, schikkende haar Boel achter de deur, vloog hem terstond om den

hals, zeggende: Myn lieve Man, ik was daar vast in de slaap, en alzo in een zeer goede droom geraakt, niet anders wetende of gy waart met uw quaat oog weder ziende geworden. Sta stil, ik zal het goede oog met myn vinger toehouden, proef dan eens of gy my met het ander ook zien kunt. Dit liet de Slechthoofd geschieden; invoegen dat zyn Luitenant, zonder gezien te worden, wegraakte, terwyl hy met bey de oogen blind was.

Tiende Deel.

Begrypende veel wonderlyke kuuren, en zeltzame quinkslagen.

GEhoord hebbende dat men vraagde: wat zal 'er noch eindelyk uit de zaak van Docter Luther worden? Zo zei hy: Luthers zaak is goed, en word nimmermeer quader; maar myn rok en myne schoen verargereren van dag tot dag zo zeer, dat ik schier barvoets moet gaan.

Tweede Toeval.

DOcter Luther had aan de Keurvorst een Brief gezonden, die zeer scherp en geleerdelyk geschreven was; des zich zyn

Doorluchtigheid, over des Mans onverschrokken moed, niet genoeg kon verwonderen; des Klaas dit merkende, dus tegens hem uitvoer: Myn genadige Heer Fredrik, waarom zyt gy ook niet vrolyk en onvertzaagt, daar ik doch verzekert ben, dat de vrome Munnik u zo veel goets als zich zelfs gunt.

Derde Toeval.

EEn Poolsche Docter zocht met Luther geveinsdelyk vriendschap te maken, en zich dagelyks met hem te verzellen; doch Klaas dit merkende, zeide: Pak u van hier, gy linker, na de plaats daar gy van daan zyt; dyn aanslag zal u hier niet gelukken; want of wy schoon uwe schalkheidt merken, zo verstaan wy echter uwe Taal niet.

Vierde Toeval.

HY bevond zich, terwyl het dampig weêr was, zeer zwaarmoedig en treurig; des een geleerd Hoveling hem dus aansprak: Myn lieve Broeder Klaas, wat deerd u? Och! gaf hy tot antwoord, wat zou my deeren, my deert het zelve dat u deert. My, vervolgde de and're, deert niet, ik ben lustig en vrolyk van gemoed. Fluks schoot 'er Klaas dit op uit: Het is een wonderlyke zaak, dat u niet schort, dat ons al te zamen schort; gy hebt

doch de lieve Zon niet, die ik ook niet heb. Waar is de lieve Zon vertrokken, ze is immers niet te huis; zalze ook wel weder komen? Van dit antwoord biggelden de tranen over de wangen der Predikers, die derhalven dus tegens hem uitvoeren: Zyt vrolijk Klaasje, en hou u lustig, tegenwoordig zal de Zon weder komen. Geen halve uur was 'er na dit woordt verstreken of de Zon vertoonde zich zo vrolyk aan het Uitspanzel, dat alle Schepzelen daar door vermaakt wierden.

Vyfde Toeval.

ZIende op een Morgenstondt de Zon boven de Bergen ryzen, zo begon hy te vragen: Hoe heet gy myn lieve Vriend? Ik (was daarop het antwoord van een Hoveling, die zich achter een deel vaten versteken had) heet Klaas. Och! vervolgde d'Onnozele, is'er ook een Klaas in den Hemel! zo kom doch op een Heiligen-Dag by my om een wandeltje, of wys my de Deur, zo zal ik by u komen; want ik heb veel, en van verscheide dingen met u te spreken; ook zou het zeer goet zyn dat wy eens by elkander quamen.

Zesde Toeval.

ZYnde met de Vorst in de Kerk, terwyl men het Sacrament uitdeelde, zo wilde hy daar van mede een deelgenoot zyn; des

besloot de Geestelykheid dat men hem voor de Hostie, een Schyf van een Radys-wortel zou in de mondt steken: het welk ook zo haast volbragt als voorgesteld was. Des Klaas kaauwende en herkaauwende het gewas, zonder daar van iets in te slokken, dus uitvoer: O zoetste Zoet! hoe zuur is dyn heilige en waaren Naam op onze verschaalde Tong. *Alii sic narrant: O dulcis DEUS, quam es tu acerosus.*

Zevende Toeval.

HOorende in een Sticht-Kerk van de Munnikken en Papen het Halleluja zingen, zo vernam hy dat dit Gezang voor een oude Lomp wierd uitgescholden; des hy zich terstont by den Rentmeester voegde, zeggende: Lieve Heer, laat my doch een nieuwe Rok maken, of de Papen zingen alle dagen niet anders dan oude Lompen.

Achtste Toeval.

OP een tydt quam hy in 't gezelschap van zommige Studenten, deeze deelden aan elkander den Vliegen-quispel uit; dat is, wanneer 'er een van hen allen een Duitsch woord sprak, zo moest hy de Vliegen met een Quispel van den Disch dryven. Doch Klaas oordeelende, dat hy dit werk genoeg

doen konde, nam de Quispel in de hand, zwingende daar meê zo lang door de Kamer, tot dat al de Vliegen van de Wanden zich aan den Disch, en op de Spyze hadden gevoegt; dies een van de Studenten dus begon te roepen: Klaasje, koom hier met de Quispel, koom hier; want al de Vliegen zyn onze Dischgenooten geworden. Fluks gaf Hy tot antwoord: Wacht nog wat, daar gints zitten nog een deel van 'er maagschap, die moet ik ook by u jagen, op datze eeten en verzadigt worden. Wanneer zy'er bekomst gegeten en gedronken hebben, dan zullenze zich van zelfs vertrekken; doch blyven ze dan in 't gelag zitten, zo magje haar mede ter betalinge rekenen, en hen, 't geen 'er boven de gewoonte verteerd is, aanschryven.

Negende Toeval.

ZYnde van een deel dartele Hovelingen dapper geribbezakt, zo badt hy, men zou hem met vrede laten; doch het was te vergeefs; des hy dus uitvoer: Mag het niet zyn, zo moet ik my zelven vrede maken; daarop tornden zy hem des te harder aan, om te zien wat hy doen zoude, als hy zich zelfs vrede maakte. Fluks stond hy op, zeggende: De Schalken zouden my wel eeuwig plagen, wanneer ik het maar wou verdragen;

daar mede keerde hy zich om, ging voort, en liet dit van zyn tong springen: Zo moet men, omtrent zulke gasten als gy zyt, voor zich zelfs vrede maken.

Tiende Toeval.

ZIende een Waereldkloot in een Boek-kamer staan, zo vraagde hy aan een Starrekundige, wat men met die schoone Kogel deê? het antwoord was: Daar op vertoond men ons alle Landen, Steden, Bergen en Wateren, die in de gantsche waereldt gevonden worden. Ey, vervolgde Klaas, wat ik hoor, wys my dan eens waar de Bergmeulen en de Wacht-toren staat; want ik kan geen van beiden vinden: doch my dunkt dat de Berg-meulen daar onder aan het water, en de Wacht-tooren dicht aan de Berg, by de weg die men na Jena ryd, zich vertonen moet.

Elfde Toeval.

EEn geleerd en wel verzogt Docter, klaagde in een openbare Vergadering, hoe veel goede Boeken, zo uit onachtzaamheid *Priscorum*, als *ex Desidia Mundi*, waren vernietigt en vruchteloos gebleven. Als Klaas dit hoorde, liet hy dit van zyn tong springen: waarom schryft gy geen beter Boeken, wyl gy ook een geleerd Docter zyt, en voor geen onnut Varken wilt bekend zyn.

Twaalfde Toeval.

EEn ongeleerden Fladdergeest, en onnut Klappaart, voerde overal het grootste woord, en poogde zich ver boven de geleerdheid van Hipocrates te verheerlyken; doch als hy daar toe veel tydts met zwetzen had verspildt, zo tradt Klaas hem onder d'oogen, zeggende: Ei lieve, ik bid u om Maria en Katharina wil, hou op en laat uw woordvoeren staan; want men heeft het u al lang afgezien dat gy een Zot, en een grooten Leugenaar zyt.

Dertiende Toeval.

ZIende, na dat'er een vruchtbaren regen gevallen was, twee Regenbogen aan den Hemel staan, zo verschrikte hy zich dapper, zeggende daar op: O wee! het zal een nieuw weder worden; doch wat noodt waar't, wanneer men van die Boogen maar met geen scherpe Pylen schoot.

Veertiende Toeval.

ALS men doende was om een Lyk, onder het Gezang van *Kyre* en *Kriste Eleizon*, in de Aarde te stoppen, zo voer hy, door ongeduld, dus uit: Wat zal ik zeggen, en wat zal men doen? de Munnikken en Papen

bespotten de Dooden, en verheugen zich als 'er iemand gestorven is, zingende aleens ofze ter Kermis trokken: he, he, he; daar legje, zie, zie, zie, daar legje, zie.

Vyftiende Toeval.

ZIende in de Paapsche Kerken, terwyl men de vroege Misse deed, veel Lichtjens branden, en den eenen mensch de deur uit, en d'andere de deur ingaan, zo docht hy: De lieden die uit de Kerk komen, zullen zich weder te bedde leggen om te slapen, en het moet hoog in de Nacht zyn, wyl men zo veel Kaarssen brandt; maar de Liederen die eerst in de Kerk komen, zyn nu eerst van de slaap opgestaan, en het zal met hen Ochtent zyn; wyl men op zommige Disschen (beteekenende hier mede de Altaaren) de Kaarssen begon uit te dompen. Kortom, hy weet niet hoe hy 't met de Kerken heeft, zeggende: Is het Nacht en Avond, waar blyft dan ons Ontbyten en Middagsmaal? doch is het Dag en Morgen, wanneer hebben wy dan het Avondmaal gehouden?

Zestiende Toeval.

EEn Burger had met zyn Wyf veel twists, en moest haar alle dingen, wou hy rust hebben, toelaten. Het gebeurde dat zom-

mige Gebuuren van des Mans ongelegenheid quamen te kouten, zeggende onder andere woorden: Dat Wyf zal den Man tot een Zot maken, en het daar toe brengen, dat hy genootzaakt zal zyn uit haar hand te eeten en te drinken. Zo haast had Klaas dit niet gehoord, of hy zei: Dat is niet onredelyk nog ongerechtig; want moet de Man gevangen zyn, zo is het voor hem beter dat hy zyns Vrouwen dan des Vorsten gevangen zy; want ik heb van myn Moeder verstaan, dat het met Vrouwen-goet dagelyks, en met Jonkvrouwen-goet zomwylen is.

Zeventiende Toeval.

ZYnde van een Mathematicus, of veel eer Stoknar, gevraagd, hoe groot de Waereldt was? zo gaf hy tot antwoord: Zy strekt van den Avond tot den Morgen, en van den Middag tot aan de Middernacht; voort isze zo groot als gy en ik.

Achtiende Toeval.

HOorende van zommige klagen, dat het einde des Waerelds begon te naken, dat 'er overal niets dan onlusten wierden gebooren, en dat 'er nog trouw, nog geloof te vinden was, zo zei hy: Daar gy van spreekt, dat was in de oude tydt. Doen myn Vader leefde, toen was 'er een Man die men ver-

trouwen mogt; maar nu vindt men een steen, daar aan men de toonen stoot, of een Put, daar in men valt en den hals breekt.

Negentiende Toeval.

MEn voerde in een gezelschap, onder andere redenen in, dat Landen en Vorstendommen, alleen door Zeden en Recht, wierden afgepaalt; en dat alle Heerschappyen noodzakelyk ophielden, daar deezen een keer namen. Zo haast had Klaas dit niet gehoord, of hy zie: Wat zegt gy Heeren? het Recht moet aan geen plaats een keer hebben; doch ik weet zeer wel waar ons Slot keert, want het strekt niet verder dan tot aan de Bergbrug, dat men door het kleine Poortje uit- en instapt.

Twintigste Toeval.

Zlende een vermaard Rechtsgeleerde, zo vraagde hy: Wat, of wie zyt gy? Ik ben, was het antwoord, een vroom en geleerd Docter. Ei lieve, vervolgde Klaas, al lagchende, ga eens tot de Bakker, en bezie of hy u het Brood wel een Duit beter koop zal geven, dan my of een ander, die by u in vroomheid en geleerdheid niet kan halen; maar zo een slimme doogniet, als andere Listen-snyders, is.

Een-en-twintigste Toeval

ZOmmige Ruiters begonnen elkander, wyl het in een dorre Zomer zeer lang zonder regenen, en dapper heet was geweest, te vragen; of het niet haast ander weêr worden, en de geweldige hitte vermindert zou worden? des Klaas dit hoorende, dus tegens hun uitvoer: Vraag dat aan hem die het weet; want my dunkt dat het niemant, dan die het weet, zeggen kan. Doch of 't Weêr heel goet is, wat zou het zyn? wie nu niet schuldig is als de Maandag komt, zo kan het gaan; maar anders brengt die gewoonlyk droef weder, dat zyn zorgen en onrusten, met zich.

Twee-en-twintigste Toeval.

EEN Munnik, zynde zeer hard in het Vermanen, zeide onder andere woorden, van den Predik-stoel: Lieve Vrienden, indien gy het Zondigen niet nalaat, en u ter deugden bekeerd, zo zult gy van den Duivel geloond en in de Hel gesleept worden. Fluks greep Klaas een van de Hofdienaars, die nevens hem stond, by de hand, zeggende: Lieve, koom en haast u wat, wy willen ons hier van daan pakken; als dan haal de Duivel de Mun-

nik met Kerk en al, en smyt hem, of in den Oven of in den Hel, en laat ons zien wie daar by verlet zal zyn.

Drie-en-twintigste Toeval.

ZEer gaern hoorde hy zingen; maar wanneer de eene Stem verpoosde, en daar na weder begon; dan begon hy al lagchende te zeggen: Al heeft zich deze wat verzuimd, zo weet hy zyn makkers echter zeer haast weêr te vinden.

Vier-en-twintigste Toeval.

HY vraagde aan een Zang-meester, hoe het quam dat men tot een Zang zo veel Menschen moest hebben, en waarom het van een alleen niet kan gedaan worden? Het antwoord was: Wel Klaas, zieje niet, dat een alleen zo zingt, en de andere stil zwygen. Het is, vervolgde Hy, by myn baard de waarheid, ik heb niet wel toegezien. Had ik de mondt maar wydt open gedaan, ik zoud het immers gemerkt hebben; want daar leid niet meer dan een Boek (te weten in Folio, met vier Stemmen) op den Disch, zo is't dan onmogelyk dat'er meer als een uit zingen kan.

Vijf-en-twintigste Toeval.

HOorende in de Kerk op een Orgel speelen, zo keek hy rondom, vragende aan een-ieder; waar staan de Pypers doch? Zeper, ik geloof datze de Fluiten gestolen, of hun kunst niet recht geleerd hebben; want anders zouden zy te voorschyn komen, en hun, en hunne Fluiten zien laten.

Zes-en-twintigste Toeval.

Zittende nevens een Luitenist, zo sprong 'er een Snaar van 't Speeltuig, die hem recht voor 't hoofd sloeg; in voegen dat hy, hier over vergramd, dus uitvoer: Waarom waarschuwde gy my niet, dat ik u te na zat; want had ik het voorheen geweten, ik had my boven op den Ekkersberg gezet.

Zeven-en-twintigste Toeval.

ALsmen ten Hoove met drinken en kortswijlen aan den Disch bezig was, zo komt Klaas gantsch verdrietig de Zaaldeur in, tot voor den Disch, zeggende: zo Heeren, drink en zyt vrolyk; want heden drinkt en verlustigt zich de Cantory ook. Dit was niet dan al te waar; want op dien zelfden Dag is die heerlyke en schoone Keurvorstelyke Cantorey in 't water gestort en vergaan.

Acht-en-twintigste Toeval.

Wanneer het geluk niet met de Man voortwil, dan zegt men gewoonlyk: Hy gaat den Kreeften gang. Dit hadt Klaas zo haast niet gehoord, of hy keerde zich om, en ging achterwaarts van den Disch, de Kamer uit, zeggende: Waar is de Kreeften-straat, zo wil ik haar nagaan, en een zak vol opzoeken?

Negen-en-twintigste Toeval.

EEn Docter, die de lieden, door het bezien der handen en des aangezichts, hun aanstaande geluk of ongeluk wist te voorzeggen, en daar meê zeer veel geldts gewonnen hadt, viel van boven neder de trappen af, en deê zich dapper zeer; des Klaas, dit ziende, zei: Ik kan het aan de trappen wel zien dat gy een harde smak gevallen zyt; doch gy kondt in uwe handt niet zien dat 'er zulk een gevaarlyke weg voor u was. Echter zulje nu de buil voor uw kop wel zien of vinden. Doch ziet gy 'er niet, zo zie ik 'er zo veel te beter.

Dertigste Toeval.

EErtyds droegen de Geleerde, wanneer zy in de Academie gingen, zwarte Tab-

baarden, met roode snoeren aan het hals-gat geboord. Dit wierdt Klaas aan een gewaar, des hy dit te grabbel smeed: Zie daar, die man is tot aan het roode boortje toe met geleertheid vervult.

Een-en-dertigste Toeval.

HOorende in een Predikatie verhalen dat Paulus een Joode, en Vervolger der geloovige Christenen was geweest; zo zei hy: Ho, ho, is dat zulk een wonder? nu word d'eene Broeder, en d'eene Christen van d'ander wel vervolgt en gedoodt.

Twee-en-dertigste Toeval.

EEen geleert Man, van d'Oppermeesters der hooge School ter rede gestelt zynde, kon, door verbaastheid naulyks een woord antwoorden; des Klaas, dit merkende, by hem ging, en zei: Vrees niet, zeg, en antwoord watje weet en kunt; wat gy niet weet dat weten zy. Zynze geleerde lieden, zo houden zy u uw ongeleertheid ten goede. Doch zynze zotten, zo zullen ze u, wat gy ook doet, belagchen.

Drie-en-dertigste Toeval.

ZIende dat een Valkenier dagelyks niet anders deê dan drinken en klinken, zo voegde hy zich op een morgen goêtydts by den verdoolden Broeder, biddende hem zeer

ernstig om een gulden aan geldt van hem te leen te hebben. Wat zult gy, vraagde den dronkaart, met zo veel gelds doen? Ik zal het, gaf Klaas tot antwoord, weg-leggen, en zo lang bewaren tot dat gy al het uwe hebt verdaan, en u dan daar meê in uwe elende vertroosten.

Elfde Deel.

Begrypende veel wonderlyke kuuren, en zeldzame quinkslagen.

Wanneer men ten Hove, of op andere plaatsen speelde, en d'eene aan d'ander geboodt vry toe te steeken, zo liep Klaas, stilzwygende, en zocht al de messen op; vrezende altyd dat het jok tot ernst zou veranderen.

Tweede Toeval.

HOorende dat men van Hercules, Hanibal, en andere Doorluchtige Vorsten sprak, en verhaalde wat kloekmoedige lieden zy geweest, en wat voor groote daden zy gedaan hadden; zo zei hy: Mijn Barbier, gy Edele Heeren, is ook een goedt en vermaart Man; want hy heeft goed verstant om de baarden weg te nemen, en daar beneven

kan hy noch, op het Hakkebort, ten dans kleppen.

Derde Toeval.

OP een tyd zei de Keurvorst tegens hem: Wy willen uit te veld ryden, om lust en vreugde te zoeken; wilt gy meê, zo maak u vaerdig? Hier op was het antwoord: Neen ik wil niet meê; doch wilt gy tot morgen wachten, zo zal ik u met myn gezelschap vereeren.

Vierde Toeval.

HOorende dat een Monnik, in zyn Predikatie, die hy voor de Vorst dee, veel van Christus sprak, en hem ten Hemel toe verhief, zo zei hy: Deze Monnik moet veel gemeenschap met Christus gehad hebben, wyl hy zo bescheidelyk van hem weet te spreken; doch ik geloof dat het een goedt man geweest is, nadien men over al niets dan Deugt van hem weet te zeggen.

Vyfde Toeval.

EEn Hof-schryver was noch zo bloode en onnozel, dat hy geen nul achter een één dorst zetten, schoon het in 't slot van rekening voor hem zeer wel te pas quam; waarom Klaas, dit merkende, dus tegens hem uitvoer: Hebt gy den Brief niet gevonden, zo zult gy hem haast vinden; doch gy moet met naarstigheit omzoeken.

Zesde Toeval.

EEn schatryk man genoegde, om dat zyn stoep altyd met Bedelaars was bezet, zeer euvel; des Klaas, dit gewaar wordende, dit van zyn tong liet springen: Hoe stelt gy u zo zot aan? het behoorde u lief en aangenaam te zyn dat deeze menschen hier zitten; want zy weten dat gy hebt en geven kunt. Ook is het voor u beter dat zy voor uwe, dan dat gy voor hunne woning zit.

Zevende Toeval.

ZYnde te Veldt, zo begon hy van zo groot een honger te geeuwen; dat een Hoveling, dit merkende, zei: Wel aan Klaas, gy hebt een groote honger, eet naerstig dat gy verzaadt wordt; want wy moeten noch een lange wyl ryden eerwe komen daar wy wezen moeten. Hierop gaf de onnozele tot antwoord: Ja, trouwen, ik eet lustig, en laat het gewis aan my niet schorten. Ook heb ik in lang een tyd zo wel, en met zulk een smaak, als ik nu doe, niet gegeten. (Zie hier d'eenvoudigheid) want hy waande dat hy, toen men hem tot eeten vermaande, een goed maal deê, schoon 'er zout noch broodt voor handen was.

Achtste Toeval.

ZIende een Huis met een gebroken dak, zo zei hy: Daar zyn veel vensters; derhalven kan het geluk tot het eene in, en terstond tot het andere weêr uitvaren.

Negende Toeval.

OP een avond zei de Keurvorst tegens hem: Sta morgen ochtend vroeg op; want ik wil u na Torgauw zenden. Des anderen daags stont hy met de kriek des daags op, en voegde zich na de voornoemde plaats, by de Vorst, die terstond begon te vragen: Wel Klaasje, van waar komje, en wat brengje ons goeds? Ik kom, gaf hy tot antwoord, van Wittenberg, zonder iets meê te brengen; doch gisteren zei Heer Fredrik tegens my: Dat ik vroeg opstaan zou, en hier heen loopen. De Vorst, merkende den handel, zei: Het is wel, morgen zal ik u iets geven, dat gy aan onzen Heer Broeder brengen zult. Des anderen daags langde men hem een zak met kaisteenen daar meê hy weêr wel vernoegt na Wittenberg ging.

Tiende Toeval.

HEbbende des Kelder-bewaarders sleutels gevonden, en nevens zyn tasch gehangen, zo begon de Kelder-bewaarder, dit merkende (hoewel hy eerst gewaant hadt

datze hem van een ander ontschuilt waren) hem dus aan te spreken: Myn lieve Klaasje, doe zo wel, en leen my uwe sleutels eens, op dat ik de myne, die in de kelder gesloten zyn, weder kryg; ik zal u daar voor weder leenen al wat gy begeert. Fluks greep Klaas de gantsche reeks, zeggende: Hou, daar is al den hoop, ik weet niet wie op- of wie toe-sluit; die dan niet wil opsluiten, gebie die toe te maken. Hoewel ik my niet kan inbeelden dat 'er een by is die verhindert, of toemaakt; want het zyn al te zamen opmaak-sleutelen. Ja zy kunnen deeze konst van opmaken zo fix, dat 'er in de kelder, in het vat, noch in het gantsche Landt niets over blyft.

Elfde Toeval.

EEn Hoveling wierd van de Vorst tot een loflyk Ampt verheerlykt, en vermaant, dat hy recht handelen, en met geen mensch bedrieglyk omgaan zou. Zo haast hadt Klaas dit niet gehoord, of hy zei: Kan hy niet bedriegen zo doogt hy niet. Doch men zal, wanneer men een jaar de hoedt voor hem heeft afgenomen, wel zien hoe vroom hy is.

Twaalfde Toeval.

OP een tyd voegde hy hem by de Keurvorst, en begon dus uit te varen: Lieve Heer Frederik, gy hebt veel Hovelingen en Adelyke Dienaren; maar zeg my doch, welke hebt gy onder hen allen het liefste? Fluks gaf de Vorst tot antwoordt: Zy zyn ons alle lief; doch de vroomste en getrouwste zyn ons het alderliefste, en wy zyn hen genadig en gunstig. Dat is, vervolgde Klaas, goedt; en men behoordt zulke lieden te lieven en te looven. Doch wilt gy my gelooven, zo zyt vry verzekert, dat den Raadt, die het goede en beste raadt, ook waardig is, dat men hem lief heeft.

Dertiende Toeval.

TERwyl men in den Raadt, over een hoogwichtige zaak bezig was, zo voegde zich Klaas daar by, zeggende: Gy raadt al fyn en wel; maar ik zie niemandt die warm of koudt water scheidt, om daar meê den brandt te Koburg uit te gieten. Hoewel dit niet geächt wierdt, zo bevond men dat het Slot, en de Stadt Koburg, op die tydt door 't vuur vergaan was.

Veertiende Toeval.

ZIende een Docter in een nieuw kleedt braveeren, zo ging hy heen en trok zyn

nieuwe rok ook aan, en voegde zich alzo by den Geleerden, zeggende: Lieve Heer: willen wy met onze rokken een ruiltje leggen? Wel, begon den Docter met een gefronste tronie te vragen, wat zou dat beduiden? Om dat gy, vervolgde Klaas, voor een Zot, en ik voor een geleert Docter zou geschat worden.

Vyftiende Toeval.

EEn Dief (zynde, terwyl de Henker met hem doende was, van de Galg gevallen, en alzo verlost) ging tot boete voor zyn zonde met de strop om den hals na Romen, of tot St. Jacob. Als men hier van veel sprak, en oordeelde dat hy, hier door gewaarschouwt zynde, zich voortaan voor 't steelen wel wachten, en eerlyk leven zou; zo zei Klaas: O lieve vrienden, het is niets, de Dief zal tot Romen niet beter zyn dan hier. Hy zal niet weg blyven; want hy is aan een Duitsche Galg verlooft, en zal derhalven, het zy dan op een Donder- of Zaturdag, daar aan voort vast raken. Gelyk ook daar na, volgens het zeggen van Klaas, is geschiet.

Sestiende Toeval.

ZIende dat een Priester, zynde met Mis-doen bezig, den kelk in beide zyn han-

den nam, en al het geen dat 'er in was uitdronk, zo begon hy, wanende dat de kelk van Wyn zo zwaar was, dat hy hem qualyk aan de mond kon brengen, luitkeels te roepen: Heertje hoor, hou, myn lieve Heertje hoor; wanneer u de Beeker te groot valt om alleen uit te drinken, zo zyt echter niet verlegen; want hier achter u staat een Paapje, dat ook wel wat doen kan; en als hy gedaan heeft, zo kom by my, ik wil u, om een klein gelt, wel een kroes helpen leeg maken.

Seventiende Toeval.

TEgens een Ruiters, die, hebbende zeer groot een dorst, aan geen drank kon komen, zei hy: Hebt gy dorst, zo proef hoe het Bier smaakt. Ja, vervolgde de Lands-knecht, myn lieve Klaas, dat wil ik gaeren doen, wys my maar waar ik drank bekomen kan. Fluks zeide hy: Ry in de Stads-herberg, daar is voor u en uw Paert, Wyn en Bier; drink wat gy het liefst meugt, en best vergelden kunt.

Achtiende Toeval.

TEgens zommige wel-hebbende lieden, die onder elkander klaagden dat zy arm, en boven hun vermogen bezwaart waren, zei hy: Lieve mannen, zyt gy arm, dat

moet u kort aangekomen zyn; want gisteren zag ik u noch als ryke lieden pronken, schoon gy nu in oude lompen te voorschyn komt.

Negentiende Toeval.

EEn eenvoudig Man met eenige euveldaad beticht, kon zich voor den Amptman niet verantwoorden; des Klaas, dit merkende, dus tegens hem uitvoer: Ga te rug, en bespreek u met u zelven, zo vind gy misschien een goede antwoord; doch is ze niet goed, zo is ze zo veel te beter voor u.

Twintigste Toeval.

EEn gierige Zot wenschte dat hy zo lang, tot dat hy een Tobbe vol gelds had vergadert, mogt leven. Dit gewierdt hem. Toen wenschte zyn Erfgenaam, dat hy niet eer, voor dat hy dien geërfden schat verteert hadt, mogt sterven. Dit gewierdt deeze ook; des Klaas dit hoorende, zei: Den eenen Zot heeft met kommer de weg gebaant, daar op den anderen al danssende, den hals is komen te breken.

Een-en-twintigste Toeval.

HOorende een boze Boef voor een jonge Duivel schelden, zo zei hy: Laat hem niet oudt worden; maar smyt hem in de

Elbstream, gedenkende hoe den oude Duivel woedt, en aan niemandt rust gelaten heeft. Is men dan voor d'oude nergens zeker geweest, waar zal men zich dan voor de jonge en radde vogel verstoppen.

Twee-en-twintigste Toeval.

POgende uit het Zaal-venster tot op de Hof-plaats te reiken, zo bevond hy dat hem zulks onmogelyk was; des hy met een groote verbaastheid begon te roepen: Help Frederik, help; en leen my uwe armen om myn hoed van de plaats op de rapen; want ik kanze niet bereiken, en gy kunt meer dan zeven duitsche mylen met den uwen bevamen.

Drie-en-twintigste Toeval.

EEn Priester der Roomsche gezinde (hebbende, om den Dienst te doen, Ostiën en Wyn gereedt gemaakt) raakte, terwyl hy bezig was om de heimelyke Preculas te spreken, zo vast in 't slapen, dat hy door zyn snuiven de Ostia uit de Patina blies. Zo haast wierd hy niet wakker, of hy, missende het Heiligdom, vraagde aan zyn Custodem, waar het Ostia gebleven was? Doch deeze, schoon hy het broodje in een hoek zag leggen, wou den Priester niets te wille zyn, zeggende: Lieve Heer, waarom zou ik zeg-

gen waar de Heer is? Eenmaal is hy om dertig Zilverlingen verraden; des wil ik het de tweedemaal niet doen, al mogt ik daar voor veertig van u ontfangen. Zo haast had Klaas dit niet beluistert, of hy smeed dit onder het Volk te grabbel: Nu bevinde ik dat 'er onder honderd Schelmen noch een vroom Mensch kan schuilen.

Vier-en-twintigste Toeval.

ZIende dat een Ruiters Paerd met de spooren dapper noopte, zonder dat het zich te spoediger voorspoede; zo begon hy den Lands-knecht dit toe te roepen: Stop het Paerd het oude gat, en maak geen nieuwe, wat gelt het, of het niet lustig voortdraven zal.

Vyf-en-twintigste Toeval.

ZYnde beschuldigt van dat hy een Stink-roos in een schoone plaats hadt gezet, zo zei hy, dat hy het niet gedaan hadt. En, vervolgde hy, geloofje my niet, zo vraag het de verworpeling zelfs; zeit en bekent hy dat ik het gedaan heb, zo moogt gy den Balzem zieden, of den Thiriacus braden, na dat hy u het oorbaarlykst zal zyn.

Zes-en-twintigste Toeval.

KOMende met eenige Hovelingen in een Vorsten-Herberg, of Meijer-hof, zo

zag hy dat de onderworpe Boeren, met vorken en hooy-harken in de handt, al dansende en zingende, wyl zy des Heere dienst voldaan hadden, na huis gingen; des hy, wanende datze quamen om hem te vangen, en in den Tooren te sluiten, verbaast na de Poort liep, en dus uitvoer: Sluit toe, sluit toe, dat ik het ontloope, en daar van koome; want koom ik daar niet van, en vangen zy my, zo moet ik hangen, of ik word aan spaanderen gekapt, dat weet ik gewist, en daar voor zal my geen Vrouw vryen noch behoeden.

Zeven-en-twintigste Toeval.

HOorende een jong Hoveling (die men om zekere euveldaat, daar meê hy was beschuldigt, dapper geesselde) zeer deerlyk roepen: Och, ik heb het niet gedaan. Zo voegde hy zich by den Tucht-meester, zeggende: Waarom slaat gy den onschuldigen Boef? hoort gy niet dat hy roept, en zweert dat hy het niet gedaan heeft; zal men zulk een getuige, die zo wel van de zaak weet, niet gelooven en aannemen?

Acht-en-twintigste Toeval.

ZIende een zeer hooge Spits, zo vraagde hy: Of dat een Ladder aan den Hemel was. Was dan het antwoordt ja, zo ver-

volgde hy: Nooit zag ik daar by iemand ten Hemel klimmen; ook hoorde ik niet dat'er iemandt afgevallen is. Doch een ding mogt ik noch wel weten; dat, wanneer dit de Ladders zyn daar by men na den Hemel klimt, waar die dan staan, daar by men, van den Hemel op de Aarde komt.

Negen-en-twintigste Toeval.

ZIende een deel Ezels, met lange Mout-zakken geladen, van een Molenaar na de Brouwerye dryven, zo week hy, wanende dat het vreemde Ruiters waren, in een stoep. En dewyl het op die tydt vry regenachtig weder was, zo docht hy dat de Ruiters, om het nat worden te schuwen, in de zakken waren gekropen; des nam hy zyn hoed af, boog en beweegde zich al eens of hy hen eerbiedig verwelkoomde, zeggende: Zo waarlyk als mij ... help, dat zyn verstandige Ruiters, die, als het regent, in de Mout-zakken weten te kruipen, om niet nat te worden. Wy moeten hen deeze konst afleeren, en ons, wanneer wy in regen en onweêr uitrusten, in de Wagen-kleden winden, dan behoeft men onder geen Bomen of verdek, om voor het nat bevrydt te zyn, uit den weg te ryden.

Dertigste Toeval.

OP een tydt vraagde hy: hoe het quam dat men de Nek der Kerken, en Tooren-transsen, met zulke scharpe pennen bezet hadt? Hier op was het antwoord: Om te verhinderen dat de Oyevaars daar niet op rusten, en het dak beschyten zouden. Wat is dat, vervolgde Klaas, een Badt maakt het al te zamen weder schoon; maar wat dunkt u, wanneer het nu eens Paarden en Ossen regende, blevenze daar boven niet hangen? en wie zou raadt weten om 'er los te maken en af te helpen?

Een-en-dertigste Toeval.

VERNEMENDE dat men een Persoon (die, van een Monnik een Glazemaker was geworden) zeer prees, van dat hy zyn handwerk wel geleert hadt, en voor een Meester bestaan kon; zo zei hy: Het is waar, ik heb 'er op gelet, hy kan wel Venster-flikken, en oude gaten toestoppen.

Twee-en-dertigste Toeval.

WANNEER hy uit vermeyen reedt, en hongerig begon te worden, dan quam hy gewoonlyk dicht by de Vorst, zeggende: O wee! myn Paart hinkt. Bestelde men hem op een ander, dat was vernagelt. Nam

men hem op de Wagen, die was niet wel gesmeert. Kort, hy vindt geen ding in zyn schik, voor dat hy in de Kookken met een Hamele-zop, en een goeden dronk wyns gesterkt was.

Twaalfde Deel.

Begrypende veel wonderlyke kuuren, en zeltzame bedryven.

EEn Ruiters, die veel ten Hove quam, wierdt van zommige Hovelingen Nikkel, en van zommige Klaas genoemd. Dat wou des Vorsten Tydverdriever in het allerminste dulden noch dogen; des hy in de Raatkamer en elders liep, en riep: Wat zal dit zyn? twee Gekken in een Huis, verschaffen geen deugd, en rechten zelden wat goeds aan. Weg met den eenen Klaas, hy heeft my gestolen, en in zyn zak gesteeken. Fluks weg met hem, twee Hanen op een misthoop vervoeren Hoenderen en Ganzen.

Tweede Toeval.

EEn Vondeling ontzag zich niet andere eerlyke Jongelingen voor Hoere-kinderen uit te maken; des Klaas, dit hoorende, hem dus aansprak: Waarom noemt gy uwe

eigen naam, en waarom verraadt en lastert gy uwe Moeder, die u ter vondeling gelegd heeft, en noch als een Maagt met een krans op haare haren gaat.

Derde Toeval.

EEn Ruiters maakte met zyn vuurslag vuur, en stak het daar na weder in zyn Dief-zak; des Klaas dit ziende, dus tegens hem uitvoer: Vreesje niet dat het tintel aangaan, en u met uw vuurslag verbranden zal? Zeper, gy mogt in d'andere zak wel een tobbe vol waters gieten, en en oog in 't zeil houden.

Vierde Toeval.

ZYnde van een dapperen stort-regen overvallen, zo trok hy al zyn klederen uit, en liet het water op zyn huid aflopen. Zo haast was het Weêr niet bedaart, of men zondt hem ander goet, en geboodt dat hy zich drogen en aantrekken zou; doch hy zei: Weg met dit goet. Nooit heb ik zo wel gebaad als nu; want den Hemel heeft my nat gemaakt, en de Zon komt my weder afdrogen.

Vijfde Toeval.

HET is omtrent de Stadt Weimer een gebruik, dat de Dorp-Schepenen hun rekening zo haast niet hebben gedaan, of het

Presidentschap word aan die geen, die naaste Gebuur van den afgaande Voorzitter is, opgedragen, zonder dat hy daar van met bidden en smeeken kan ontslagen worden. Het gebeurde dat de gemene last, volgens deeze gewoonte, aan een Man van negentig jaren wierdt opgedragen; doch men oordeelde hem daar toe te zwak, en veel te onvermogene, te meer, alzo den Ouden zeer garen hier van zocht ontslagen te zyn, en de zaak aan het oordeel van den Amptman overgaf; doch of deze wel verstondt dat den afgeleefden behoorde verschoont te worden; zo zei Klaas: Men laat de Boeren en Dorpen by hun Wetten en gebruiken, die men dulden en lyden kan, onverhindert blyven; dan wil men deeze oude Man verschoonen, dat geschiede dit maal, en niet meer. En zeg aan hem dat hy, wanneer het om komt, en den Staf hem weêr te beurt valt, de last zonder tegen zeggen zal moeten aannemen, het zy hem dan ook lief of leet. Met dit gewysde was den ouden Stok zeer wel te vrede, zeggende: Wanneer het by de ryge omgaat, en weder tot my komt, dan zal ik my goedwillig daar toe begeven; wyl hy dan noch honderd tot zijn 90. jaren hadt te leven. Fluks geboodt Klaas aan den Schryver, dit in het Gerichtsboek aan te schryven, op dat den Ouden zich

in het toekomende te minder zou hebben te verontschuldigen.

Zesde Toeval.

KOmende by een Zakpyp, zo begon hy daar mede veel kromme sprongen en wonderlyke grammassen te maken, zonder dat het Speeltuig eenig geluid gaf; des hy dus uitvoer: Deze Pyp staat een Jaar levens meer voor de handt, dan myn Paerdt. Fluks vraagde een Hofdienaar, hoe dat by quam? hoe, gaf hy tot antwoord, zou het bykomen; zy wil ieder oogenblik een Man hebben die haar nieuwe windt in 't gat blaast.

Zevende Toeval.

HEbbende een houte Juk, daar hy zeer gaern mede droeg, en dat hy zyn Bondt noemde, zo wel geborgen dat hy het niet weêr konde vinden; zo beloofde hy honderd guldens aan die geene die het vindt, en hem weder bragt, tot berggeldt te vereeren. Weinig tydts hier na quam een Knaap het verlooren ding hem weêr ter hand stellen, eisschende met een het beloofde Drinkgeldt. Fluks begon den Tydtverdryver te roepen: Zie lieve Stalbroeders, wat vermag het Geldt niet? Geldt heeft myn Bondt gevonden. Zo dat het Geldt, gelyk ik nu bevind, meer vermogen heeft

dan de Tasch, al wordt het daar in van sommige gierigaarts gevangen gehouden.

Achtste Toeval.

KOmende voor een Oude en bouwvallige Brug, zo bleef hy, wyl hy 'er niet over dorst gaan, daar voor zo lang staan, tot dat 'er een ander quam, waar aan hy twee stuivers beloofde, om hem daar over te dragen. Wanende dat de Brug met hem dan niet belast wierdt.

Negende Toeval.

ZOmmige Lieden bóógden dat de Joden zeer behulplyk waren; en gaern leenden; doch dat de Christenen onbarmhertig waren, en hen in 't woekeren te boven gingen. Dit had Klaas zo haast niet gehoord, of hy zei: dat klinkt wel, en het is recht; want dat ik zelfs een duit had, ik zou 'er niet een penning van willen leenen, wyl men te noode wederom geeft; ja men moet met de Lieden om de Betaling twisten, of men hen een handt had afgehouden.

Tiende Toeval.

ZIende dat de Hofmeesters Vrouw de jonge Ganzen en Hoenderen door een klein gat dreef, invoegen dat d'eene na den andere wachten en doorkruipen moest, zo voer hy dus tegens haar uit: Doe de groote deur op,

dat de Ganzen het hoofd niet stooten; want zy hebben beter ruimte in een deur, als in een deurtje. De Vrouw zweeg, wylze niet wist watze antwoorden zou, stok stil; des hy dus vervolgde: Ik merk nu wel dat gy de groote deur niet wilt opdoen, op dat de Ganzen niet vliegen, en de Kiekens de staert niet te hoog opbeuren zouden.

Elfde Toeval.

KOmende, na dat hy op een Zweetbank wel gerust had, uit zyn Slaap, zo zeide hy: Och! hoe wel slaapt een vroom Man, die niet behoeft te vreezen dat hy des morgens zal gegeesselt of gebritst worden.

Twaalfde Toeval.

HEbbende zyn Hoofd tegens een Muur dapper zeer gestooten, zo begon hy te weenen en te zeggen: Och wee my arme gezel! hoe qualyk heb ik toegezien: Ik elendig mensch zal in een groote schade komen; want de Muur zal my ten hoogsten aanklagen, en alzo aan de roede, om gegeesseld te worden, overleveren, om dat ik haar met myn hoofd zo hard en ongenadig gestooten heb. Wanneerze maar slechts niet bloedt noch gewond is; doch is dat waar, zo trooste haar steeds de pottebank, wyl niemand tot 'er geneezinge raad weet, en zy daar aan sterven moet.

Dertiende Toeval.

HEbbende aan een deel jonge Gansjes, die van een Burgers Vrouw aan 't Water gedreven wierden, groot behagen, zo zei hy: het zou jammer zyn dat die Gansjes grooter wierden. Doch na zommige weken, toen deeze Dieren groot en bequaam geworden waren, weder gekomen zynde, zo vraagde hy: waar zyn nu die kleine Gansjes gebleven, die hier zo lustig over een maand te water gingen? het antwoord was: Dit zyn dezelfde; des hy dus voortging: Is het geen jammer en schade, dat men niet een klein Gansje vryspreeken kan, en dat het al te maal zulke groote dingen worden, die men met het Braadspit doorsteken moet.

Veertiende Toeval.

ZIende twee Bokken heftig tegens elkander stooten, zo liep hy zeer verbaasd in een Burgers Huis. Gevraagd zynde: Wat hem deerde? zo gaf hy tot antwoord: Daar buiten is een zeer groote twist, en de Onverstandige meenen dat ik my daar tusschen steken, en vrede maken zal; maar neen, het komt my zo niet gelegen; want wie scheiden wil, die moet builen verwachten.

Vijftiende Toeval.

EEn Jongen, spelende in de Stal, blafte tegens een Hondtje, en joeg het van de Stal; Klaas dit merkende, zei: Gy ziet uw man, maar wilt gy uw manlykheid betoonen, zyt dan lustig, en stel u tegens een Os; maar daar voor kunt gy den bek wel toehouden.

Zestiende Toeval.

VIndende een Fyool, zo begon hy daar aan te verzoeken of hy een Deuntje maken kon; doch het ging hier mede als met de Zakpyp; des hy vergrammende, het Speeltuig tegens de Vloer smeed, dat de Snaren stukken sprongen, en een erbarmlyk geluid maakte; des hy, al lagchende, dus uitvoer: Gy Zot zyt gy nu lustig geworden, en kunt gy nu geluid geven? wacht, wat kost het tusschen u en my, ik zal u op een ander tydt, om u noch vrolyker te maken, van al de trappen af smyten.

Zeventiende Toeval.

ZIende de Morgenstar opgaan, en dat de Zon nog zo knap niet volgde; zo zei hy: Morgen zal het een vrolyke goede morgen worden; want het verwacht een heerlyk Gastmaal.

Achttiende Toeval.

GEhoord hebbende dat de Phyzici hadden betwist, dat 'er geen twee Menschen waren te vinden, die in allen deelen elkander geleecken, en dat zulks uit de eerste stoffe oorspronkelyk voortquam, zo draaide hy zich met de Stoel waar op hy zat, om; zeggende: Zie, ik ben agter zo als voor; ook is 'er niet een Mensch op Aarde die my gelykt.

Negentiende Toeval.

ZYnde des Avonds te Bedde gegaan, zo zei de Kaars-bewaarder: Nu Klaasje, slaap gerust, tot dat de lieve Morgen komt. Dit nam hy wel waar; want des Nachts wel geslapen hebbende, zo bleef hy noch al op het Bedt leggen, schoon de Zon door de Glazen scheen; des de Kaars-bewaarder, en Slaapkamer-Voogt, by hem ging, zeggende: Wel aan Klaas, hoe is 't, wilt gy niet opstaan? Is, vraagde hy, de lieve Morgen dan al gekomen? het antwoord was: Ja, niet alleen gekomen, maar het is tegenwoordig niet wydt van den Middag. Breng, vervolgde Klaas, de goede Morgen hier voor my, dat ik hem zie en spreek. Fluks krygt den Dienaar een Jongeling, en zegt: Zie daar is de lieve Morgen. Terstont begind

Klaas hem heel zuur aan te zien, en dus uit te varen: Gy Boef als gy zyt, waarom benje niet eerder gekomen? ik had voor lang al gaern opgestaan en een Zop gegeten, had ik na u niet moeten wachten.

Twintigste Toeval.

KLoppende voor een Burgers deur, zo wierd hem van de Man dit toegeworpen: wel Klaas wat wilje hebben? hier is niemant in huis. Ja, antwoorde Klaas tegens hem, dat docht ik wel dat Niemant by u niet t'huis was; want hy verhoud zich dagelyks in des Vorsten Keuken, en doet alleen in een Dag meer schaade dan thien Ruiters in een gantsche week.

Een-en-twintigste Toeval.

ZYnde met zommige aanzienlyke Vrouwen in een t'zamenspraak, zo wenschte hy ook een Vrouw te zyn. Gevraagd waarom? Gaf tot antwoord: Om dat men my dan ook in schoone Vrouwe Klederen zouden kleeden; maar dewyl ik een fijn Man ben, en Spiets en Zwaard voeren kan, zo moet ik klederen dragen als een Nar; doch de Vrouwen, des troost ik my, dragen klederen als Zottinnen.

Twee-en-twintigste Toeval.

HY wilde geen nieuwe Rok aantrekken, voor dat hy ook vernieuwt was; des zei de Snyder: Ey, wat zyt gy een mooie nieuwe Klaas, gy zyt zo nieuw als een nieuwe Pot. Fluks schoot hy 't Kleedt aan, zeggende: Tot een nieuw Mensch behooren ook nieuwe Klederen.

Drie-en-twintigste Toeval.

EEn Vogelaar, hebbende een Slagnet gesteld, zat, wanneer hy een passelyke Vogel vernam, zo stil te loeren als hy mocht. Het geschiede dat 'er een Vink voorby onze Klaas vloog, die een snelle vaart, en vry wat windts maakte; invoegen dat hy, waanende het een Havik of Sparwer te zyn, den Vogelaar dus toeriep: Ruk, ruk, vangje niet zo is het mis, het eene is vast zo goet als het ander; ik wou om die Dieren myn vingers niet eens in de Asch steeken.

Vier-en-twintigste Toeval.

EEns zag hy dat een Bok zyn Achterpoort ontsloot, en een deel darmzaat langs de straat strooide; fluks nam hy daar een handt vol van op, bekeek en berookze zo naerstig als hy mogt; des een Burger dit ziende, dapper begon te lagchen. Terstont voegde hy zich by de Man, zeggende: Ik heb aan zulke Bessen geen kennis, en hebze ook nooit

geproeft; doch gy hebt 'er, wylje zo wit licht, voor dezen gegeten; derhalven doet zo wel en proef deze noch eens, en zeg my hoeze smaken. Zynze goet, en is 't dat gy ze gaern eet, zo zal ik 'er u zo veel schaffen als gy, tot verzadinge van uwen honger, van doen hebt.

Vijf-en-twintigste Toeval.

ZIende een Zeug met een Big by haar, door de Stadt loopen, zo zeide hy: Dat is een reine en eerbare Zeug, ik heb 'er gezien die acht of negen Biggen achter haar hadde. Och! wat doet en gedooft men al in 't Land? men behoorde, als men de kuischheid beminde, al de ontuchtige Zeugen tot huspot te kappen.

Zes-en-twintigste Toeval.

ZYnde, terwyl het dapper begon te Onweeren, in de Keuken, zo wou hy echter op de straat gaan; des hy een oude Wan over zyn hoofd stolpte, in meening van dat het Weêr hem dan niet raken of beschadigen kon; doch hy vond zich dapper bedrogen; want toen hy met zyne handen aan de ooren van de Wan, om dezelve op het hoofd te houden, moest grypen, zo sloegen hem de Hagelsteen en zo tegens zyn knokkels, dat hy de Wan liet vallen; des hy, ziende dat het daar lustig op afstiet, dus be-

gon te roepen: Hou op, myn lieve Heertje, hou op; want het is niet om my, maar om de Wan die ik geleend heb, te doen. Derhalve zou ik, wierdze beschadigt, weêr een andere moeten kopen; want ik ben wel verzekert datze de stukken voor geen betalinge zullen aannemen.

Zeven-en-twintigste Toeval.

Zommige Hovelingen hadden een mooy Volentje nevens Klaasjes Paerd gezet; des ze zich by hem voegden, en zeiden: Klaasje hoor eens, heden is 'er wat wonders geschiedt, want uw Paerd heeft een Jong Veul geworpen. Hoe kan dat, antwoorde hy, zyn; wyl myn Paerd geen Merrye is. Wel aan, vervolgden de andere, ga met ons in de Stal, zo zult gy 't gewaar worden op wat voor een Dier gy dus lang gereden hebt. Zo haast quam hy niet in de Stal, of hy nam de Stroo-gaffel, en sloeg zyn Ruin zo geweldig, dat het te beklagen was; daar na neemt hy het Veul by de Hals, kust en herkust het, zeggende: Komt hier myn Zoon, komt hier, en laat dyn Moeder van het helsche Vuur verteerd worden; ik heb u lief, want gy kunt het niet beteren dat zy een Hoer is.

Acht-en-twintigste Toeval.

TEgens een Jongeling, die hy dapper gunstig was, zei hy: Voeg u altydt by de eerlykste en beste Lieden; want wanneer gy daar mede door de Stadt wandelt, en het gebeurt dat men voor dezelve de Hoedt afneemt, zo gelt het u half meê, en gy zyt aan hunne Eer deelgenoot.

Negen-en-twintigste Toeval.

KOmende omtrent een Water, by een Visschers Huis, zo zag hy een deel Fuiken in de Zon te drogen hangen; doch hy waande datze daar gestelt waren om Visch te vangen; des hy zich by zyn gezelschap voegde, zeggende, Komt laat ons eens zien of'er ook Visschen in de Fuiken gezwommen zyn, op dat wy dezelve ons tot buit maken, eer 'er een ander mede door gaat. d'Andere lieten haar gezeggen; doch vonden het anders als Klaas zich ingebeeldt had. Des de Tydtverdryver op Kniën en Ellebogen over de Wey kroop, en zo lang bezig bleef, tot dat een uit den hoop zeide: Klaas, wat zoekje? Fluks geeft hy tot antwoord: Wat zou ik anders zoeken als de Visschen, die hier, wyl 'er zo veel gaten in de Fuiken zyn, gevallen zyn.

Dertigste Toeval.

ZIende dat een Burger doende was om een Zak vol Haver te koopen, zo ging hy by hem, en vraagde: Wat wilt gy doen? Het antwoord was: Een Zak vol Haver koopen. Waar wilt gy het Geldt van daan halen, om zulk een Zak met Haver te betalen, wyl ik wel verzekert ben, dat myn Heer Fred'rik tegenwoordig zo veel Geldts niet heeft, als 'er tot zulk een Zak wel behoord.

Een-en-dertigste Toeval.

EEn Wys man zat in een heerlyk gastmaal, terwyl andere Fladdergeesten veel snaps en onnutte woorden hadden, gantsch stilzwygende; dies hy van de klappaarts voor een Weetniet wierdt gescholden. Klaas, dit hoorende, borst terstondt daar op dus uit: was het een Weetniet en Zot als gy, hy zou zyn Tong zo weinig als een van u allen kunnen bedwingen.

Twee-en-dertigste Toeval.

GEvraagd zynde, hoe oudt dat hy was? gaf tot antwoord: Ik ben een Jaar ouder dan myn Vader, en twee Jaren ouder dan myn Moeder.

Drie-en-dertigste Toeval.

ZOmmige lieden verwonderden zich ten allerhoogsten, dat 'er in de waerelt, van de oude Wyzen, zo veel Boeken waren

geschreeven; en dat ieder Poëet, Philosophus en Orateur, zyn byzonder Argument en grondt hadt daar hy van handelde. Dat is, zei Klaas, geen volkome waarheid; want niemand is in zyn Huis van alles zo wel voorzien, of hy moet zomtydts van zyn Gebuuren het een of het ander leenen.

Vier-en-dertigste Toeval.

GEhoordt hebbende dat men een Veldt-Overste (die, zynde in een Veldtslag dapper gewondt gevaar aan 't leven liep) zeer beklaagde, zo zeide hy: Men behoord zulk een Man; die ten dienst van 't Vaderlandt het leven verliest, niet te beklagen; maar den zulken, die hun Vorsten verraden, en tegens hun Geboorte-plaats tot schelmen worden.

Vijf-en-dertigste Toeval.

EEn Arbeidsman, hebbende zyn gantsche Weekloon verspeeldt, wierdt van zyn gebuuren dapper over den hekel gehaalt; des Klaas dit merkende, daar toe schoot, zeggende: wat plaagt gy den armen bloedt? hy heeft zyn dagwerk wel aangelegt, en wel besteedt, daar toe is het hem niet zuur geworden; want hy heeft daarom noch gedorscht noch gemaait; maar het met Steengraven en Leyklooven te zamen gebragt.

Zes-en-dertigste Toeval.

EEn plompen Ezels-kop bóógde zeer hoog van de geleerdheid van een zyner bekenden: doch Klaas dit horende, zat hem terstondt in 't hair met deze woorden: O gy schoone Blaaskaak! hoe kunt gy weten dat uwe Vriendt zo wys en geleerd is, daar gy zelfs een Gek en een plompen Uyl zyt.

Zeven-en-dertigste Toeval.

EEn geleerd Man, wierdt in een Gastmaal, aan een versmatelyke Plaats gezet; invoegen dat de Verstandigste tegens d'onbehoorlykheid begonnen te morren; doch Klaas, merkende wat 'er gaande was, zeide: het is zo wel geschikt als het mag, dat die Plaats, daar men gewoonlyk niet als Gekken ziet zitten, ook eens met een wys Mensch bezet wordt.

Acht-en-dertigste Toeval.

ALs men aan de Elb-brug bouwde, en dat de Banden of Houvasten uit elkander gingen, zo begon Klaas al lagchende, dus uit te vaaren: Het zal haast een tydt van lagchen zyn, by aldien het door weenen niet verhinderdt wordt. Terstondt brak de Brug; invoegen dat 'er wel een vyftig Menschen in het water vielen. Toen zei hy: Ik, hoewel ik een Nar ben, kon wel

zien en afmeeten dat het zo gaan zou, doch zo veel verstandige konden het nog hooren nog zien. En schoon ik 'er gewaarschouwd hadt, men zou my niet geloofd, maar gezegt hebben: wat stoord gy u aan het zeggen van een Gek? zouden vyftig verstandige Mannen niet meer zien dan een Nar.

Negen-en-dertigste Toeval.

EEen Ruiters, zynde doende om zyn geld te tellen, wierp vier Penningen te gelyk, en t'zestig zulke worpen voor een Floryn, zeggende: dat is, ô Dootje één gulden. Zo haast hadt Klaas dat niet gehoord, of hy zei: teldt het met der haast noch eens, zo zyn 't twee guldens. En zo doende kunt gy een goet Dagloon verdienen.

Dertiende Deel.

Begrypende veel wonderlyke Kuuren en zeldzame Quinkslaagen.

ZIende een Hoveling in een paar nieuwe Laarzen ten Hoove komen, zo vraagde hy hem: Myn lieve Vriend zyn de Laarzen goet? zeper, zy gevallen my wel; hoe veel hebt gy daar voor moeten betalen? Ja Klaas, vervolgde de Hoveling,

ze zyn goet, doch ook zeer duur; want ik moest 'er twee Voeten en twee Beenen insteeken, eer ik dezelve mede mogt draagen. Fluks zeide Klaas: dat is niet te veel. Warenze zo wel de myne alsze nu de uwe zyn, zo zou ik 'er met myn heele Lyf inkruipen.

Tweede Toeval.

EEn Biervlieg, wandelende voor by een Herberg waar in een deel Kittebroêrs by elkander lustig waren; voegde zich voor de deur en begon luidskeel te roepen: Hem hey, holla, houw. Fluks stiet Klaas een Venster op, vragende wat zyn begeeren was? Ik ben, antwoorde hy, een goede gast, laat my doch in, ik wil ook noch een uur of twee lustig zyn. Wel, vervolgde Klaas, zyt gy ook een Gast; zo kom maar in, men geeft de Gasten in de Stoof, zeer gaern eeten en drinken; doch zy moeten daar voor het Gelach betalen, en elk uit zyn eigen buidel drinken.

Derde Toeval.

KLimmende, in een heeten Zonneschyn op den top van een zeer hoogen Berg, zo begon hem het Zweet by de Kaaken neêr te druipen: Des hy, afgekomen zynde, zei: Kon men op deezen Berg bouwen, myn dunkt dat 'er voor een Water-Molen

plaats genoeg zou te vinden zyn, wanneer de Molenaar het water maar boven dragen mogt.

Vierde Toeval.

ZIende een Jongeling, die met het tellen van een weinig penningen veel spuls had, zo zei hy: Uw gelt maakt u tot een Man; want anders zouje zo als een andere Gek, en een plompen Ezel zyn.

Vyfde Toeval.

EEn goed Gezel, zynde op een plaats gekomen, om voor aanzienlyke lieden een Predikatie te doen, en het Euangelium te verklaren, begon zich zelve gantsch onvermogene tot zulk een werk voor te stellen; doch Klaas stelde zich daar mannelyk tegen, zeggende: Myn eerwaardige Heer, predik en zeg ons het geen gy weet. Zeper, het is my wèl bewust dat gy in het Ambacht geoeffent zyt, wyl ik in uw kamer meer als eens geweest, en dezelve vol Boeken gevonden heb. Deeze woorden hadden zo veel krachts, dat zich den goeden Broeder op de Predik-stoel begaf, en het Euangeli van die tydt den volke drie of vier reizen achter elkander voor las. Des Klaas, zo haast hy wederom van den Predikstoel quam, dus tegens hem uitvoer: Zie nu, myn lieve Heertje, of gy niet preken kunt?

jGy hebt het Euangeli drie- of vier-maalen uitgelezen, daar het een andere Monnik met eens zou laten berusten.

Zesde Toeval.

Beschouwende een gouden Ring, wiens gesteente den eigenaar voor geen hondert guldens veil was, zo voer hy, wylze hem wel aanstondt, dus uit: De Steen is schoon, edel en goedt; Wie weet of ze van een Badstoofs-Deerne, of Gras-Maagdt ter waereldt gebracht is.

Zevende Toeval.

Hoorende dat men van een geweldige sterfte, die in een van de Rynsteeden ontstaan was, sprak, zo zei hy: Wat wonder is het, dat het in andere Steden dapper sterft, daar hier in onze Stad niet een huis gevonden wordt, dat van dat euvel vry is; want noch onlangs is 'er een van de voornaamste Hof-raden, in het Slot, gestorven.

Achtste Toeval.

Hebbende op een Hoogtydt een nieuw Kleedt aangetrokken, zo ging hy daar meê door de Stadt braveeren, of hy een groot Heer, of geleert Docter was; des een Pronk-Jonker dit ziende, hem dus aansprak: Wel Klaasje, wel Klaasje, dit is te mooy, dit is te mooy; zeper gy vertoont u in dit nieuwe Kleed, al veel te statig; hoe is 't,

zyt gy korts zo heerlyk en stout geworden? Fluks gaf hy tot antwoord: Neen trouwen, ik ben dezelve die ik al lang geweest ben; het is myn oude wyze dat ik moedig ben; maar hoe kon men anders weten wat een Zot was, als men het aan 't braveeren niet zag?

Negende Toeval.

EEn Hof-diender, wanende met hem te spotten, zei Klaas, zyt gy krank, en wilje sterven, dat j'er dus uitziet? Ja, gaf hy tot antwoordt, ik wil sterven; myn Vader wierd ook van het euvel, dat ik heb, geplaagt, en zo lang gewurgt, tot hy de leste snak gaf. Ook meen ik dat de plaag, die ik aan den hals heb, u en uwe Vader niet lang gezond, noch levendig laten zal; want aan myn ziekte zyn veel duizendt Menschen gestorven.

Tiende Toeval.

EEn Stal-knecht, hebbende groot behagen om den Tydverdriever wat te quellen, vondt hem op een tydt in de Kooken zeer smakelyk eeten; des hy dus begon te vragen: Wel Klaasje, wat eetje goeds; Klaas was, wyl hy zich toch met deezen vrager niet wist te schikken, niet al te radt in 't antwoorden; doch eindelyk voer hy, met een vergramt gezicht, dus uit: Wat

roert het u wat ik eet? doch wilt gy het enkel weten, zo hoor hier: Ik eet een Boeren-drek. Dat is, vervolgde de Stal-knecht, goed; eet maar lustig, en het moet u wel smaken. Daarop hy wederom tot antwoord gaf: Ja, ik eet lustig, en het smaakt my alleen veel beter, dan het doen zou wanneer gy met my at; en eer ik u een beet over liet, zo at ik ze liever tot de leste kruim alleen op.

Elfde Toeval.

HEbbende gehoord dat men een quaad Mensch na buiten voeren, en met de strop aan de Galg vast-knoopen wou, zo vraagde hy: Wat is het voor een Karel die men heden na de Galg voeren zal? het antwoord was: Een boozen Boef, en een argen Dief, die men met de Galg het quaad doen verleeren moet. Fluks voer hy daar op dus uit: ô Cupido! gaat het met de Dieven zo toe, zo wil ik liever een Gek zyn, en blyven, dan een van d'allergrootste Dieven worden.

Twaalfde Toeval.

ZIende in een hooge Sticht-kerk zeer lieflyk Reukwerk aansteeken, en met het Wierook-vat het Heiligdom op en neêr gaan, zo liet hy dit van zyn tong springen: Wat Duivel of de Papen voor een stank gemaakt hebben, wylze dezelve nu uit alle hoeken

met Reukwerk poogen te verdryven? zeper, ik geloof dat ze op het Altaar, in het Miskleed, en in de Kerzuivel niets dan Mis gestrooit hebben.

Dertiende Toeval.

ZIende de Papen in witte Koor-kleden ten Koore gaan, zo zei hy tegens zyn Reis-broeder: Lieve, wat dunkt u? de Papen hebben hun schoone Hembden over de Rokken aangetrokken; des geloof ik dat zy grooter Zotten zyn dan wy. Ja, gaf d'ander tot antwoord, voorzeker zyn het Zotten, wanneer men het maar zeggen dorst. Men moet het hen, vervolgde Klaas, gewis zeggen, want zy weten niet datze Zotten zyn; en waarschouwt men hen niet, zo zullen ze hun bad, of blaauwe onderbroeken noch aan den hals hangen.

Veertiende Toeval.

GEhoort hebbende dat 'er een ryke Burger (juist op dien tyd doen hy waande zyn schulden in te vorderen, het Velt te bezorgen, den Wyngaart te doen snyden, en een Zoon en een Dochter op een dag uit te Huwelyken) was gestorven, zo zei hy: Help help! hoe heeft de Man, hebbende zo veel te doen, en zyn handen vol werks, zo veel tyds, om gerust te sterven, kunnen afbreeken?

Vyftiende Toeval.

VIndende een deel Kinderen in de Zonneschyn zitten, en hun ontbyten op-eeten, zo vraagde hy: Wel, jonge Heertjes, wat eet gy goeds? het antwoord was: Wy weeten niet wat wy eeten. My dunkt, genadige Heertjes, vervolgde Klaas, gy eet het zelfde dat gy bakt, (hier meê betekende hy asch en stof) want gy bemorst uwe handen en monden. Wilt gy, zei een van de Knechtjes, ook wat hebben, zo kom en eet met ons. Neen, vervolgde Klaas, eet gy tot dat gy verzadigt zyt, daar na zal ik my, met het geen gy overlaat, genoeg behelpen.

Sestiende Toeval.

EEn Jongeling, eetende zwarte Krieken uit zyn hoet, smeede de steelen, met de steenen daar aan, op de straat; des Klaas, dit ziende, dezelve in zyn hoet opzocht, en wyl hy het Krieken waande te zyn, in de mond stak; doch weinig smaaks vernemende, zo voegde hy zich by de Kriek-eeter, vragende: Hoe hem de Krieken smaakten? het antwoord was: Als goede en rype Krieken behooren te doen. Ik kan, vervolgde hy, dat by de myne niet vinden; derhalven geloof ik dat het een ander slag dan de uwen zyn.

Zeventiende Toeval.

WAndelende op de Hof-zaal heen en weder, met zulk een bewegen der handen, en des ligchaams, of hy van groote zaaken met iemand redeneerde; des een Hoveling dit ziende, hem dus aansprak: Wel Klaasje, wat hebt gy voor, en wie is het daar mee gy zulk een ernsthaftig gesprek voert? Het is, gaf hy tot antwoord, een vroom Man, en een van myn naaste verwanten, deeze zeg ik hoe hy zyn dingen zal aanleggen, om tot een goed eind te komen.

Achtiende Toeval.

EEn lichtvaardig Quant, zynde om zyn olikheid, hoereeren, en diergelyk een quaad, van elk eerlyk Mensch gehaat, wierd, schoon hy daar niet by was, van zommige vrome lieden dapper geheekelt, en versproken; des een aanzienlyk, doch snoep-ziek Man vraagde: wat het voor een Persoon was, daar van zy met elkander de praat hadden? fluks gaf Klaas tot antwoord: Het is even zulk een Man als gy zyt. *Diceret: Moribus & ingenio tibi conveniens & similis.*

Negentiende Toeval.

H**E**bbende iets dat hy aan niemand wou zien laten, in zyn handen onder zyn Rok verborgen, zo sprak de Hoveling hem ontmoetende, dus aan: Myn eerwaarde Heer

Klaasje, laat my doch zien wat gy daar zo verborgen onder den Rok draagt. Meent gy, antwoorde hy, dat het my te koop is, dat ik het voorleg en bezien laat, gelyk de Hoede-kramers de Hoeden aan een rak voor de deur hangen? wanneer ik begeerde dat het van je gezien zou worden, ik had het dus met myn Rok niet voor uwe oogen bedekt.

Twintigste Toeval.

HEt is geschiedt dat de Vorstin hem in de Kookken zo smakelyk zag eeten, dat zy, daar van honger gekregen hebbende, een deel van zyn Brood en Vleesch nam, en met hem begon te eeten, des hy dus tegens haar uitvoer: Eet, lieve Vrouwelyn, eet, en laat u met het geen dat ik heb genoeg; ik was op geen Gasten verdagt, anders zou ik wel beter hebben laten opdisschen. Hierop vervolgde de Vorstin met deeze woorden: Klaas, gy zoud aan onze Taaffel ook zo smakelyk eeten, gelyk gy hier doet, zo zouden alle Vrouwen en Jonkvrouwen ook met smaak, nevens u, eeten. Fluks zei Klaas: Wanneer gy, en andere Vrouwen, aan den Disch lustig at, zo mogt ik met u ook lustig om 't best eeten. Maar lieve en schoone Vrouw, hoe zou ik aan uwe Disch ruimte hebben? daar my doch,

wanneer ik vertoef, geen zitplaats gelaten wordt; doch u moet men de plaats niet benemen, wanneerje ook eenige weeken vertoefde. Daarom eet ik als ik het heb, en gy eet wanneer het u goet dunkt.

Een-en-twintigste Toeval.

EEn eerbare en tuchtige Vrouw, zittende aan een Venster, en braaide zyde Huiven, ontsnapte tegens haar dank, een luchtje, daar van zy te byster verschrikte, en dus uitvoer: Ey tiene, tiene, dat dy de Hofmeester halen moet. Klaas dit hoorende, zei: By lyve niet, lieve Vrouwtje, wat zouden wy met den wilden gast doen? het is genoeg aan deeze; laat hem maar voortvaren. Ik wou dat wy ons van alle quade gasten zo konden ontslaan, het zou ons geen schade nog verdriet zyn, al lietenze ook wat stanks tot een fooy achter haar.

Veertiende Deel.

Begrypende veel wonderlyke kuuren, en zeldzame quinkslagen.

EEn Hofman hadt op het Veldt Arbeiders, die alle uren telden wat de klok sloeg, en alle voorbygangens en

wagens bekeeken. Van welke luijigheid Klaas den Hofpachter by geval hoorde klagen, en dus tegens hen uitvoer: Geef hen t'Avond hun Arbeids-loon, en laat haar gaan. Ja, zei de Hofpachter, daar meede zou ik hen zo vergrammen, dat ze my niet dan allen onheil zullen toewenschen. Wel, vervolgde Klaas, laat 'er wenschen datze kunnen, daar mede hebbenze noch niet datze gaeren hadden. Voorts zult gy tot hen zeggen: Lieve Mannen, ik had u gehoord om myn Arbeid te doen, maar niet om de Uuren van den Dag te tellen, en om de Ruiters en Wagens te beschouwen, wyl ik dat werk zelfs zonder iemants hulp, kan verrichten.

Tweede Toeval.

ZIende dat een arm Burger zyn Varkentje, dat hy van de Speen af met Rogge-Zemel en andere kost had opgevoedt, eenig koorn op de straat voorwierp, en dat het Dier het met zyn Snuit schoon oplas, zo zeide hy: Wat ik zie; dat Varken is zo zindelyk noch lekker niet als ik, het eet als een Hondt van de Straat, en leest zyn kost uit den drek op. Ik geloof al wierp men het een Wittebrood of wat beters voor, het zou zich daar niet eens na omkeeren; want

den drek smaakt hem beter dan ze my doen zoude.

Derde Toeval.

EEn Hofdiender zei op een Avond tegens hem: Klaas, gy zyt hongerig, komt hier, ik zal u een Wittebrood met Amandel-kernen kaauwen, wat wilt gy my daar voor wederom kaauwen? Ik zal u, antwoorde hy, Zwyne-veesten en Boere-vygen kaauwe, dat zyn rechtschape brood-dronke Beetjes voor u en uws gelyk.

Vierde Toeval.

OP een tydt was'er iets uit de Keuken gedragen, 't geen de Kok vermoede dat het zyn Knaap gedaan had. Des Klaas, zo haast als hy dit gewaar wierdt, zeide: Ik weet wel wie het gedaan heeft; maar ik mag het niet zeggen. Van de Kok gevraagd zynde, waarom; Zo gaf hy tot antwoord: Om dat ik eens in zyn byzyn een Glas Wyns uitdronk, en van hem niet Verraden ben; en derhalven wil ik hem ook getrouw zyn. Fluks begon men hem met Garden te dreigen, op dat hy zeggen zoude wat hy wist. Hier over wierd hy zo verschrikt, dat hy dus uitvoer: Gy moogt het de Hond, die geen Ooren, of die, die geen Staert heeft, vragen; want den eenen is zo redelyk als den ander.

Vyfde Toeval.

ZIende in een zeer grooten Spiegel, niet meer dan de helft van zyn Beeldt; zo liet hy dit van zyn tong springen: O bloedt van ganzen! wist ik wie de helft van myn Lyf gehouwen heeft, ik zou hem weder een hoofdstukje zien laten, dat hy in de eeuwigheid myner daar by zou gedenken. Een Hoveling dit hoorende, greep hem by de handt, en brogt hem by een Schildery, daar in zich een Vorstelyk perzoon ook niet verder dan het halve Lyf vertoonde, zeggende: Deze vroomme Heer is van de Boeven ook aan twee stukken gehakt; echter is hy geduldig, en poogt zich aan niemant te wreeken. Ja, gaf hy tot antwoordt, ik weet wel dat men andere lieden queldt; maar my, naardien ik een Gezel ben, moest men het niet doen; wyl het met my en myns gelyk, niet goedt scharszen noch scheeren is.

Zesde Toeval.

RYdende met een aanzienlyken Hofraad, in den Oegsttydt, terwyl men doende was om de Akker-vruchten af te snyden, en in te voeren, zo vraagde hy: Lieve Heer, zeg my doch, waarom snyden de Boeren het Stroo eerst af, en binden het daar na weder by elkander? Het ant-

woordt was: Myn zoete Klaasje, die Lieden snyden en houwen onzes Heeren Goederen af. Wat zegje, vervolgde Klaas, zouden de Boeren onzes Heere Goederen afsnyden? Dat moesten zy blyven laten; en zo haast zullen wy niet in 't Slot gekomen zyn, of ik zal het aan Heer Frederik openbaaren, die zal de Reekels daarom straffen, en eerst in den Tooren sluiten, en daar na de oogen doen uitsteeken.

Zevende Toeval.

EEnige Dronke-Bloeds schonken hem een dronk Wyns uit een Tinne Kan, op welkers Bodem het Beeldt van onze Lieve Vrouw afgebeeld stondt; Hy dit ziende, vraagde wat dat voor eene was die in de Kan verdronken lag? Het antwoordt was: Het is het Beeldt van onze Lieve Vrouw. Meent gy, vervolgde Hy, dat onze Lieve Vrouw een Bier-Vlieg is, gelyk als wy Gekken zyn? Zeeper, ik zag veel liever een Wolf op de Heide, dan het Beeldt van onze Lieve Vrouw, in een Tap-Kan.

Vyftiende Deel.

Begrypende veel wonderlyke Kuuren en zeldzame Quink-slagen.

MErkende, in 't Af-ryden van een Berg, dat de Wagen van zelfs zeer snel voort liep, zo begon hy te weenen, en zich gantsch bedroeft aan te stellen. Gevraagt zynde, waarom hy zich zo tierde? gaf tot antwoord: Help, help, kunt gy dit niet merken? wy zullen haast wederom aan een Berg komen; wat geldt het, of de Wagen daar zo snel oplopen alsze hier afgelopen is.

Tweede Toeval.

VIndende een Visscher met de Zeegen in de Stroom doende, zo vraagde hy hem: Of hy ook wel Schaapen en vette Lammeren ving? het antwoord was: Hoe kan ik in het water Schapen vangen? met voegde Klaas zich aan den Oever, en ziende de Schaduwe der Schaapen, die daar dicht by graasden, in het water, zo riep hy: Hier Manneken, hier met het Net; hier in deze Inwyk gaan veel Schaapen by elkander. Zo gy naerstig op-past, ik zou u ten minsten, drie of vier in de worp durven ver-

zeekeren, wyl zy by drommen door de Stroom zwieren.

Derde Toeval.

ALs hy in een kouden winterschen Dag meê zou uitryden, en dat men Hem derhalven en goede Pey en Handtschoenen aantrok, zo vraagde Hy eerst: waar heen zal de Tocht gelden? ten tweeden: zullen wy wydt ryden? en ten derden: zullen wy lang uitblyven? doch niemant gaf hem antwoord, en daar mede reedt men de Poort uit. Zo haast wierdt Klaas de koude wind niet gewaar, of hy zeide tot dezelve: myn Broder, hoe komen wy zo onverwacht by elkander? Ik kan hier met u geen Morgenspraak houden. Haast u, in een warme Stoof, of trek een paar Handtschoenen aan; want anders lei je groot gevaar om van kouden te verstyven.

Vierde Toeval.

HEbbende in de Hof-kelder een deel stomme Most gedronken, en zich daar door niet weinig begaan, zo riep hy: Vult die groote Kuip, (dat is een Vat van omtrent 350. Emmeren Wyns) by lyf en leven niet vol Most; het mogt haar gaan als my, dan waar de Wyn en Most verlooren, en het eene zou zo wel als het ander verderven.

Vyfde Toeval.

STruilende, terwyl het regende, tegens een muur, zo wou hy, wanende dat al het nat dat van het dak droop zyn water was, daar niet van daan, voor dat een ander zich nevens hem geliet te pissen, en weder weg ging.

Zesde Toeval.

ZIende dat de Dief-leiders twee karels, die met elkander lustig plukhairden, wouden grypen, en in de Boeijen brengen, zo zei hy: Laat 'er geworden, want zy wagen hun eigen hair; wanneer ze niet meer op hunne hoofden, of aan haar kinnen hebben, en datze zich aan het uwe poogen te houden, zo schud 'er af, en zie toe datze u geen schaarden in de baardt byten.

Zevende Toeval.

ZIende twee Jongelingen in de wedde, tegens elkander loopen, zo zei hy: Wanneer de voorste valt, en een been breekt, dan zal de achterste eerst aan het stuk zyn, dat wil ik wel om een stuiver wedden.

Achtste Toeval.

EEn Hoveling hield zich, terwyl hy de trappen afklom, geduurig by de handstok vast, des Klaas, dit ziende, riep: Laat handen en voeten los, zo komje knap be-

neden, zonder te vreezen dat de trappen op uw hoofd zullen vallen.

Negende Toeval.

HOorende dat een Burger zeer hoog van de getrouwigheid zyner Huis-knecht bóógde, zo zei Klaas: Dat zou ik, gy, en nog veel honderd Menschen, haast aan de Zon zien, wanneer wy, hem te geval, een halven dag moesten spanzeeren gaan.

Tiende Toeval.

ZYnde van een deel kittebroêrs in een kroeg getroont, zo wou elk, voor ander, hem te drinken geven; des hy dus uitvoer: Ik geloof dat gy al te zamen Zot zyt, zou ik alleen zo veel drinken als gy met elkander? ook heb ik niet meer dan een mond, hoe zou ik dan uit zo veel glazen kunnen drinken; doch ik versta u weiffen wel, want gy waant dat ik u al te zamen wederom zou te drinken geven; ô neen! lieve Broeders, daar moest ik al te veel toe hebben. Gy mocht my voor de middag zo bederven, dat ik na de middag niet een spyker aan de wandt zou vinden; derhalven heb ik in uw drinken en schenken geen behagen.

Elfde Toeval.

VAn een Helbaardier gevraagd zynde, waarop hy ging? gaf tot antwoord:

Op myn, en dyn Moêrs buik. In deezen zin zegt den vermaarden Joost van de Vondel:

*Gezeegent is het Land,
Daar 't Kind zyn Moêr verbrand.*

Twaalfde Toeval.

EEn geweldige Opsnyder van allerhande konsten en wetenschappen, zynde nochtans niet wyzer dan Ezopus Ezel, quam op een morgen den Tydverdriever tegen, vragende: Waar hy gezint was te gaan? het antwoord was: By u. By my, vervolgde den kloekaart, wat wilt gy daar doen? Fluks gaf Klaas tot antwoord: Twee Gekken by elkander brengen; een die Gek heet, gelyk als ik, en een die Gekkelyk doet, gelyk als gy.

Dertiende Toeval.

ZIende een Huisman den Akker ploegen, zo vraagde hy: Waarom scheurje het Landt aan zo veel reepen? het antwoord was: Lieve Klaas, ik wou garen Rogge en Haver hebben, en dat moet ik dus in den Akker zoeken. Wel aan, vervolgde Klaas, zoek vlytig, dat gy veel vind, en voor my ook een deel in uwe Schuur vergadert.

Veertiende Toeval.

ZIende een Burger met een grooten Tasch op de buik gaan, zo zei hy: Ey hoe puilt en zwelt dyn Tasch! lieve, leen my eens honderd guldens, dat ik myne Tasch ook een weinig buiks maak, en opvul.

Vyftiende Toeval.

OP een tyd zag hy een Mensch zeer gierig, en veel eeten; des hy zo haast niet verzadigt was, of Klaas voer dus uit: Dien vraat heeft my gantsch opgeschokt; ja ik heb ter nauwer noodt de neus behouden, want hy heeft ooren en wangen opgegeten.

Sestiende Toeval.

EEN lichtvaardigen Hofdiender verzocht van een ryken Boer, in 't byzyn van Klaas, honderd guldens te leen te hebben; en dit wist hy zo aartig en beleeft voor te stellen, dat den Huisman hem begon gehoor te geven. Doch Klaas schoot 'er tusschen, zeggende: O Boer! wilje wel doen, zo leen hem niet een penning; want gy zoud hem, als gy daar na om het uwe spraakt, al zo zeer met ongedekten hoofde moeten bidden, als hy u met gedekten hoofde doet, om het uwe in zyn hand te krygen

Zeventiende Toeval.

Wandelende door de Stad, zo ontmoete hem een Karel, die een geweldige Zant Jans mond had; des hy ter vlucht zich in een Herberg vertrok, en de deur toesmeet, roepende daar by luitkeels: Wapen Mannen, wapen; fluks of Spiets, of Degen in de vuist, of anders word uw Huis en Stal, van die Karel met de groote mond opgegeten, zo dat ik niet weet waar ik my voor hem verbergen zal; want schokt hy my voort in, zo moet myn Hondt en Paert hair laten.

Achtiende Toeval.

EEn Ruiters stiet hem met de hand zo hart op de borst, dat de hoedt voor zyn voeten viel; des hy dus, met een groot misbaar uitvoer: Och wee! help, help; myn kop, die in de hoedt stak, is my van de romp in den drek gestoten.

Negentiende Toeval.

HOorende des morgens en des avonds den Disch-blazer, van den Tooren, over den Vorsten-burgt, en over de Stad, zeer lieffelyk op de Schalmey speelen, zo zei hy: Zeper, die Fluit mocht ik wel garen eens zien, die men zo ver hooren kan, ik geloof dat het een geweldig lang ding moet zyn.

Twintigste Toeval.

VERNEMENDE in een Ryn-Stadt veel Bierteekenen, zo zei hy: Dit zyn dwaallichten, die de lieden by klaren middag zo verleiden, dat ze dikwils voor middernacht niet weder op 'er huis-weg komen.

Een-en-twintigste Toeval.

TWEE Hovelingen kregen over 't maal zulk een verschil, datze elkander by 't hair grypende, de kop tegens den Disch stieten; des Klaas, dit ziende, dit voor hen te grabbel smeed: Gy zult daar niet deur komen, al waar 't ook dat gy noch vier weeken, op deeze wys, met elkander doende waardt.

Twee-en-twintigste Toeval.

ZIENDE een Boer, die op stelten ging, in den drek vallen, zo zei hy tegens hem: Indien je recht in 't midden van de drek uw weg genomen had, zo lagje nu op het schoon.

Drie-en-twintigste Toeval.

GEVRAAGT zynde, hoe ver dat Torgauw van Wittenberg lag, gaf tot antwoord: Niet verder, dan Wittenberg van Torgauw; en wie u anders zegt, dat is een logenaar.

Vier-en-twintigste Toeval.

EEn ander verzocht van hem te weeten welk de rechte weg van Wittenberg na Torgauw was; deze kreeg tot antwoord: Ry al voort en voort op den Torgauwschen weg, zo is het onmogelyk dat gy verdoolt.

Vyf-en-twintigste toeval.

HOorende dat 'er een was die tegens hem zei: Klaas, ik meen dat gy een Nar zyt; zo gaf hy tot antwoordt: Dat moogje niet meenen, maar wel vast gelooven, want het is waar; derhalven behoeft gy niemand anders daar na, om de zekerheid uit te vorschen, te vragen. Ook schaam ik my myn handwerk niet, en belyde garen dat ik een Nar ben; maar gy behoorde zulks van uw bedryf ook te doen, en het zelve niet te verbergen, noch met uw konst op een vreemde werk-plaats poogen te arbeiden: want gy zyt een Hoerenjager, en daar toe een Logenaar, wyl ge dyne schande en boosheid ontkent, en verzweert.

Zes-en-twintigste Toeval.

EEn Speelman, zynde met Klaas zeer gemeen, verzocht iets van hem te leenen; doch gantsch om niet; want de Potzema-

ker schoot op zyn verzoek, deeze aartige leering uit: Ik wou het, waard gy myn vyand, garen doen, om u, daar door tot myn vriend te maken; maar nu gy myn vriend zyt, zou ik u niet garen tot myn vyand hebben.

Zeven-en-twintigste Toeval.

HOorende een Heer met zyn Knecht twisten, en deeze woorden uitschieten: Lieve, ja! ey! myn goede Gezel, lieve ja! zo schoot hy terstond by hen, zeggende ook verscheide reizen: Lieve ja! ey! lieve ja! Zyt gy oneens? zo kom maar slechts met elkander niet in de Stal, op dat dezelve met u ook niet oneens word.

Acht-en-twintigste Toeval.

ZIende een geschilderde Vogel, zo wou hy dezelve, met het zwenken van zyn hoed weggagen; doch merkende dat het ding zich niet verroerde, zo zei hy: Ey! die Vogel zit vast, hoe wel zou de Wiltschut hem kunnen schieten, by aldien hy, met zyn Roer, in myn plaats stont.

Negen-en-twintigste Toeval.

EEn Hoveling, hebbende op een Duive aangelegt, schoot niet anders dan een

deel bladeren van de boom; des hy daar tegens dus uitvoer: Gy zyt een braaf Schutter, om, zonder bloedt te storten, na menschen te schieten.

Dertigste Toeval.

GEvraagt zynde: Waar woont Pieter Propdarm? Zo gaf hy tot antwoord: Gy zult hem niet wyd van zyn twee nabuuren moeten zoeken; want is hy daar niet te vinden, zo zult gy niet licht te recht komen.

Een-en-dertigste Toeval.

ZIende dat het Hof-gezin, om een stortregen te ontwyken, zich in het Bosch onder het geboomte vertrok, zo begon hy, rydende midden op het Veldt, dus tot hen te roepen: Koom hier by my; want onder deeze Tent kan zich meer dan honderdt man, zonder elkander op de toon te treden, verschuilen.

Twée-en-dertigste Toeval.

MEN sprak op een plaats, dat de Altaarlieden, of Kerk-Vaders, hunne goederen verbeterden; des Klaas, dit hoorende, zei: Dat doet het Heilige goedt; doch het heeft de behoorlyke duur niet.

Drie-en-dertigste Toeval.

Zommige Dronkaarts hadden de boog dapper gespannen over het Frankfortsche Bier, wyl het met 'er haast in de kop sloeg. Dit had Klaas zo haast niet gehoord, of hy zei: Het Bier is goedt. Ik drink het garen, en was het beter, ik zou het ook nog liever drinken.

Vier-en-dertigste Toeval.

Een Pastei bakker hadt een paar jonge Duiven in den Oven, om gaar te maken, gesteken; des Klaas, hoorende het gesnerp van de Boter daarze meê bedropen waren, vraagde: Wie daar zo lieflyk zong? Het antwoord was: Een paar Duiven, die in den Oven zaten, om zich in zulke deuntjes te oeffenen. Ondertusschen zag Klaas eenige Hoenderen, al kakelende door de Kooken loopen, des hy zei: Zet deeze Vogels ook in den Oven, op datze meê als de Duiven leeren zingen, wyl dat veel aangenamer in myn ooren klinkt, dan het geschreeuw datze nu over 't huis doen.

Vyf-en-dertigste Toeval.

Komende in een Brouwery, zo hieldt hy de neus zo lang over de Geilkuip, tot

dat hy van de sterke lucht begon te zuizebollen; dies riep hy luitkeels: O moort! ô wee! help, help! de Duivel is in dat Bier verdronken; derhalven ruikt het zo sterk dat men 'er van bezwymen zou.

Zes-en-dertigste Toeval.

RYdende met een paar Ruiter-laarzen aan zyn beenen, op een Paartje, zo bejegende hem een Boer, die, voerende een wagen, zonder laarzen of koussen, met een paar spooren aan de hielen gebonden, te paart zat. Des hy, al lagchende dus uitvoer: Nooit heb ik geweten dat men zonder Laarzen te paart kan ryden. Daar aan zie ik nu dat men, hoe veel men weet, alle dagen leeren moet.

Zeven-en-dertigste Toeval.

ZYnde van een Hoveling lang een poos gefexeert, zo voer hy, zynde dapper verstoort, dus daar tegen uit: Laat my met vreden of zo niet, ik zal een vinger in uwe mont steeken, en u met myn hoedt aan de kop slaan.

Acht-en-dertigste Toeval.

ZYnde, terwyl hy bezig was om zyn Broek op te binden, van een Ruiter

gevraagd: wat hy gedaan Had? zo gaf hy tot antwoord: Daar in de hoek legt het wat ik gemaakt heb; komt en bezie het, en hebt gy 'er zin in, het is u van herten geschonken.

Negen-en-dertigste Toeval.

RYdende op een Eezel, welke begon te hollen, en hem van boven neêr smeed; zo begon hy te roepen: Lieve Broeder, haast u zo zeer niet, en zie beter voor u als ik gedaan heb; want valje, zo zal ik van u loopen, gelyk als gy nu van my doet.

Veertigste Toeval.

HEbbende een groot Pampier vol Klooster-Erwitten in de handt, zo vraagde men hem: waar dit goedt van daan quam? Fluks geeft hy tot antwoord: Door het Boks-boons-gat, zynze in een Monniks-Mouw gevallen.

Een-en-veertigste Toeval.

ZIende op het Dak een Arbeider zitten, zo begon hy, wanende dat dezelve daar gegroeid was, dus te roepen: Help, lieve Broeders, help, dat men die kaerel van 't Dak krygt, eer de windt hem afwaaid; want hy is zo ryp als een rypen Appel zyn kan.

Twee-en-veertigste Toeval.

EEn Kittenbroeder, leggende uit een venster, zag Klaas voorby gaan, des hy dus tot hem begon te roepen: Kom hier, myn lieve Klaasje, komt, hier is een goet gezelschap by elkander; komt hier en zyt met ons een Uur of twee vrolik. Fluks sloeg Klaas het Hoofd in de Nek; en ziende wie hem geroepen hadt, zeide: zeper, ik geloof datje zot zyt, hoe zou ik by u komen, daar hier noch Trap noch Weg is die tot het Venster opgaat. Het kan heeden niet zyn, en het is ook gantsch onmogelyk.

Drie-en-veertigste Toeval.

EEn Knecht, zynde van zyn Heer bestraft, wedersprak al het geen daar mede hy beschuldigt wierdt; des de Heer eindelyk zei: Gy zyt een schoone Ezel, gy weet en kunt veel. Welke woorden hy dikwyls verhaalde; des Klaas, dit hoorende, zei: waarom scheldt gy uwe Knecht? daar gy doch zelve zegt, dat hy veel weet en kan. Ey lieve zwyg, want gy hebt geen recht tot klagen over hem; want hy moet zeper wel geleert, en eenen kloeken Ezel zyn.

Vier-en-veertigste Toeval.

STaande op een Avond op de Zaal, in een Venster, terwyl de Maan heel helder scheen, en de Lucht met Sterren bezaaid was, zo keek hy by geval na de gragt, en zag in het water de Schaduwe van al het geen dat zich aan het Uitspanzel vertoonde; invoegen dat hy niet anders waande, of den Hemel, Maan en Sterren, zouden verdrinken: voegde zich derhalven van dit in een ander Venster; daar zag hy omtrent half zo veel als hy te voren gezien had; des hy zeide: Den gantschen Hemel zal ditmaal, dat merk ik wel, niet verdrinken. Eindelyk quam hy aan een Venster waar van daan men geen water zien kon; hier vernam hy ook geen Sterren meer; des hy uitvoer: Naar het Bedt, lieve Broeders, naar het Bedt, het is hoog tydt; want al de Kaarssen aan den Hemel zyn verbrandt.

Zestiende Deel.***Begrypende veel wonderlyke Kuuren en zeldzame Quinkslaagen.***

HOorende dat men na een goet Gezel, die verreeden en alreeds eenige Dagen vermist was, begon te vragen, zo zeide hy: Ik heb hem deez' Nacht in de Stal doorsteeken Wanende dat zyn zeggen waarachtig was, om dat hy zulks dien Nacht misschien had gedroomd. Ook bevond men dat dien Ruiters niet veel tydts hier na leefde.

Tweede Toeval.

ZIende een Burger, die in Overspel gegreepen was, de Stadt uit Geesselen; zo zei hy: Is dat niet fyn en wel gewisselt? Deeze Man heeft twaalf stuivers voor een halve Schelling gegeven.

Derde Toeval.

ZOmmige Lieden hadden met elkander de praat van een Burger, die zeer schielyk gestorven was, en lieten zich verluiden dat de Doodt hem te vroeg verrast had. Doch Klaas dit hoorende, zei: Lieve Heeren, gy verzind u; want hy is niet te vroeg,

maar in zyn laetste dag, ja laatste oogenblik gestorven. En zyt vry verzekert dat hy niet na de andere waerelt was gereist, hadt hy hier by ons noch langen mogen blyven.

Vierde Toeval.

WIndende een Klits aan zyn Rok zitten, zo riep hy: Lieve Stalbroeders, zie hier, de Doodt heeft zich ook al aan myn Rok gevoegt. Indien men 'er niet by tyds scheid, zo zal den eenen den anderen opëeten en verderven.

Vyfde Toeval.

GEhoort hebbende, dat de Lieden op de Zee, met Scheepen en al watze hadden, verdronken en elendig omquamen, zo zei hy: Al zo wel sterft men in Zee als in 't Water, of in de Modderpoelen.

Zesde Toeval.

ZIende een Eyken-Boom omgekapt op het Landt leggen, zo begon hy zeer weemoedig dus uit te vaaren: Och, gy eerlyke Boom! met wat Schelmstuk zyt gy bekladt, dat men u dus wreedt en ongenadig heeft gehandelt.

Zevende Toeval.

ZYnde met een Inbeeldinge, van dat hy Doodt was, geplaagt; zo kon niemand hem overreden dat hy at; invoegen dat hy gevaar liep van te versmachten. Des een gesleepten Hoveling dit merkende, zich in een wit Kleedt bewonden, nevens zyn zyde neder lag, voorgevende dat hy ook gestorven en doodt was; doch hy liet echter niet na des Middags en Avonds de Spyze, die hem gebragt wierd te nutten. Zo haast had Klaas dit niet gezien, of hy zei: Zyt gy doodt, en eet gy noch? zo wil ik ook eeten; want ik heb alreeds meer dan drie Dagen gevestigd.

Achtste Toeval.

STaande, nevens een deel Liederen, by een Bron, zo zag hy zyne en der andere Menschen Schaduwe in het Water; des hy heel verbaasd begon te roepen: Och Mannen! rep u, en haal Ladders; want wy zyn al te zamen in de Bron gevallen en verdronken; derhalven bid ik u dat je knap heen loopt om ons te helpen, eer we gantsch omkomen en sterven.

Negende Toeval.

Ziende op een Morgen, toen de Zon pas een Uur gereezen was, zyn Schaduwe tegens de grond, zo zei hy: Zie, hoe groot en schrikkelyk is de Dood! nu looptze voor en terstondt is ze weder achter ons. Zy verlaat ons niet een oogenblik, hoe dat wy ons ook wenden of keeren. Gaanwe, zy gaat ook; zittenwe, zy zet 'er nevens ons; staan we op, zy staat ook. Zeeper, zy zou, by al dien wy haar niet gevangen nemen, ons gants op-eeten.

Tiende Toeval.

MEEn droeg het Lyk van een Jonkvrouw heerlyk ten Grave; want de Kist was met een fluweele Pel en wit Linnen behangen; daar nevens droeg men wel een dozyn brandende Waskaarssen. Klaas dit ziende, waande dat het de voorbereidinge van een Bruiloft was, en dat de Bruid, dus bedekt den Bruidegom toegebracht wierd; des hy dus uitvoer: Wel aan, men breng den Bruidegom zyn Bruid schoon en heerlyk te huis, zo zal hy haar ook gewis heerlyk, en met eeren ontfangen en aannemen.

Elfde Toeval.

EEn Overladene zag Klaas drinken, en zei: Zuip daar uit de Doodt in uwe darmen. Fluks geeft d'Onnozelheid tot antwoordt: waarom zou ik de Doodt indrinken, daar gyze already in't Lyf gegeten hebt? Dit wierd waar bevonden, wyl hy binnen weinig dagen in een Lyk veranderde.

Twaalfde Toeval.

TERwyl een aanzienlyk Man op zyn sterven lag, zo zeiden zommige Burgers, zynde van hem in de praat gekomen: Hy zal reizen en niet blyven. Zo haast had Klaas dit niet gehoord, of hy smeed dit onder hen te grabbel: Laat hem maar voort reizen en niet verzuimen, terwyl weg en wegen goet is. Wanneer wy onze zaken hier verricht hebben, dan zullen wy hem navolgen.

Dertiende Toeval.

EEn Kamer-speeler wist zich overal zo Boertig en Vermakelyk aan te stellen, dat elk niet alleen gaern in zyn gezelschap was, maar men zei dat hy, door zyn kortswylige Potzen, machtig was Dooden te verwekken, en Taaffels en Banken te doen

huppelen, en de bedroefste geesten te doen lagchen. Zo haast had Klaas deeze ydele loftuiting niet gehoord, of hy begon heel bitter te weenen. En of men hem na de waarom van dit bedryf vraagde, en alles, wat tot vermaak diende, bybragt, zo begon hy zich niet dan te euveler te houden. Doch na lang vragen gaf hy tot antwoord: Ik ween alleen om dat ik, en deeze Potzemaker nevens my, sterven moet. Zeg my dan wie ons, als deeze Opwekker dood is, doch zal uit het graf opwekken?

Veertiende Toeval.

HOorende dat den eenen Knaap den ander vervloekte, zeggende: Dat zich de aarde open, en u inslok; zo schoot 'er Klaas dit op uit: Dat behoeft gy niet te wenschen; want ze zal u alle beide haast opëten. Het welk waarachtig wierd bevonden.

Vyftiende Toeval.

ZIende twee Kaerssen voor een Mans Lyk dragen, zo vraagde hy: Is zyn Vrouw ook gestorven, dat men twee kaerssen ontsteeken heeft, of wil men 'er levendig met hem begraven? zo mocht ze veel liever met hem gestorven zyn.

Zestiende Toeval.

HEbbende op een Nacht gedroomt, dat hy in 't Badt geweest was, zo wou hy zich niet kleeden voor dat men hem een schoon Hembd brocht, zeggende: Het is immers geen meer dan recht, dat men, als men gebaad heeft, een schoon Hembd aandoet.

Seventiende Toeval.

ZIende dat een Artz het water van een krank Man niet alleen bezag, maar ook berook, en daar nevens zei: Gy zult aan deeze ziekte niet sterven; want het water is goed en gezont; zo voer hy daar op dus uit: Zet het glas voor uw mond, en drink vry een hartigen teug; want goed en gezont water is zeer dienstig, en gy kunt dan van de smaak ook oordeelen.

Achtiende Toeval.

VIndende omtrent het Bedde van een Kranke, een Zuiver-drank, die, staande in een glas, vry drabbig zag, zo zei hy: Vriend, drink niet voor dat de Drank klaar is; doch den Zieken, zoekende zyne gezondheid, goot het in zyn darmen, die daar na zo begonnen te krimpen, dat hy niets deê dan kermen en klagen. Des Klaas, dit

merkende, dus uitvoer: Geroert Bier, en onklare wyn, brengen twist in 't lyf, en ongedult in 't hoofd, gelyk ik u voor heen gezegt heb.

Negentiende Toeval.

EEn Ruiters zei tegens hem: Klaas, gy moet sterven. Fluks gaf hy tot antwoord: Zal en moet ik sterven, dan zal het my gaan gelyk het uwe Vader, en uwe Moeder ging, en gelyk het niet lang hier na u ook gaan zal; want zy waren, en wy zyn sterfelyk; des heeft de aarde haar besloten, en verlangt om ons te besluiten.

Twintigste Toeval.

TEgens een Hoveling, die hem vraagde of hy niet haast sterven wou, zei hy: Wanneer gy voor my heen gaat, dan zal ik u kort op de hielen navolgen.

Een-en-twintigste Toeval.

ALs hy hoorde dat een Man, zynde van de koude Koorts heftig aangegrepen, begon te roepen: Ach Lieve Vrouw! help en erbarm u over my arme Zondaar; zo zei hy: Zo, dat is recht, dat is recht, bid vlytig, en roep geduurig, Lieve Vrouw help my; doet zy 't niet, zo zal ik het doen.

Twee-en-twintigste Toeval.

EEn Edelman wenschte zyn Knecht Hensch-vuur, Wilt-vuur, Veeg-vuur, Kout-vuur, en allerley vuur op het lyf; des Klaas, dit hoorende, dus tegens hem uitvoer: Wanneerje hem al het vuur op de huid wenscht, wat zulje dan zelfs behouden om uwe Hoenderen gaar te krygen?

Drie-en-twintigste Toeval.

TEgens een ander, die zyn Knecht duizent Pestilentien toevloekte, zei hy: Niet te veel; u, dewyl gy Heer zyt, twee, en uw Knecht een, zo hebje alle beide wat te beschikken en te doen.

Vier-en-twintigste Toeval.

GEvraagt: of wy ook al te zamen in den Hemel wel ruimte zouden hebben? zo gaf hy tot antwoordt: Wy hebben al te zamen immers plaats genoeg in het Slot.

Vyf-en-twintigste Toeval.

LEggende op zyn Dood-bed, zo vraagde hem een Monnik, of andere Smeer-broeder: Of hy de H. Oly ook begeerde? hier op gaf hy tot antwoord: Ja, smeer my op de plaats daar het de noodt eischt, en

daar het my helpen kan. Doch helpt het my niet, zo helpt het u, want men zal u smeerloon geven, dat warmt men daar gints in de Kachel-oven.

Zes-en-twintigste Toeval.

AL het klagen dat hy voor zyn uiterste deê, was: Ik mag niet eeten, en ik kan niet slapen. Voorts begeerde hy na Weyda gevoert te zyn, daar hy gestorven en begraven is.

EINDE.

